

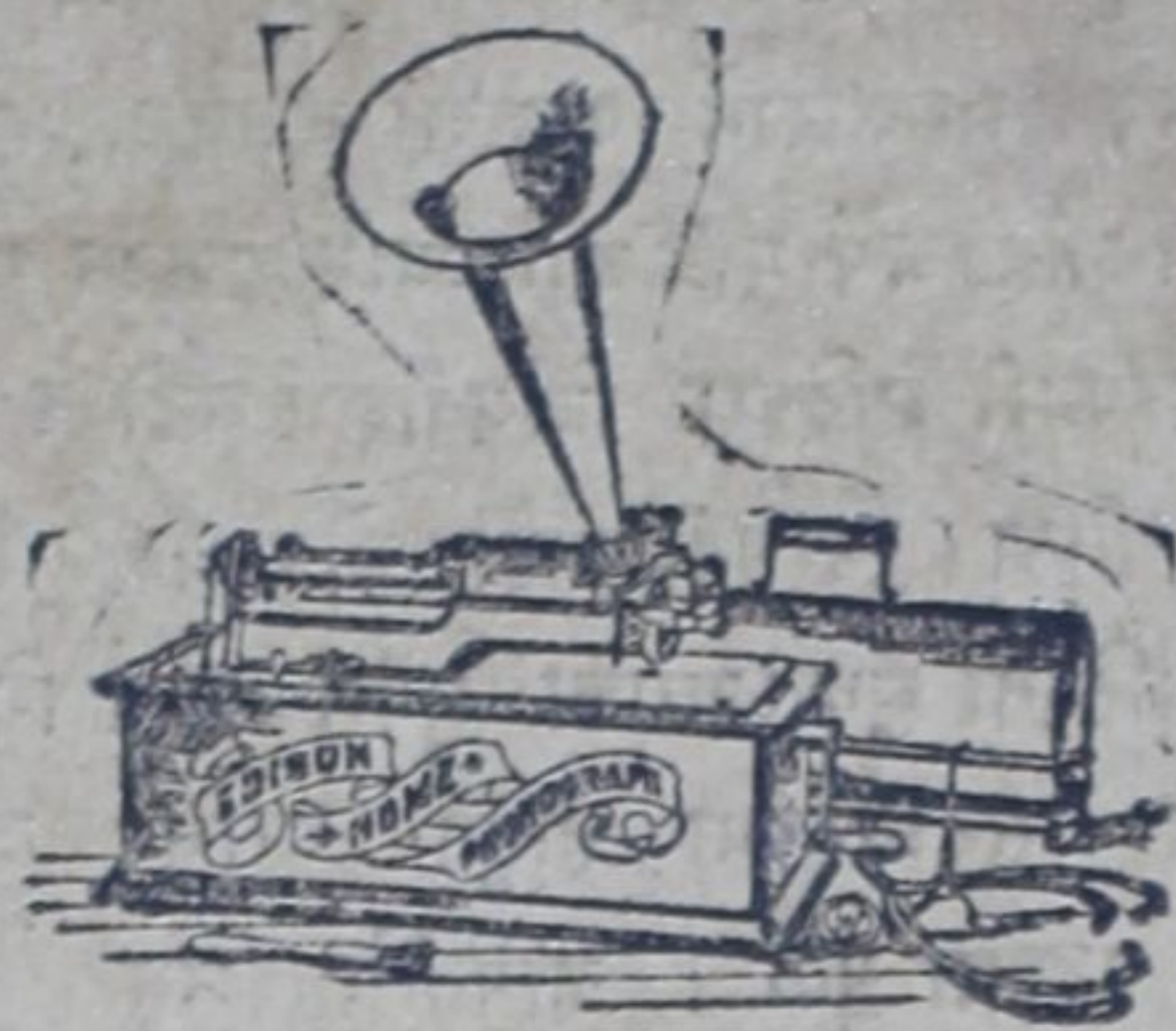
बेराडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX AKOLA MONDAY 6 MARCH 1905 NO 10

वर्ष ३१ आकोला सोमवार तारीख ६ माहे मार्च सन १९०५ इ० अंक १०

दांडेकर ब्रदर्स, काळकादेवीरोड--मुंबई

आमचे दुकानां सर्व प्रकारचे फोनोग्राफ किं. रु. ८ पासून १५०० पर्यंत उत्तम मुरेली (नरमादी उम्या व आडव्या मुरांच्या) स्वदेशी व विलियमी हात व पाय हारमोनियम (वाड्यांच्या पेव्या) किं. रु. ३० पासून ३५० पर्यंत. सिनेमोग्राफ (सजीव हालचाल करणारी चित्रे दाखवणारी यंत्रे) फोनोग्राफचे सर्व सामान व हारमोनियम पेव्याचे सूर, काचेचीं बटणे, चांबडे, भाते वगैरे व ड्यूगुल, फ्रूटस (बांसरी) विजेसाखा प्रकाश देणारे ग्यासलेट तंत्रापामून जळणारे दिवे वगैरे सर्व सामान अति स्वस्त दराने मिळेल. व हारमोनियम व फोनोग्राफ उत्तम रीतीने रिपेअर करून दिले जातील. रविचर्मा चित्रांची फोटो, झिक्रोची रमणीय मोठी पोस्ट कार्डे शेंकडा रु. ०-३-६ आमचे कारखान्यांत रबरी शिक्रे उत्तम प्रकारे तयार करून दिले जातील.

इकडे लक्ष द्या !

सय्यद बहुदिन यांचे.

बुक बाईंडिंगचे दुकान.

[आकोला अगारवेस.]

आमचे दुकानां खाली लिहिल्याप्रमाणे हरेक प्रकारचे बुकबाईंडिंगचे काम मुंबई, कलकत्ता, अलहाबाद, मद्रास येथील नमुन्या प्रमाणे तयार केले जातील.

बुक बाईंडिंगचे दर

अध्या कापडाचे बायोडिंग २ ते ८ आणि पावेतो.

संबंध कापडाची बायोडिंग आठ आंग्यापासून एक रुपया पर्यंत.

चांमड्याचे बायोडिंग—एक रुपया पासून अडीच रुपया पर्यंत.

फाइल बोर्डे—४॥ रु. डजन. आमचे येथे तयार मिळतील.

सर्व्हू कामे उत्तम प्रकारची केली जातील.

पत्ता—सय्यद बहुदिन बुक बाईंडर आकोला.

धर्मार्थ

विचवावर औषधी

वृश्चिक दंशावर रामबाण व झटपट गूण देणारे १२ मनुष्यांस पुरेल इतके औषध धर्मार्थ. ट. ह. अर्धी आण्याचे त्रिक्रिट पाठवा. कुळकर्णी कंपनी. गिरगांव बँक रोड मुंबई.

नोटीस

वेशमी गणपती वृद्ध रामजी दसरे जात माळी राहणार कजेब फतेखेई ता० मेहकर जि० बुलढणा यांस:—

खाळी सही करणार इजकडून नोटीस देण्यांत येते की, मी तुमची लग्नाचा बायका अमून मजला वयांत येण्यास सात वर्षे झाली त्या मुदतीत तुम्ही मजला नांदविण्यास मुर्झीच नेले नाही मी आपण होऊन तुमचे घरी नादण्यांस आडे होतें व नांदत असतां तुमच्यावरोबर जनरीतीप्रमाणे माझा संसार होत नाही अशी माझी खात्री झाली तुमच्याने माझा निभाव लागला नाही व तुम्ही मजला टाकून पळूनही गेलें ही हकिकत जातीवाले लोकांस माहीत आहे. मी नवतरणी अमून नवऱ्यावांचून कोठपर्यंत राहूं! आतां माझ्याने राहवत नाही व तुमच्याने माझा सांभाळ होत नाही तेव्हां तुम्ही ही नोटीस पावल्या दिवसापासून आठ दिवसांचे आंत मौजे देऊळगांव माळी ता. मेहकर येथे येऊन आपसांत फारकती लिहून द्यावी न दिल्यास ही तुम्हांस दिलेली नोटीस हीच फारकती समजून मी दुसरा घरठाव करीन मग तुमचा मजवर व माझे शी गंधर्व करणाऱ्यावर कोणत्याच प्रकारचा दावा चालणार नाही. करितां आगाऊ या नोटीशीने कळविलें आहे. कळवें ता० २२ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इ. सहीची निशाणी सावित्री मर्द गणपती दसरे जात माळी राहणार देऊळगांव माळी ता० मेहकर मुक्काम मेहकर इंच हातची वांगडी असे.

नोटीस

चि. रा. रा. मारुती रामजी पा. राहणार खडदगांव ता. मलकापूर पोस्ट नांदुरा यांस:—

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की, आम्ही तुम्हांस पुष्कळ दिवस झाले मुक्त्यारपत्र दिले होते ते या नोटीशीचे तारखेपासून रद्द समजावे. आमचे मुखत्यारपत्रावरून तुम्ही कोणतेही प्रकारचा देवेवीचा संबंध करू नये केल्यास तुम्हांस त्या वृद्ध जबाबदार धरले जाऊन झालेला व्यवहार वातल समजला जाईल. कळवें. ता. २३/२/०५ इ० सही

रामजी कान्हुजी पाटील दस्तुर खुद्द.

जाहिरात

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते की, माझा वडील मुलगा मारुती रामजी पाटील रा. खडदगांव ता. मलकापूर यांस मी मुक्त्यारपत्र दिले होते ते या जाहिरातीचे तारखेपासून रद्द केले आहे तरी त्याच्याशी कोणीही माझ्या मुक्त्यारपत्रावरून देवेवीचा व्यवहार करू नये केल्यास ज्याचा तो जबाबदार राहिल. मी व माझी इस्टेट जबाबदार होणार नाही कळवें. ता. २३/२/०५ इ० सही

रामजी कान्हुजी पाटील दस्तुर खुद्द.

नोटीस

वेशमी सदाशिव लक्ष्मण देशपांडे दर्यापूर यांस:—

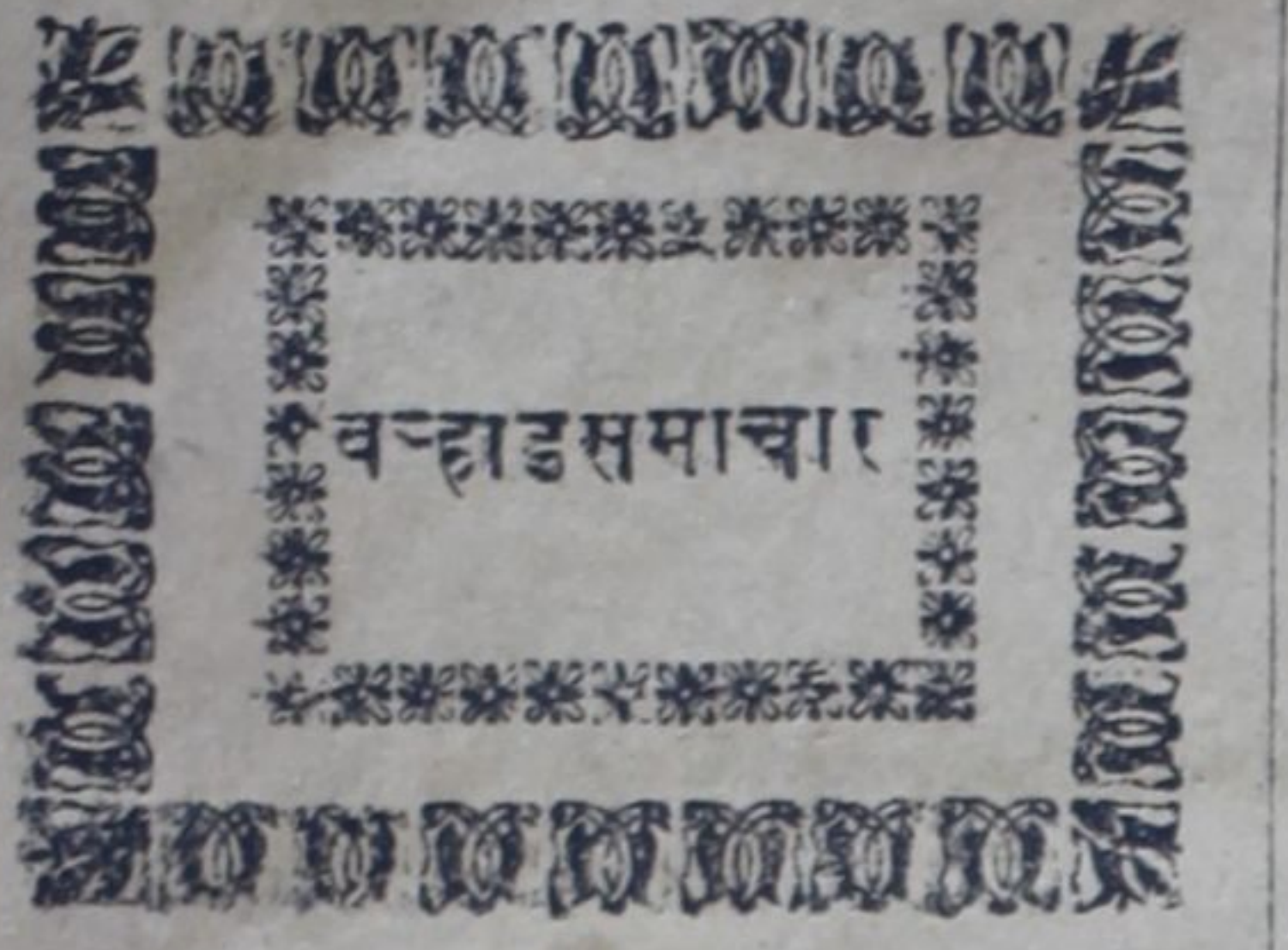
खलमाई जवजे प्रल्हाद देशपांडे प. दर्यापूर इजकडून नोटीस देण्यांत येते की, परगणे दर्यापूर येथील देशपांडेपणा वृद्ध जो लवा मा मिळतो त्यांत माझा भ्रतार प्रल्हादपंत याचा हिस्सा आहे. श्रीराम देवराव देशपांडे यांचे पासून तुम्ही लवानम्याची रक्कम माझे हिश्या मुळां घेतां तर ही नोटीस पावल्या पासून आठ दिवसांचे आंत मागील सालचे लवानम्याची रक्कम मजला देऊन रसीद घ्यावी. व सालमनकुरी लवानमा घेतल्या वरोबर माझे हिशाची रक्कम मजला द्यावी त्या प्रमाणे अंमल न झाल्यास मजला ज्या प्रमाणे सड्या निळेल त्या प्रमाणे तनवीज करणे भाग पडेल. कळवें ता. २७ फेब्रुवारी सन १९०५ इ.

[सही] नि० खलमाई जवजे प्रल्हाद देशपांडे राहणार दर्यापूर इंच हातची वांगडी

साधूची समाधी.

मोरोको कडील एका दर्ग्या संबंधाने एक मौजेची गोष्ट अशी सांगतात की, त्या दर्ग्याच्या पांढऱ्या शुभ्र इमारती कडे एके दिवशी सायंकाळी एक चलाख वृद्ध रात्रीच्या मुक्कामासाठी गेला. तेथील फकिराने त्याच्या जेवणा खणाचो वगैरे चांगले सोय करून दिलो. दुसरे दिवशी तो तेथून पुढे चालता होणार तो त्या फकिराने त्यांस आग्रहाने ठेवून घेतले. तो दर्गा फार जुना प्रसिद्ध असून तो एका अवलियाचा आहे या श्रद्धेनें माविक लोक पुष्कळ जमत असत व नेहमी मलिदा, धूप दीप व नैवेद्य वगैरेची रेलवेळ उडत असे. तो नवखा फिरस्ता आपल्या चांगल्या उपयोगी पडेल झणून त्याला चेला बनवून आपल्याच जवळ ठेवण्याचा विचार त्यांस त्यानें सांगितला. तेव्हां तो मुलगा झणाला की, मी घरी जाऊन आपल्या आईवापास विचारून येतो; तेव्हां त्याच्यासाठी त्या वृद्ध फकिराने आपल्या जवळी एक गाढव दिले. त्यावर बसून तो चालला असतां मध्यंतरी त्याच्या गढवांने थकून प्राणसेडला. हें पाहून तो फार गडबडून गेला व आतां पुढें काय करावें हें त्यांस सुचेना. परंतु लोकरच त्याच्या मनांत एक विचक्षण विचार आला. त्यानें त्या गाढवास पुरून तेथें एक मोठी कचर रचली व ती चुन्यानें चांगली ऐटदार बनविली. व त्यावर एक निशाण फडकत लाविलें, आणि त्या हमरस्त्या वरून जाणाऱ्या येणाऱ्या लोकांना सांगूं ला ला की, येथें एका अछारसूळ नांवाच्या अवलियाची कबर आहे. तेव्हां धर्मभोळे लोक तेथें जमूं लागले व थोडक्याच कालांत या नव्या फकिराच्या गोड व मोहक वाणीला भुलून व तेथील पुजाअंचेच्या धाटाला पाहून हजारों लोक तेथेंच येऊ लागले व जुन्या दर्ग्यावरील भक्ती कमी झाली. तेव्हां हा नवीन दर्गा आहे तरी कोणाचा याचा शोध घेण्यासाठी पूर्वोक्त वृद्ध फकीर तेथें आला. तेथील रोवणाई व रौणत पाहून हा आश्चर्य करित राहिला. पुढें रात्री लोकांची सामसूम झाल्यावर हा वृद्ध मनुष्य त्या तरुण मुलाला एकांतांत विचारूं लागला की, हा कोणच्या अवलियाचा दर्गा आहे? त्यावर तो तरुण मनुष्य त्यांस झणाला की, मी तुमच्या पासून खरी गोष्ट चोरून ठेवून नाही. तुम्ही जें गाढव मला दिलें होतें तें रस्त्यांत येथें मेळें आणि तेंच हे अवलिया होत. ऐकून तो वृद्ध मनुष्य निरुत्तर झाला असे पाहून त्या मुलाने त्यांस मिनतवारीनें प्रश्न केला की, महाराज, आपल्या त्या दर्ग्यांत कोण अवलिया आहेत, त्यावर तो झगता हांसून झणाला की आतां

सोही तुला खरेच सांगतो आमचे अवलिया हे तुमच्या अवलियाचे प्रत्यक्ष वडीलच होत. सारांश, लोक गतानुगतिक आहेत. ते-हा या दुनयेला जो मुकवील तो मोजा मारील व लोकांचा मोज करील.

मिती माव वय ३० शके १८२६

आमच्या वऱ्हाड प्रांताची श्री हणजे ही सोन्या भारखी सुपीक शेती होय. या शेती-मुळेच हा आमचा प्रांत धनधान्यसंपन्न आहे. ही जमीनमाऊलीच लोकांची खरी खरी कामधेनु आहे. तीच लोकांच्या सर्वविध श्रीमंतीला प्रसवते. रुढ सरकाराला ऐन काळीचा वसूल ८५ लक्ष रुपयांहून अधिक मिळतो; आणि हीच बाब सर्व जमेचा सुवर्णमय मेरूपर्वत आहे. अशा उत्कृष्ट शेतीच्या मुलुखतील लोक चांगले सधन व सुखी असावेत हे साहजिकच अनुमान निवते. आणि लोकांच्या स्थितीकडे पाहून जर हे अनुमान डळमळ लागले तर सरकारास एक मोठा काळजाच वाटेत.

या प्रांतातील जमिनीची पद्धती मुख्यतः रयतवारीची आहे. सर्व जमिनीचे मालक झटले हणजे सरकार हात आणि तीस ती। वर्षांच्या कौलपत्र्याने सरकारा पासून लोकांनी या जमिनी वहीतील कबूल केल्या आहेत. सरकार आपला जमीन कुळाकडे वरितील देते आणि आपल्या तीस तीस वर्षांच्या आकारणी प्रमाणे जमिनीचा सारा दरसाल वसूल करीत असते. सरकारी सारा वेळच्या-वेळी दरनाल पोंचत गेला हणजे सरकार आपली जमीन मूळच्या कबुलायतदार खाते-वाल्याकडे व त्याच्या वारसांकडे वंशपरंपरेने तशीच राहू देते. ही सरकारी जमान वाहण्याचा जो हक्क त्यालाच शेतीची मालकी हणतात. ही मालकी शेतकऱ्यांकडेच रहावी, आपल्या वहितदारांनी सुखी व श्रीमान असावे असा सरकारचा मुख्य संकल्प आहे. पण या संकल्पाच्या विपरीत गोष्टी निदर्शनास येऊ लागल्या आहेत. सरकारचे कबुलायतदार शेतकरी शेतांचे धनी राहिले नाहीत व त्यांचे शेतकरी गरिबीमुळे प्रांताचक संकटांत बुडाले आहेत. येणे प्रमाणे सरकारच्या मूळच्या चांगल्या हेतूचा विपर्यास झाला असे होते.

गेल्या ५०-६० वर्षांच्या इंग्रजी अंमलांत शेतकरी आणि सरकार यांच्या दाम्यान एक सुखवस्तु लोकांचा वर्ग भरभराटीस आलेला आहे. हा वर्ग हणजे समाजांत घटत असलेल्या कांतीचा परिणाम होय. हा वर्ग मध्यम प्रतीच्या लोकांचा आहे. हे लोक शेती वहात नाहीत परंतु शेतीची मालकी मात्र यांच्याकडे येत चालली आहे. समाजातील शेतकरी वर्गाचा

ज्या मानाने व्हास होत आहे त्याच मानाने हा मध्यम लोकांचा वर्ग इंग्रजीत उदयाला आलेला आहे. इंग्रजीमध्ये या मध्यम लोकांची उन्नती झालेली आहे. यांची उभारणा शेतकरी वर्गाच्या व्हासावरच झाली आहे असे झटले तरी चालेल. शेतकऱ्यांच्या घरी कामधेनु या नवीन वर्गातील लोकांच्या घरी आली आहे तिचे दोहन शेतकऱ्यांनीच करावे पण दूर दुभत्याचा उपभोग मात्र मध्यम वर्गातील मालकांनी घ्यावा असा व्युत्क्रम दृष्टीस पडतो. ही व्यस्त स्थिती सरकाराला साहजिकच आवडत नाही. शेतकऱ्यांची शेती सावकार व इतर पांढरपेची मंडळी यांच्या हाती झपाट्याने चाली आहे. सरकारी शेती वाहणारा शेतकरी असा कानाडकष्टा, दुःखी व दरिद्री होत जात व अशा प्रकारची अनिष्ट कांती मुलकी कारभाराच्या धोरणामुळे वडून यावी याचबद्दल सरकाराला फार वाईट वाटत आहे.

समाज कांही अचल वस्तु नाही. समाजातील लोकामध्ये असे नाना वर्ग उत्पन्न होऊन एकाचा व्हास तर दुसऱ्याची उन्नती अशा वडामोडी जगाच्या रहाटीतल्याच आहेत आणि सर्व जगच जर फिरते तर ५०-६० वर्षांच्या ब्रिटिश अमलांत हे स्थित्यंतर घडून आले, शेतकरी वर्ग खालावला व त्या बरोबरच हा मध्यम लोकांचा वर्ग पृथक्पणे उत्पन्न झाला या बद्दल कांही आश्चर्य वाटण्या सारखे नाही; पण सरकारी दृष्टी थोडीशी निराळी आहे. आपल्या आश्रया खालील शेतकऱ्यांची अशी दैनावस्था व्हावी हे सरकारास इष्ट वाटत नाही. इंग्रजी सुधारणेचे चक्रच असे फिरकिते आहे की जनसमुहा-पैकी मोठ्या भाग अधिकाधिक निधन बनत चालला आहे आणि लहानससा चिमुकला वर्ग श्रीमंतीला नवीन श्रीमंती मिळून विशेष बलाव्य होत आहे. श्रीमान व गरीब असा भेदाभेद अलिकडच्या कालांत फारच मोठ्या प्रमाणावर दृष्टीस पडत आहे. श्रीमतीने काढलेली ही विभाजक रेषा समाजाला छेदून जाते तेव्हा न कळत होत असलेले हे वर्गीकरण सुधारणेच्या कांतीचा चांगला बांध कांति व गरीब लोकांचा मोठा जनसमूह सांपत्तिक सुखापासून उत्तरोत्तर दुरावत चालला आहे हे पाहून वाईट वाटते.

श्रीमतीने आरंभलेले वर्गीकरण इतके घातुक झाले नसते पण आमच्या प्रांतांतच काय तर सर्व देशांत धनोत्पादक उद्योगधंदे नाहीत आणि त्या मुळे या मध्यम वर्गाच्या श्रीमंतीला चलन देणारा व भरभराटी आणणारा दुसरा दरवाजाच खुला नाही. या कुंठितगती मुळे सर्व लोकांच्या उज्या जमिनीवर पडल्या आहेत. भूतृणा इतकी वाढली आहे की, मूळचे शेतकरी लोक आपली जमीन संपाळूंक शकत नाहीत. त्यांच्या हातची शेती पैसेवाल्यांच्या घरी चालली. शेती मध्ये यांडवल घालावे आणि शेती नफ्याने काढावी असा उपक्रम अलिकडे फारच माजला आहे. जनसमुहाला शेती शिवाय दुसरा उद्योग ठाऊक नाही आणि हणणूच हे लोक वाटेळ तशा अटीवर शेती वाहण्यास घेतात व कसा-तरी आजचा दिवस उद्यांवर डकडतात. या

रितीने शेतीचे धनी निराळ आणि शेतीच्या धंद्यावर जुगार खेळून नाशबांची पारख करणारे शेतकरी निराळे.

हा स्थिती सरकाराला जितकी आवडत नाही तितकी लोकांसही आवडत नाही पण संप्राप्त स्थिती पुढे आवड निवड ती कसली ! तिचा स्वीकार समाधानाने करण्या पालिकडे लोकांच्या हाती इलान राहिलेला नाही. लोकांचा औद्योगिक उन्नती करावी असे सरकारास मनापासून वाटत असेल पण या सदिच्छे-पालिकडे सरकाराने एखाद्या कार्याला हात घातला आहे असे मात्र आमच्याने हणवत नाही. सरकारी सदिच्छा क्रियेची लंगडी व पंगु आहे. तिला स्वैरगती नाही. लोकांची सांपत्तिक स्थिती सुधारण्याचा मुख्य आद्योगिक उपाय सरकारच्या हातून बराच दूर-वर पडल्या मुळे जमिनीचे प्रभु या नात्याने सरकाराने कांहीतरी एक उपाय हाती घेतला आहे. पण हा उपाय फारच संकोचित दृष्ट्या आहे- सरकारचे मुख्य पाहणे असे दिसते की आपली जमीन वहितदार विकतो, व त्या मुळे तो दरिद्री होतो तेव्हा जमीन विकण्याचा त्याचा हक्क काढून घ्यावा हणजे गरीब शेतकऱ्यांची स्थिती आपोआप सुधरत जाईल.

वरील धोरणाला अनुसरून सरकार आपली मुलकी पद्धती बदलत आहे हे लक्षांत धरले पाहिजे. शेतकऱ्याला आपली जमीन दुसऱ्याला देतां येऊ नये अशा अर्थाचे नियमन करण्याच्या विचारांत स्थानिक सरकार आहे. ही गोष्ट सरकाराने चालू झाल्या पासून ज्या जमिनी वहितेला देण्यांत येतील त्यांस पूर्वीच लागू केले आहे. १९०५ पासून सरकारी जमान ज्याला वहितेला मिळेल त्यांचे ती वाहिली पाहिजे व त्याने आपल्या वहितेला हक्क दुसऱ्याला मोवदला करू नये. हाच नियम कमीनास्त प्रमाणावर पूर्वीच्या वहितदार कुळांस लागू कण्याचा विचार आहे असे नुकत्याच प्रसिद्ध झालेल्या मुलकी रिपोर्टातील कांही शब्दांदाव्यावरून अनुमान निवते. या संबधाने नामदार चीफ कमिशनर साहेबांचा अभिप्राय असा पडतो की इंडियातील इतर प्रांताहून वऱ्हाडची स्थिती भिन्न व निराळी आहे असे दिसत नाही, कां की, जमिनीची मालकी अनेयजित असल्यामुळे शेतकऱ्यांच्या घरी शेती हळू हळू पण निःसंशय जे शेतकरी नाहीत अशा लोकांच्या घरी आपोआप जात चालली आहे. आकोल्याचे डेप्युटी कमिशनर साहेबांनी असे प्रतिपादित केले आहे की शेती सावकार लोक वळका-वीत चालले असल्यामुळे सावकारा संघाने शेतकऱ्यांच्या मनांत उत्तरोत्तर असतोष वाटत आहे. हीच गोष्ट नामदार चीफ कमिशनरानी आपल्या अभिप्रायाच्या पुष्टी करणार्थ निवडून घेतली आहे. वऱ्हाडांतील जमिनी वील मालकी नियंत्रित व मर्यादित करण्या विषयी स्थानिक सरकारने पूर्ण विचार करून नुकतेच त्या धोरणावर कांही नियम १९०५ पासून वाहिलेले दिल्या भाषांच्या शेतीस लागू केले आहेत. हे नियम फार व्यापक

नसल्यामुळे चालू मुलकी पद्धतीत विशेष फरक पडण्या सारखा नाही परंतु कांही भंगत निदान नव्या नियमाचा प्रारंभ करून पाहण्याला पुष्कळच संधी आहे. हे शोषले वान्य भावी दिशा चांगली व्यक्त करित आहे आणि हीच गोष्ट आशी चालू सालच्या आरंभीच देान तीन वेळां भगदी स्पष्टतेने ध्वनेत केले आहे.

मुंबईचे प्रसिद्ध झोरारिअन स्कालर मि. के. आर. कामा यांचे व्याख्यान.

मुंबईचे प्रसिद्ध झेंड व आवेस्त भाषाभिज्ञ व पारशीधर्माभिमानि मिस्टर के. आर. कामा हे उमरावती येथे गुरुवारी आले. त्याच दिवशी सायंकाळी तेथील 'ब्रह्मविद्या मंदिरांत' त्यांची व मंडळीची गठ पडली. मंडळीचे आयहावरून त्यांनी 'पारशी धर्माची आदित्वे' या वर व्याख्यान देण्याचे कबूल केले होते. मिस्टर कामा यांमिसेस निझाट बाईंनी नुकतीच 'थिआसफीचा' दीक्षा दिली आहे. थिआसफिस्ट झाल्यानंतर परस्परांस परस्परांनी धर्मपरिज्ञान करून देणे हे आदि कर्तव्य आहे हे जाणून मिस्टर कामा यांनी 'पारशीधर्म' या विषयावर गेल्या शनिवारी सकाळी ८ वाजतां 'ब्रह्मविद्या मंदिरांत' व्याख्यान दिले. श्रोतृसमाज सकाळची वेळ असल्याने नेहमीपेक्षा कमी पण निवडक मंडळीचा असून त्यांत ४१५ पारशी स्त्रियाही होत्या. वयोमान जवळ जवळ ८० वर्षांचे अमून सुद्धां व्याख्याते मोठ्या प्रेमळ, गंभीर व स्पष्ट अशा वाणीने हणाले:-

सम्प गृहस्थ हो मी तुझ्या 'आर्य बांधव' या नांवाने हाक मारणे जास्त उचित होईल कारण एका काळी आपण खरोखरच बंधु होतो. आपले पूर्वज एकच होते. ते 'पामीर पर्वत'चे आसमतांतच्या भागी राहत असून त्यांस 'आर्य' ही संज्ञा असे. 'आर्य' या शब्दाचा धात्वर्थ 'शेतकाम करणारा' किंवा 'पुढे जाणारा' असा आहे. मानव प्रातीचे प्रांती जमीन पेरणे हाच मोठा उदीम असल्या कारणाने साहजिकच या शब्दाचा 'उद्दी, व्यवसायी अथवा उद्योगी' असा अर्थ झाला व जो मनुष्य उद्योगी असतो तोच खरा धोर होतो, या न्यायाने या शब्दाचा अर्थ धोर अथवा उदात्त किंवा पुज्य असा शोषला झाला. आपले पूर्वज 'आर्य' होते हणजे ते उद्योगी होते अशी नुसती फुडारकी मारूनच आपण स्वस्थ बसतां कामा नये. आपणही त्यांच्या प्रमाणे आर्य असावे असे जर आपणांस वाटत असेल तर आपणही त्यांच्या प्रमाणे उद्योगी बनले पाहिजे नाही तर लोक आपणांस अनार्य ऊर्फ आळशी किंवा पतित हणतले यांत शंका नाही. आपण व मी एके काळी आर्य बांधव होतो पण कार्यवशात आपली ३००० वर्षा पूर्वी ताटातूट झाली ती गेल्या १२ शें वर्षांत पुन्हा आपली भेट होऊन त्या तुम्ही व आमी 'देशबांधव' बनलो. आपले एका बंधुत्व होते ते अशा रितीने पुन्हा कल्पून छेडाले या बद्दल कोणास कौतुक वाळीस तपास नाही ! आमी जे १२ शें वर्षापूर्वी मरलो ते निवळ 'आश्रित' या नात्याने

आह्लाता जो आश्रय पाहिं हेता तो कांहीं जावित अथवा आमची मालमत्ता या बद्दल नको हेता. आमचें जावित्व व धन हें इराण देशांत इतर लोका प्रमाणेंच सुस्थित राहण्य चा संभव होता. ज्या गोष्टी करितां आह्लाती या देशाचा आश्रय केला ती गोष्ट ह्मणजे 'धर्म' होय. इराणांतिल मुसलमान लोक आमची मालमत्ता किंवा आमचे प्राण यांचे बेरी नव्हते पण जुलमानें आमचा धर्म आह्लाता सोडून द्यावयाला लावून मुसलमान मनविण्याचा त्यांचा इरादा होता. धर्माचें संरक्षण व्हावें ह्मणून आह्लाती या देशाचा आश्रय केला व त्या वेळेच्या राजांनी आह्लास उदार आश्रय देऊन सुखशांत तेंत राहू दिले हें त्यांच्या उदारतेचें उर्फ आर्थस्वाचे द्योतक आहे. असो.

मी आज आपणाला 'पारशी धर्म' या विषयावर दोन शब्द सांगतों. या धर्मास 'झोरस्ट्रान' धर्म असें दुसरें नांव आहे. 'झोरस्ट्रान' स्थापिलेला धर्म हा त्याचा अर्थ. 'झोरस्ट्रान' हा 'झरतुष्ट्र' या शब्दाचा ग्रीक भाषेतून झालेला अपभ्रंश आहे. 'झरतुष्ट्र' हा आमचा धर्मसंस्थापक आहे 'झरतुष्ट्र' या शब्दाचा अर्थ मुषण वेपवारी 'मुषणमाणकांनी युक्त' असा कित्येक लोकां करितात परंतु तें चुकीचें आहे. 'झरतुष्ट्र' = 'पिवळा उंट ज्याचें जवळ आहे तो' हा या शब्दाचा योग्यार्थ आहे. प्राचीन काळी संपत्ति नाण्यांनी ह्मणजे पैशांनी मोनली जात नमून अमूक इतके पशु ज्याचे जवळ आहेत तो श्रीमान व दुसरा गरीब अशी पशुंच्या संख्येनें गणली जात असे. ही कल्पना रोमन, ग्रीक व त्यांचे योगानें सर्वे पश्चिमकडील भाषांतून तसेच पूर्वकडील आर्य भाषांतून रूढ झालेली आढळते. इंग्रजी भाषेतले 'पिक्युनिअरी' (pecuniary) व 'पिक्युलेशन' (peculation) या शब्दांतला जो पूर्वार्थ पिक्यु अथवा 'पिक्यु' हा 'पशु' या शब्दाचें रूपांतर आहे हें आपलें सहज ध्यानी येईल. 'पशु' हेंच पूर्वकाळीं संपत्ताचें द्योतक असल्या कारणानें 'पिक्युनिअरी' अथवा पिक्युलेशन या शब्दांचे अर्थ 'द्रव्यसंबंधी' व 'परद्रव्यापहरण' असें झालेले आहेत. पशु ही संपत्ति गणली गेली असल्यामुळे पशुवरून त्याकाळीं मनुष्यांचीं नांवां टोवलीं जात असत व त्यामुळे आमचा धर्मसंस्थापक जो झरतुष्ट्र त्याचें हें नांव त्याजजवळ असलेल्या पिवळ्या उंटावरून पडलेंलें असावें. 'झरतुष्ट्रानें' इराणचे ईशान्येस असलेल्या बॅक्ट्रिया प्रांतांत धर्मसंस्थापना करून तेथील राजांकडून त्याची वृद्धि करविली. माराथानच्या लढाईत झालेल्या पारशियन लोकांच्या पराजयानें झरतुष्ट्राचें धर्मास पश्चिमकडील प्रांतांत पसरण्यास बराच प्रतिबंध झाला. ह्या लढाईत जर ग्रीक लोकांचे ऐवजी पारशियन लोकांचा विजय झाला असतां तर आजला पश्चिमेतील बहुतेक राष्ट्रांतून पारशी धर्मच झाला अमतां येशु ख्रिस्ताच्या धर्माचें नांव गृह्य ऐकूं आलें नसतें पण भवितव्यता निराळी होती ह्मणून माराथानच्या लढाईनें झरतुष्ट्राचें धर्मास पश्चिम कडे सरकूं दिलें नाहीं.

झरतुष्ट्राचे धर्मानुयायी खरीन करून इतर लोकांस पारशी धर्म ह्मणजे 'अग्नि पूजा प्रधान धर्म' आहे व पारशी लोक 'अग्निपूजक' अथवा 'सूर्योपासक' आहेत असें वाटतें. पण तें खरें नाहीं. पारशी लोक जितके 'अग्निपूजक' आहेत तितकेच ते 'वायुपूजक' अथवा 'जलपूजक' ही आहेत. पारशी धर्माचें मूलतत्त्व 'भौतिक सृष्टीचें आराधन' करणें हें मनुष्य मात्राचें कर्तव्य आहे हें होय. 'भौतिक सृष्टीचें आराधन' ह्मणजे पूजन किंवा मनुष्यांचे मुख वादविण्याकारितां भौतिक सृष्टीतील शक्तींचा उपयोग करणें होय. मनुष्यास प्रारंभी मुख्यतः चारच तत्वे दिसतात, एक पृथ्वी सारखें जडतत्व, दुसरें वायू सारखें सूक्ष्म तत्व, तिसरें जळात्मक द्रवतत्व व चवथें वायूहून निराळें असें अग्निरूपी तेजस्तत्व या पैकीं पहिली तीन तत्वे सर्वत्र सारख्या त्रिपलतेनें सांपडतात परंतु अग्नितत्व मात्र सर्व मनुष्यास उपयोगी पडेल अशा रितीनें सांपडत नाहीं ह्मणून अग्नितत्व मनुष्यानें नेहमीं कायम ठेवें असा पारशी धर्माचा सिद्धांत आहे. पारशी लोक अग्नितत्वाचे जितके उपासक आहेत तितकेच ते इतर तत्वांचे उपासक आहेत. ह्मणजे अग्नि तत्वास ते आपला निर्माण करणारा देव अथवा नियंता परमेश्वर समजत नाहींत, तर परमेश्वरानें उत्पन्न केलेलें तत्व मानव कोटास दुर्लभ ह्मणूनच संग्राह्या, समाराधनीय व शूड्य असें समजतात ते सूर्योपासक आहेत तितकेच ते चंद्रोपासक आहेत असें ह्मटले तरी चालेल. सूर्योपासना पारशी धर्मांतून मुख्य मानिली आहे खरी पण ती सूर्याच्या अंगच्या गुणामुळे ह्मणजे सूर्यतत्वापासून होणाऱ्या मनुष्याच्या फायद्यामुळे आहे. सूर्य सर्व सृष्टीत चेतना उत्पन्न करणारा आहे, आपल्या किणांनी तो सर्व पदार्थास शुद्धी देणारा आहे, तो विश्वचालक आहे ह्मणून विश्वनियंत्या परमेश्वराची तो मुख्य विभूति आहे असें पारशी धर्माचें मत आहे. हें मत इतर धर्मांतल्या मर्णाशीं अगदीं जुळून असल्यामुळे इतर धर्मानुयायी मुळां 'सूर्योपासक' किंवा 'अग्निपूजक' आहेत असें ह्मटले तरी चालेल.

पारशी धर्मावर दुसराही एक आक्षेप कधी कधी आणला जातो तो पारशी धर्म 'द्वैतवादी' आहे असा आहे. जगांतल्या सर्वे चांगल्या ह्मणजे मनुष्यास प्रिय अशा गोष्टी परमेश्वरानें उत्पन्न केल्या व मनुष्यास अप्रिय अशा गोष्टी ईश्वराचा प्रतिस्पर्धी शत्रू जो अमुर त्यानें केल्या अशी समज या धर्माबद्दल लोकांची झालेली दिसते. पण ती चुकीची आहे. सर्व प्रिय गोष्टी व सर्व अप्रिय गोष्टी एकाच परमेश्वरानें उत्पन्न केल्या आहेत. हा या धर्माचा खरा सिद्धांत आहे. प्रिय व अप्रिय किंवा पाप व पुण्य या गोष्टी प्रत्येक मनुष्याच्या कल्पनेवर व आचरणावर अवलंबून आहेत. पापकारक गोष्टी दैत्यानें उत्पन्न केल्या ह्मणून मनुष्यानें त्या गोष्टींचा अवलंब केला असतां त्या बद्दल तो जबाबदार नाहीं असा सिद्धान्त करणें पारशी धर्माच्या मतानें अगदीं चुकीचें आहे. पापपुण्याबद्दल प्रत्येक प्राणी सारखाच

जबाबदार आहे. पापपुण्य करणें हें त्याच्या स्वाधीन असल्यामुळे पाप केल्यास वाईट गति व पुण्य केल्यास उत्तम गति हा सिद्धांत पारशी धर्मांत आहे. पारशी धर्मांत कोणा 'त्राता' (व्रतकार) नाहीं. आपल्या पुण्यबलावर जो तो आपआपला त्राता आहे. त्याम तारण कण्याचें सामर्थ्य दुसऱ्याच्या अर्गी नाहीं तेव्हां पारशी धर्मास द्वैतवादी ह्मणणें चुकीचें होय.

पाऊण तास अशा प्रकारचा ज्ञानोब सारखा चा ला असतांना ८० वर्षांच्या देहधर्मानें व्याख्यात्यास घेरी आली पण त्यांस मंडळींनी वेळीच सूचना देऊन विश्रांती घेण्यास सांगितलें व थोडा वेळ झाल्या नंतर रा. रा. दादा साहेब खापर्डीयांनी जमलेल्या मंडळीतर्फे त्यांनी केल्या विद्या व्यासंगा बद्दल व उतार वयांत विश्रांति घेण्याचें टकून लोकांस धपतान देण्याचें व्रत स्वीकारल्याबद्दल त्यांचे आभार मानून व्याख्यानाची परिसमाप्ती केली.

व-हाडवृत्त

रा. रा. रस्तुमजी फर्दूनजी डिपुटी क० यांची बदली उमरावतीस होणार असून मेजर हार्सवरो यांची बदली वाशिमाहून अकोल्यास होणार आहे.

रा. रा. मुनशी अजिजुद्दीन असिस्टंट कमिशनर अकोला यांच्याकडे येथील सिव्हील जज्याच्या कार्याचें काम देण्यांत आल होतें. पण ही व्यवस्था बदलून त्यांच्याकडे असि. कमिशनरचें मुलकी व फौजदारी अधिकार पूर्णपणें पुनः देण्यांत आले.

आणि रा. रा. गोपाळ वामन बापट बी. ए. एल. एल. बी. एक्स्ट्रा असि. कमिशनर यांनी येथील सिव्हील जज्याचे कार्याच्या कामाला पूर्ववत सुरुवात केली.

गेल्या सोमवारी श्री समर्थ रामदास स्वामी यांचो पुण्यतिथी होतो व तन्निमित्त येथील विद्वद्भर्ये रा० अण्णा साहेब महानजी यांनी स्वगृहीच दहा वीस मंडळी जमवून समर्थांच्या दासबोध ग्रंथांतल एका अध्यायाचें सुरस विवेचन करून सांगितलें. रा० अण्णासाहेबांची वाणी मोठा प्रेमळ व गोड आणि दासबोध ग्रंथहि अमृततुल्य सरस असल्यामुळे सर्वांचा तो वेळ मोठ्या आनंदांत गेला. रा. अण्णासाहेबांच्या सहवासांत असा सत्काळक्षेप करण्याचे प्रसंग लोकांस निरंतर लाभत अशी आमची उत्कट इच्छा आहे.

उमरावतीसही या पुण्यतिथीच दिवशीं दोन चार गृहस्थांची चांगली व्याख्यानें झाली परंतु तेथील मंडळीस, रा० हरि नारायण आपटे, ज्ञानप्रकाश व कामणूक यांचे संपादक पुणें यांच्या व्याख्यानाचा जो सहजगत्या अलभ्य लाभ प्राप्त झाला तो विशेष होय. श्रीसमर्थासारख्या विभूतीचें चरित्र डोक्यापुढे ठेवून आपण आपले आयुष्य लोककल्याणांत व देशसेवेंत वेंचण्यास शिकावें असा त्यांनी गोड उपदेश केला.

वैश्य महासभा
या सभेची यंदाची बैठक बनारस मुकामी मार्च १९।१६।१७ अशी तीन दिवस होणार आहे. या प्रसंगास वैश्य महाशयांनी अगत्य यावें असें आग्रहाचें आमंत्रण या सभेनें केले आहे व याचा अनादर होणार नाहीं अशी त्या सभेच्या चालाकास मोठी आशा आहे.

नोटीस
रा. रा. शिवचक्रस जव्हारीमळ व जयसुखदास श्रीकिसनदास व जयदेजी रंगलाळ साहू दुकान खामगांव पांसः—
खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की आह्लाती तुमच आढतीत रुई जवारी व आळशीचे सवेद केले आहेत. त्यापैकी रुई व जवारी मोजण्याचा कारार मित्ती माघ शुद्ध १९ पासून फाल्गुन शुद्ध १ पर्यंतचा आहे. तरी तुमस आह्लाती पूर्वी कळविलें की आमचे करितां तुम्ही बाजारभाव प्रमाणें माल ह्मणजे रुई व जवारी खरेदी करून घेणारास मोजून देणें. तसे तुमचे हातून न झाल्यास आह्लाती स्वतः माल मोजून देण्यास तयार आहेत. तरी घेणारास माल मोजून घेण्याकरितां आपण कळविणें, परंतु त्याजबद्दल तुम्ही आह्लास कांहींच उत्तर दिले नाहीं सबब या नोटीसीनें आपणास पुन्हा कळविण्यांत येते की आह्लाती जो रुईचा व जवारीचा माल विकला आहे त्याजबद्दल आपणास पूर्वी कळविल्य प्रमाणें आपण मुदतीचे आंत कारवाई करणें. तसें न केल्यास फाल्गुन वद्य ३० ह्मणजे तारीख ६।३।१९०५ इसवी रोजी मुंबईस, खामगांव व शेगांव येथें पुलीगुडसचा रुईचा जो भाव राहिल त्यातून खर्चाबद्दल रुपये ३५ वजा करून बाकी जो भाव बाज्यावर हाशेबाजे येईल त्या प्रमाणें नुकसान आपणापासून भरून घेतले जाईल. आम्हास असे कळतें की खामगांव बाजारांत मुद्दाम भाव चढवून कराराचे तारखेवर खरेदी करणार आहेत तरी अशी गोष्ट बदल्यास ते भाव आह्लास कबूल नाहींत हल्लीं जवारीचा भाव सर्व ठिकाणीं दर खंडीस ४७।४८ रुपये प्रमाणें आहे व रुईचा कबाल्याचे मालाचा भाव मुंबईस १७० आहे. त्या मानानें बाज्याचा भाव अंदाजानें ४९ येतो. कळाव ता. ४ मार्च १९०५ इ०
(सही) गुळाबराय हरदयाळ दस्तुर रामजीदास.

वर्तमान सार
भयंकर खून— रावळपिंडी येथें श्रेष्ठ नीती शाळा हायस्कूलमध्ये एक स्त्री शिस्तकोष काम करीत असे. तिचा नुकताच कांही लुटा-रुनी खून केल्याची बातमी प्रसिद्ध झाली आहे. या नाईच्या अंगावर सुमारे ९०० रुपयांचे दागिने होते त्यांच्या लालुचीनें कांही लुटारू लोक रात्रीच्या वेळी ती निजली होती, त्या खोलीत शिरले व त्यांनी तिची भान साफ कापून तिचे शिर एका टोपलीत लपवून ठेविलें व बाकीचे शरीर तिच्या पंढगा खाली झाकून ठेविलें. तिच्या एका कानांत दागिने होते. ते निघनात ह्मणून लुटारूनी तो फाडून काडला. पोलीस तपास करीत आहे, पण कांही पत्ता लागण नाहीं.

ध्यानांत उद्योग सारखे नियम— ज्या कोणाला या जगांत आपले वर व्हावे असे वाटत असेल, त्याने पुढील गोष्टी नित्य ध्यानांत ठेवाव्या.

तुझी प्रामाणिकपणाने वागा, मिळवाल तेवढे सारे खर्चून टाकू नका.

तंत्रासू ओढू नका, दाखू आदिकरून मादक पदार्थांचे सेवन करू नका.

स्वावलंबनाचे महत्त्व ध्यानांत आणून स्वतः खापा, आपली कामे दुसऱ्यावर सोपवू नका,

एकदम फार उद्योग आरंभू नका, व आपला धंदा आपल्या योग्यतेच्या बाहेर आहे असे समजून नका.

त्यांत मोठी गोष्ट ही की, कामाची शिस्त सोडू नका, आपल्या कामाची लोकांना माहिती होण्याकरिता जाहिराती लावा, परंतु त्या जाहिरातीत जेवढी वचने घालू तेवढी पाळा.

गिऱ्हाईक एकसुद्धां नाखूष होऊन जाऊ देऊ नका.

लोकांपासून पैस ध्यावे ते खरोखर आपल्या चाकरांच्या योग्यतेनेच ध्यावे,

कष्ट करण्यास अगर खपण्यास उत्तम वय झटले ह्मणजे सव्वीस पासून सारपीपयंत.

जो आपला प्रत्येक क्षण कांहीं तरी नियमित कामांत घालवितो, त्यांस जरी अनेक कामे असली तरी ती सारी होऊन कर्मणुकीला अवश्य तितका वेळ सांपडतो.

उद्योगी मनुष्याच्या आयुष्यक्रमांत उद्योग, विश्रंती आणि आनंद ही तिन्ही सारखीच असावीत.

नवे शास्त्रीय शोध—देवां शास्त्रज्ञांनी मकीची लागवड करण्याची नवे शास्त्रीय पद्धत शोधून काढली आहे. या पद्धतीने लहान, मोठी, आंखूड, लांब पाहिजे तेवढी कणसे झाडाला लागतील असे करता येते. या मकीपासून तेल निघेल अशा रीतीने त्याची लागवड करता येते. त्याचप्रमाणे लडाऊ नहाजे समुद्रांत तोफचा गोळा लागून बुडून नयेत अशासाठीही या नव्या मकीचा उपयोग करण्यांत येतो. मकीच्या कणसांतले दाणे काढून घेतल्यानंतर अवशिष्ट राहिलेला भाग आपण फेंकून देतो किंवा जाळण्याचे कामी त्याचा उपयोग करतो; पण या शास्त्रज्ञांनी या पदार्थाला कांहीं रासायनिक संस्कार देऊन त्याच्या अर्गी असा कांहीं विलक्षण गुण उत्पन्न केला आहे की, लोखंडाच्या दोन पत्र्यांमध्ये ही पदार्थ घालून त्याची जहाजे बांधली व त्यावर तोफचा गोळा सोडला तरी तो गोळा त्या पदार्थातून आरपार जाऊ शकत नाही, त्याचप्रमाणे या पदार्थाचे कागद, साखर, रबर, वगैरे अनेक पदार्थ करता येतात. या मकीच्या पानाच्या चट्या होतात. सारांश, या झाडाचे कांहीं एक वाया जात नाही.

लोकांचा उराव— लॉर्ड कर्झन यांनी काँग्रेसचे अध्यक्ष सर हेनरी कॉटन यांची भेट घेण्याचे नाकबूळ करून हिंदुस्थानवासी वंचूचा अपमान केला, हे चांगले कळे नाही अशा अर्थचा एक उराव नॅशनल लीग नांवाच्या एका प्रमुख लिबरल संस्थेने केला आहे. या संस्थेत एकंदर ७०१० समासद असून त्यांत कित्येक नामांकित लिबरल मुत्सद्दी आहेत.

मजेची फिर्याद— मद्रास येथे एका न्हाव्याने बेळारी येथील कलेक्टर मि० स्कॉट यांचेवर फिर्याद केली आहे. साहेबांनी आपल्या उजवीकडच्या मिशीचा कांहीं भाग कात्रांने कापला त्या मुळे आपल्या अबूची नुकसानी झाली असे त्यांचे ह्मणणे आहे.

भिननें प्राण सोडला— गेल्या आठवड्यांत एके दिवशी वांच्यच्या कसई खान्याच्या कंपोंडांत १९० बकरी आढळली रात्री जंगली कुत्रे आले होते त्यांना पाहून भीतीने इतक्यांनी प्राण सोडिले असे आढळून आले.

सद्गृहस्थ— या विषयी विलयंततल्या एका कोर्टांत न्यायाधीश आणि वकील यांचे मध्ये वाद झाला शिक्षण, धंदा व उत्पन्न यांच्या योगाने नोकरीपेशा किंवा सामान्य दुकानदारापेशां वरची जागा ज्याने मिळविली असेल तो सद्गृहस्थ, असे वकीलाचे ह्मणणे पडले. निदान पन्नास पौंड उत्पन्न ज्याचे आहे तो सद्गृहस्थ, असे न्यायाधीशाने सांगितले. या मुद्यावर शाळामास्तर कायद्याप्रमाणे सद्गृहस्थ ठरत नाही, असा कोर्टाने निकाल दिला.

पुष्कळ झोंप घेणे— पुष्कळ झोंप घेण्याने शरीर धष्टपुष्ट होते व आयुष्यवृद्धि होते अशी आपल्या वैद्यशास्त्राची समजूत आहे, त्याप्रमाणेच एका अमेरिकन विद्युच्छास्त्रज्ञांचेही ह्मणणे आहे. तो ह्मणतो की माणूस जर पुष्कळ झोंप घेईल तर तो दोनशे वर्षे जगेल. हबशी लोक झोंपेच्या कामांत कुंभकर्णाचे वंशज शोषतात. ते फार झोंप घेतात ह्मणून सर्वांत अधिक जगतात. हबशी लोकांत दिवसांतून सतरा तास झोंप घेणारे आहेत, ते शंभर वर्षांपेक्षा पुष्कळ अधिक जगले आहेत. ज्यांचे जगून तरी काय करावयाचे आहे असे असेल, त्यांनी मरण्यापेक्षा झोंपच काढीत रहावे, हे बरे नव्हे काय ?

मतदारांत इषारा— म्युनिसिपालिटी ही संस्था लोकांचे आरोग्य, रस्ते, दिवे, पिण्याचे पाणी, प्राथमिक शिक्षण इ० सोयीसाठी असल्यामुळे या सोयीकडे लक्ष देऊन जे कोणी खरोखर लोकांच्या हितासाठीच झटणारे असतील त्यांनाच मतदारांनी मते द्यावी इतरांच्या भिडभाडेला वश होऊन मत देण्याच्या आपल्या हक्काचा दुरुपयोग करू नये. म्युनि० च्या कारांचे ओझे प्राप्त्यनरूप आणि त्यांचा व्यय लोकांच्या इच्छेनुरूप करणारे असे कर्तव्यदक्ष सभासद निवडावे. या गोष्टीकडे दुर्लक्ष व हेळपंडू केल्यानेच म्यु० ची व्यवस्था बिघडते व त्याचे परिणाम सर्वांस भोगावे लागतात, इकडे मतदारांनी लक्ष द्यावे.

अभिराचा विचार— भाषल्या राज्यांत लोकांस समृद्ध व सुखी करून देणे भरभराटीत आणण्याचा त्याचा विचार आहे, आणि याच उद्देशाने बाहेरचे अफगाण लोकांस आपापल्या ठिकाणी परत येण्या बद्दल त्याने सर्वांस मोकळीक दिली आहे.

टुमदार घड्याळ— लेरॉय येथील एका फ्रेंच कंपनीने एक विलक्षण घड्याळ तयार केले आहे. त्यामध्ये वार, महिना, वर्ष, ऋतू, ग्रहण, सूर्यादय, सूर्यास्त, भातो, ओहटी वगैरे सर्व तऱ्हेची माहिती मिळून शिवाय १२९ मुख्य शहरांतली वेळ समजते.

विलक्षण घड्याळ— “आस्ट्रेट” नामक एका शोधकाने एक नवीन प्रकारचे घड्याळ काढले आहे त्यास एकदा किछी दिली ह्मणजे २००० वर्षे चालते असे ह्मणतात.

विलक्षण पोरखेळ— थोड्या दिवसा पूर्वी रशिया मध्ये पुष्कळ मुले एकत्र होऊन रूसो-जपानी युद्धाचा खेळ खेळत होते. ज्या मुलांनी जपानी सैन्याचा पक्ष घेतला होता, त्यांनी उलट पक्षावर निकराचा हल्ला करून त्यांना खरोखर मृत्यूचे सरबत पाजले.

मोटार बरे— ज्या प्रमाणे मोटार गाऱ्या, बोटी निघाल्या त्या प्रमाणे फ्रान्स व अमेरिका येथे मोटार बरे, ऑफिस वगैरे छोक वापरू लागले आहेत.

रोकडा जवाब— ठाण्याच्या श्रीपत तांबट नांवाच्या कारागिराने केलेल्या पितळेच्या देव्हान्याबद्दल सान्याचे पदक देण्याचा उराव मुंबईच्या प्रदर्शन कमिटीकडून सद्दहू तांबट यांस कळविण्यांत आला; पण त्याबरोबरच असेही कळविण्यांत आले की, आपणास सोन्याचे पदक पाहिजे अल्यास ७९ रुपये भरावे लागतील. ‘मला अशा अन्न विकत घेण्याची इच्छा नाही’ असे तांबटाने उत्तर दिले.

गोंडळे ठाकूर साहेबांनी रस्त्याच्या युवराजांच्या विवाहाच्या वेळी आपल्या प्रजेबरोबर फार दिवसांचा तुंबून राहिलेला महसूल भाक करून व प्राप्तनक व जुलमी असलेले कर हे काढून टाकून आपल्या प्रजेस संतुष्ट केल्याबद्दल प्रजा अत्यानंदाने त्यांचे कल्याण इच्छित आहे लक्षासारख्या शुभ प्रसंगी इतर दामिकपणाचा दानवर्म करण्यापेक्षा, आपल्या प्रजेबरोबर संकटे दूर करण्याचे वाचते तजवीज ठेवणे फार चांगले.

वहादुरी— श्रीमंत भाऊसाहेब पटवर्धन, जमखिंडीचे संस्थानिक, यांनी ७॥ फूट लांबीचा एक मोठा चित्ता उवड्या मैदानांत ३९ याडांच्या अंतरावरून मारला. हे वाचून श्रीमंतांच्या धैर्यबद्ध आणि नेम मारण्यांत त्यांनी दाखविलेल्या प्राविण्याबद्दल सर्वांच्या तोंडून प्रशंसेचे उद्गार निवतील अशी आमची खात्री आहे. पटवर्धनाचे वारणे पूर्वापासून शौर्याच्या व

धैर्याच्या कामाबद्दल प्रख्यात आहे, व त्या घराण्याचा नावलौकिक श्रीमंत चांगल्या रीतीने राखतील, असे सध्याच्या त्यांच्या कृतीवरून ह्मणण्यास हरकत नाही.

गमतीची चाल— तिबेटांत रस्त्यांत एखादे माणून भेटले असतां दोन्ही हात बंद भावळून वर करून आपली जीम वर काढावयाची असा प्रचार आहे. ही तऱ्हा आपल्या नमस्कारा सारखी आहे.

गाणाग मासा— सिलोनजवळील बटीकोला सगोवरांत गाणारे मासे आहेत. या माशांचा आवाज एका अतिशय मंजुळ तनुवाद्या इतका मंजुळ असतो. या तऱ्हात होडीतून वसून गेले ह्मणजे हा मंजुळ आवाज स्पष्ट रीतीने ऐकू येतो. पाण्यांत वरहे बुडविले ह्मणजे तर हा आवाज फारच माळ्याने ऐकू येतो.

जाहिरात.

हिंदुस्थानांतील सर्व व्यापाऱ्यास दिवंती

घडी, रेशमी पागोटी, मंदील, मुती व रेशमी चांद, सतरंजी, पटके, बरदार, दुपटे माल मुती हातविणकरीचा कसोतीने खरेदी करून पाठवू. रकम आगाऊ आल्यास अडत दर्शकडा १ रुपया घेऊं. किरकोळ खर्च निराळा. औषधी छागल्यास रोल निभे आल्यास बाकीचे व्ही. पी. ने पाठवू. एकवेळ तरी मागवून अनुभव घ्या. मुखकर व फाषदेशीर ठरल्यास पुन्हा मागवा असे सांगावयास नको.

पत्ता— तुकारामसा घनसा रंगारी बाळापूर पेट, जिल्हा अकोला. प्रांत वऱ्हाड.

नोटीस.

नोटीस बेशमी माकती गणेश आसरकार रा. आकोट यां— खाली सही करणार योजकडून नोटीस देण्यांत येते की, तुझी वादी असल्यामुळे प्रतिवादीचे स्थावर मालाचे हस्तांत चोखता येत नाही ह्मणून प्रतिवादी नामे यादोसा बळद हरीसा सोनार याचे घर हस्तांत १०२९ रुपयाला व्यावयास लाळे व ते रुपये एकंदर तुमचे सांगण्यावरून मी कोर्टांत भरून दिले असे असून तुझी २९६। रुपये सांगण्या करितां मनकडेस मुखत्यारास पाठविजे या बरून मला नोटीस देणे भाग पडते की १०२९ रुपये व त्याचे आज मितीपावेतो सराफी व्याज असे एकंदर रुपये नोटीस पावल्यापावल्यापासून आठ दिवसांचे आंत आणून द्यावे व पावती व सर्टिफिकेट घेऊन जावे असे न झाल्यास दाव्यास कारण होईल व अखेर निकाल होई पर्यंत सर्व खर्च तुझावर पडेल. ता. २६।२।०५ इ० सही अण्णाजी रामराव जळताडे रा. आकोट दस्तुर खुद्द.

Below 10 lines 2 Rs
Per line over 10.....3 as
Repetitious Per line...2 as

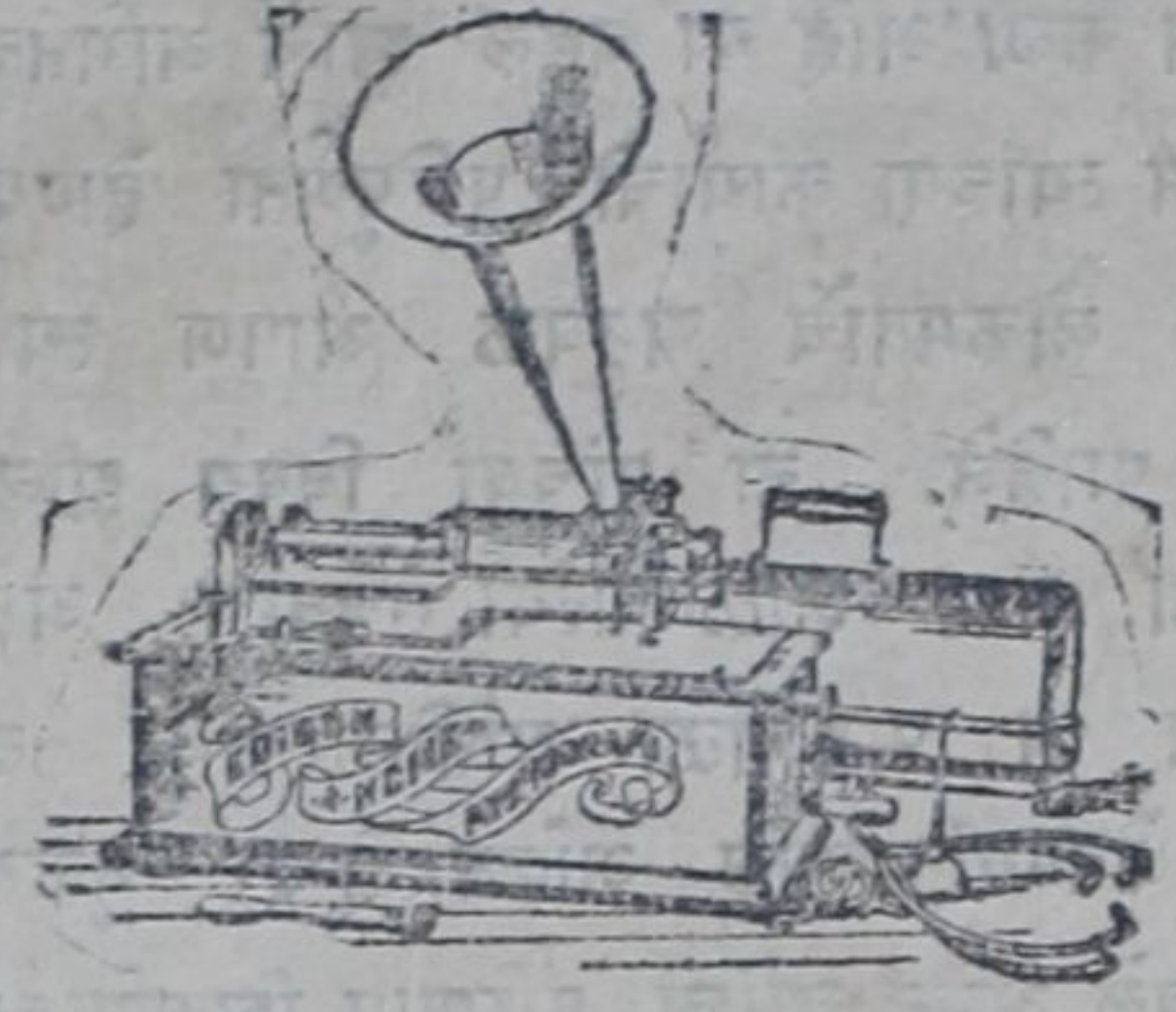
बेराडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX AKOLA MONDAY 13 MARCH 1905 NO 11

वर्ष ३९ आकोला सोमवार तारीख १३ माहे मार्च सन १९०५ इ० अंक ११

दांडेकर ब्रदर्स, काळकादेवीरोड--मुंबई

आमचे दुकानी सर्व प्रकारचे फोनोग्राफ किं. रु. ८ पासून १५०० पर्यंत उत्तम सुरेली (नरमादी उभ्या व आडव्या सुरांच्या) स्वदेशी व विलियतो हात व पाय हारमोनियम (बाज्यांच्या पेथ्या) किं. रु. ३० पासून ३५० पर्यंत. सिनेमेटोग्राफ (सनीव हलचाल करणारी चित्रे दाखावणारी यंत्रे) फोनोग्राफचे सर्व सामान व हारमोनियम पेथ्याचे सुर, काचेची बटणे, चांबडे, भाते वगैरे व ब्यूगुल, फ्लूट्स (बांसरी) विजेसारखा प्रकाश देणारे ग्यासलेट तेव्हापासून नळगारे दिवे वगैरे सर्व सामान अति स्वस्त दराने मिळेल. व हारमोनियम व फोनोग्राफ उत्तम रीतीने रिपेअर करून दिले जातील. रविवर्मा चित्रांची फोटो, छिकोची रमणीय मोठी पोस्ट कार्ड शेंकडा रु. ०-३-६ आमचे कारखान्यांत रबरी शिके उत्तम प्रकारे तयार करून दिले जातील.

इकडे लक्ष द्या !

सय्यद बद्रुद्दीन यांचे बुक बाईडींगचे दुकान. [आकोला अगरेवेस]

आमचे दुकानी खाली लिहिल्याप्रमाणे हरएक प्रकारचे बुकबाईडींगचे काम मुंबई, कलकत्ता, अलहाबाद, मद्रास येथील मुन्या प्रमाणे तयार केले जातील.

बुक बाईडींगचे दर अर्ध्या कापडाचे बार्थेडिंग २ ते ८ आणि पावेतो.

सबंध कापडाची बार्थेडिंग आठ आण्यापासून एक रुपया पर्यंत.

चामड्याचे बार्थेडिंग—एक रुपया पासून अडीच रुपया पर्यंत.

फाइल बोर्ड—४॥ रु. डजन. आमचे येथे तयार मिळतील.

सदर कामे उत्तम प्रकारची केली जातील.

पत्ता—सय्यद बद्रुद्दीन बुकबाईडर आकोला अगरेवेस.

धर्मार्थ

विचवावर औषधी

वृश्चिक दंशावर रामनाथ व झटपट गूण देणारे १२ मनुष्यांस पुरेल इतके औषध धर्मार्थ. ट. ह. अर्धा आण्याचे तिकिट पाठवा. कुठकर्णी कंपनी. गिरगांव बँक रोड मुंबई.

नोटीस

बेशमी बाहिणाबाई मर्द भाऊजी जाधव राहणार वडनेर भोलनी तालुका मलकापूर यांस:—

मी खाली सही करणार या लेखाने कळवितो की तुझी माझ्या वडील भावजय आहात तुझांस एक चंद्री नांवाची लहान मुलगी आहे. तिचे लग्न तुझी लोकरच करण्याचा विचार केला आहे असें एकतो. चंद्री ही माझ्या भावाची एकुलती एकच मुलगी आहे. ती चांगल्या कुलशीलवान अशा घराण्यांत पडावी अशी मला इच्छा आहे. तुझी बायामाणूस आहांत. तुझांस कोणी काही तरी मुलथाप देऊन ती मुलगी भलत्याच्याच गळ्यांत घालण्यास लावील अशी मला फार भीति वाटत आहे. तर तुझांस मुदाम कळवितो की, मुलीची सोयरीक उरवितांना माझी सज्जा घेतल्या खेरीज तुझी होऊन ठरवू नये. नाहीतर तुमच्या अज्ञानामुळे हळक्या घराण्याशी संबंध नष्टण्याचा संभव आहे. तर असली गोष्ट घडू नये व माणून पश्चात्तापांत पडू नये ह्यांनून हें सूचवांत आहे. आपली मुलगी हळक्या घराण्यांत जाणे ही गोष्ट मला व तुझांला दोघांनाही सारखीच लाजेरवाणी होय. ही गोष्ट घ्यानी आणून माझ्या किंवा पंचांच्या संमती खेरीज किंवा कोटीच्या परवानगी खेरीज मुलीची सोयरीक नमवू नये कळावे तारीख ९-३-०५ इ० सही

वाळकृष्ण भिकाजी जाधव राहणार वडनेर भोलनी दस्तुर खुद

नोटीस

बेशमी कर्णाजी वडद बाबूला भटकर राहणार जवळे बुजळक ता. खामगांव पोष्ट शेगांव यांस:—

खाली सही करणार या लेखाने कळवितो की मी तुमचा दत्तक मुलगा आहे सवव सर्व वडिलोपार्जित इस्टेटांत माझा हिस्सा असून तुमच्या मागे सर्व इस्टेटाचा मीच मालक आहे. परंतु तुझी कोणाच्या तरी नादास लागून सर्व इस्टेट दुसऱ्याच्या घरांत घालण्याच्या विचारांत आहात. तर तुझांस कळविले जाते की तुझी कोणासही इस्टेट गहाण, विक्री, अगर बक्षीस देऊ नये किंवा कर्ज काढू नये. तुमच्या खाण्यापिण्यास मी देण्यास सिद्ध आहे. तुझास कर्ज करणाची जरूर नाही. हें न ऐकतां तुझी काही कर्ज काढाल अगर इस्टेटाची अफरातफर कराल तर तो व्यवहार वातल समजला जाईल व इस्टेटास किंवा मला बांधू शकणार नाही कळावे तारीख ९।३।०५ इ०

सहीची निशाणी रंभू वडद कर्णाजी भटकर राहणार जवळे निशाणी खुद

नोटीस आणि जाहिरात.

गयाबाई भतार रामकृष्ण भट जोशी राहणार ह्यातोडी तालुके आकोले. ईस:—

खाली सही करणार यांजकडून देण्यांत येते की तुमचे पश्चात तुमची स्यावर जंगम जिदगी आणि वतनदारीची गांवे यांस आह्मी जवळचे वारिस ह्यांनून ती आह्माकडे येणे आहे हा वारसाचा क्रम रद्द होण्याचे हेतूने व सदरील मिळकत आह्मांस मिळू नये ह्यांनून तुझी वापुभट बिन गंगाराम भट व प्रल्हाद भट बिन सोनभट या उभयतांचे नावे ता. १६ २।०४ रोजी मोजे घुसर येथील जोसपणाचा हिस्सा ३ व ह्यातोडी येथील हिस्सा निमे या वडल लेख करून दिला आहे. या सारी कळविले जाते की सदरहू कृत्य गैर कायद्याचे आहे, करितां ते रद्द आहे असें तुझास कळविले जाऊन सर्व लोकांसही सूचविले जात की, सदरील वाबतीत सदरील बाईशी आमचे मालकीम बाध येण्याचा कोणी व्यवहार करू नये. याची प्रत वापुभट बिन गंगाराम भट राहणार घुसर यांस व प्रल्हाद भट बिन सोनभट राहणार कुरणखेड या उभयतास कळण्यासाठी पाठविणे आहे.

तारीख १०-३-१९०५ इ. सही क शीनाथ सखाराम भट जोशी राहणार ह्यातोडी. द. खु.

मिती फाल्गुन शुद्ध ७ शके १८२६

भावी कांता

पुष्कळशा गोष्टी नव्यानुन्या व्हाव. याच्या आहेत आणि त्या सर्व येत्य, एप्रिल पासून अमलांत येऊ लागतील असा रंग दिसतो; कदाचित अंमला वारीचा हा समीप काल चार सहा महिने पुढेही दकलण्यांत येईल. नव्या फेरफारांचे मुख्य घोरण असें आहे की, मध्यप्रांतांतल मुलकी खाते व न्यायखाते यांच्या रचने प्रमाणेच इकडील दोन्ही शाखा पुष्कळशा वेगवेगळ्या ठेवण्याचा विचार आहे. दिवाणी काम मुनसफ, सबाईनेट नज्ज, सिव्हील नज्ज इत्यादि अधिकाऱ्याकडे स्वतंत्रपणे देण्यांत येईल. डिप्टी कमिशनरांचे फौजदारी काम काढून घेऊन ते निराळ्याच सेशन नज्जाकडे राहिल. डिप्टी कमिशनर हिचांस सर्व मुलकी कारभार विशेष दस्तोने पाह. प्यास सांपडेल. वाशीम व हळिचपूर हे जिल्हे कमी करून तालुक्यांनी जिल्हेवारी नव्याने करण्यांत येईल. मुर्तिजापूर, वाशिम व मंगळपूर हे तीन तालुके आकोला जिल्ह्यांत सामील होतील पण त्या बरोबर जळगांव व खामगांव हे दोन तालुक बुलढाण्याकडे नाणार आहेत. तेव्हाच्याचे कोर्ट बंद होणार असल्या विषयी पूर्वीच ठरले आहे.

प्रत्येक तहशिलीच्या गांवी एक एक दिवाणी कोर्ट होणार आहे. वऱ्हातांत उराल काज कोर्टांनी संख्या घट्टी करण्यांत येणार आहे. जालेख्यात एक सिव्हील व सेशन नज्जाची कोर्टे उरालेक या एप्रिल पासूनच अख्य होणार आहे व या कचेरीकडे पश्चिम वऱ्हाटांचे काम देण्यांत येईल. लोक असे बोलतात की, जेथे हळी आकोला हायस्कूल, ट्रेनिंग कॉलेज व न्यायक आफिस आहे त्या बराकीत दिवाणी

कोर्टाची स्थापना होणार आहे. ही बातमी खरी असण्याचा संभव विशेष असून त्या बगेवर आकोला हायस्कूल मोडणार असल्या विषयाची बातमी अधिक अर्थाक दृढ होत आहे. येथील हायस्कूल संबंधाने आझी थोड्या दिवसा पूर्वी अशाच मतभवाचा उल्लेख केला होता तेव्हा ही गोष्ट पुष्कळांस खरी देखील वाटण्याचा संभव नव्हता. पण ही खरी ठरत आहे. हा प्रश्न अगदीच नवीन आहे असेही नाही. १९१२ वर्षा पूर्वी हा प्रश्न एकदा उपस्थित झालेला होता पण तेव्हा ती गोष्ट त्या वेळच्या स्थानिक सरकारास विहित वाटली नाही. जी गोष्ट तेव्हा युक्तशी दिसली नाही तीच नव्या मध्यप्रांताच्या स्थानिक सरकारास आज कां योग्य वाटत आहे हे समजत नाही. कालस्थितिकेडे पाहतां येथील हायस्कूलचे वर्ग पूर्वीपेक्षा मोठे आहेत. कित्येक वर्गांच्या दोन दोन तीन तीन तुकड्या आहेत. इतक्या विद्यार्थ्यांच्या सोयी सरकार काढून घेत असेल असे युक्तीवादाचा जुळत नाही पण तीच गोष्ट आतां खरी होऊं पहात आहे ह्यागून विद्यमान कालाच्या विपरीतपणाचें फार दुःख वाटतें. पश्चिम वऱ्हाडाला एका सरकारी हायस्कूलची जख्खी आहे हा गोष्ट येथील शाळेच्या भरभराटीनेच शाबीत होत आहे. पण हा विचाराचा कोटीक्रम सरकाराला पसंत पडेल असे वाटत नाही. लोकांचे गाऱ्हाणे सरकारापुढे मांडावे हें आमचें काम आहे पण आमच्या विनंतीला मान द्यावा किंवा देऊं नये ही गोष्ट सर्वस्वी सरकारच्या खुबीवरच आहे.

आमच्या प्रांताच्या हायकोर्टाचा प्रश्नहि एकदांचा निकालास लागल्या सारखाच आहे. उमरावतीचें हायकोर्ट बंद होऊन तेथील सर्व काम नागपुरास चालेल. या संबंधाने उमरावतीच्या वकीलांनी नामदार चीफ कमिशनर याच्या पुढे गोष्ट काढली होती पण त्यास असा जबाब मिळाला की, वऱ्हाडचें हायकोर्ट प्रथम हैद्राबादस होतें तेव्हा ज्या अडचणी हात्या त्या नागपुरास हायकोर्ट गेल्याने कांहीं वाढतील असा संभव तिलप्राय नाही. वऱ्हाडच्या लोकांस नागपूर फारसें लांब नाही. कां की त्यांच्या पेक्षां जबलपूर वगैरे कडील लोकांची किती गैर-सोय होत असेल हें वऱ्हाडच्या लोकांनी ध्यानांत घ्यावे. सारांश, उमरावतीच्या हाय-कोर्टाचा ग्रंथ लवकरच संपूर्ण होईल.

प्रांतिक सभा.

प्रांतिक सभा भरविण्याचा संकल्प मध्य प्रदेशातील कांहीं पुढारी मंडळींच्या मनामध्ये विशेष प्रबल दिसतो. या कामी 'देशसेवक' कर्त्यांनी बरिच कंबर बांधली आहे आणि त्या संबंधाने त्यांनी आरल्या पत्रांत पुष्कळ गर्दी उडविली आहे. ही सभा येत्या इस्टरच्या सणांत तारीख २१ एप्रिल पासून ४ दिवस नागपुरास भरवावी अशा विषयी श्रीमंत रा. रा. गंगाधर माधव चिटनवीस यांच्या सहोच्या आमंत्रणपत्रिकाहि प्रसिद्ध झाल्या आहेत. प्रांतिक सभेची उभारणी

इतक्या उत्कटेनें हातीं घेण्यांत आली आहे आणि या सर्व तयारीवरून आह्मांस असेंही वाटू लागलें आहे कीं ही सभा निश्चयपूर्वक पूर्ण सिद्धीला जाईल आणि तिच्या बुडाशीं चालू असलेल्या विविध चळवळी मुळें भावी सार्वजनिक कार्यक्रमाला चांगला जोरहि येईल.

नागपुरच्या मंडळीस वाटतें की प्रांतिक सभेची कल्पना मध्यप्रांताला अगदी नवीन आहे. मध्य प्रदेशा संबंधानें ती गोष्ट कांहीं खोटी नाही पण अ मच्या वऱ्हाडाल ती गोष्ट लागू नाही. प्रथमतः जेव्हां नवीन आकारणीचा सारा बसविण्यांत आला तेव्हां अकोल्यास मुद्दाम प्रांतिक सभा भरविली हाती व लोकमान आमच्या तेव्हांच्या स्थानिक सरकारास कळविण्यांत आलें होतें. लोकांच्या सभांस जितका मान मिळत असतो तितका मान आकोल्याच्या जाहिर सभेला सरकारा-कडून देण्यांत आला होता. लोकांची मागणी गैरवाजवी आहे असा शेर देण्याचा प्रयास देखील न करितां सरकारानें आपली नवीन दारठोती अंमलांत आणिली. हा अनुभव निराशा उत्पन्न करणारा आहे तथापि प्रयत्नाची कांस बळकट धरावी हें आपलें आद्य कर्तव्य होय. फिरून असाच प्रयत्न सभेच्या मध्य प्रदेशाची अग्रणी मंडळी यश करित आहेत हा आनंदाचा प्रकार होय. नव्या राजकीय अंमलांने मध्य प्रदेशाशी आमचा एक जोड झालेला आहे तेव्हां या प्रांतिक सभेला यथाशक्ती साह्य करणें हें आह्मा सर्वांचें काम आहे.

जमिनीच्या विक्री संबंधानें नवीन शर्ती घालण्याचा सरकारी विचार आहे शेतकऱ्यांस आपली शेती विकतां येऊं नये असे नियमन लवकरच अंमलांत येईल असा रंग दिसतो. ही गोष्ट आमच्या प्रांतासंबंधानें फार महत्त्वाची आहे आणि या बाबदीत चोहो बाजूंनी चांगला खल करून सरकाराला लोकमत विदित करावे असें आह्मांस फार अगत्याचें वाटतें. तसेंच मध्यप्रांतातील मालगुजारीच्या गांवांसून सरकारी साण कांहीं एका नियमित प्रमाणा पेक्षां अधिक वेऊं नये व रयतवारीच्या गांवाला ३० वर्षांपेक्षां अधिक मुदतीची आकारणी लागू करावी अशा विषयांचा प्रश्नदेखील फार महत्त्वाचा आहे. तिसरा एक मोठा प्रश्न उत्पन्नावरील करा संबंधाचा आहे. वऱ्हाडाला हा कर लागू करण्याची गरजच दिसत नाही; व मध्य प्रांतांत सालोसाल इनकम ट्याक्सच्या यादी नव्याजुन्या होत असतात पण या करासंबंधानें सरकारी फेर तपासणी तीन वर्षांपेक्षां कमी कालांतरांत होऊं नये अशी मुद्दाम सरकाराला प्रार्थना केली पाहिजे.

प्रांतिक सभे पुढें चवथा एक विषय अगत्य आणण्या सारखा आहे. मुनसिपल करांची उच्चतम मर्यादा निश्चित करून घेतली पाहिजे असें आतांशा वाटू लागलें आहे. मुनसिपल करांची अलिकडे वारं-वार उजळणी होत असते व मुनसिपल अधिकार ह्यागजे एक प्रकारचें नू बसलें आहे इतकेंच नाही तर सरकाराला नवीन कर बसविण्याची एक यांत्रिक संस्थाच सांपडली आहे. मुनसिपालिटीचा अनुभव असा येत चालला आहे की, एखाद्या

गांवाला मुनसिपालिटी देण्यांत येत असेल तर ती आह्माला नको असें त्या गांवचें लोक स्पष्टपणें बोलतात. मुनसिपालिटी ही संस्था लोकप्रिय रहात नाही यांचो कारणें दूर करण्या विषयांचा विचार प्रांतिक सभेनें अवश्य करण्या सारखा आहे. जी गोष्ट मुनसिपालिटी संबंधानें वर सांगितली तीच डिस्ट्रिक्ट बोर्डा विषयी ऐकण्यांत येते. हल्लींचे मध्यप्रांताचे जुडिशियल कमिशनर रा. रा. इस्मे साहेब यांनी मुलकी व दिवाणी हे दोन्ही आमले पृथक् करण्याचा प्रारंभ केला आहे या वद्दल ह्यांचें अभिनेदन करून त्यांच्या कार्याची परिपूर्णता होण्या-साठी लोकमताचें पाठबळ आपण त्यांस दिलें पाहिजे. ह्या पांचवा विषय झाला. सहावा प्रश्न शाळाखात्या संबंधाचा आहे. शाळा व पाठशाळा यांतील फीचे दर जबर ठेवण्यांत आले आहेत. हे दर नुकतेच वाढविले असून त्यांचा परिणाम शिक्षणाच्या प्रसाराला अपायकारक आहे. प्रांतिक सभेच्या प्रतिकूल अभिप्रायामुळें या गोष्टीचा प्रतिकार होईल तर त्या द्वारानेहि प्रयत्न करून पाहिल्या पाहिजे. त्या शिवाय अकोला हायस्कूल बंद करण्या विषयी लोकवार्ता वारंवार ऐकण्यांत येते, तर पश्चिम वऱ्हाडाच्या विस्ताराच्या मानानें आणि या संस्थेच्या भरभराटीच्या मानानें ती कायम ठेवणे फार अगत्याचें आहे असें सरकारच्या नजरेस आणून देण्याचा प्रयत्न यथाकाल झाला नाही असा दोष निदान आपणावर येऊं नये ह्यागून आपण प्रांतिक सभेच्या द्वारानें सरकारास प्रार्थना केलीच पाहिजे. मध्य प्रदेश मुळचा भो । आहे आणि त्याचा विस्तार वऱ्हाड प्रांतामुळें बहुगुणित झालेला आहे. या प्रांताच्या चीफकमिशनरीचा दर्जा मोडून लेफ्टनेंट गव्हर्नरीचा अधिकार या प्रांताला मिळण्या सारखा आहे; आणि तो जर देण्यांत येईल तर त्याच्या अनुषंगानें या प्रांताला निराळें कायदे कौंसिल मिळालें पाहिजे. या कायदेकौंसि-ल्याच्या लाभावर दृष्टी देऊन हा प्रश्न जरा नेटानें पुढें करावयाचा आहे.

वेळांत फरक

पण प्रांतिक सभेची वेळा पुढें ढकलण्यांत येईल तर बरें होईल. ही सभा ज्या वेळी भरविण्याची आहे त्याच इस्टरच्या सणांत वऱ्हाडचा हायस्कूल माजी विद्यार्थी समाज भरणार आहे. 'प्रमोदमिधु' कर्त्यांच्या सुचने प्रमाणें हे दोन्ही समाज एकच वेळी भरविण्या पासून फायदा न होतां प्रांतिक सभेच्या पहिल्याच बैठकीला वऱ्हाडांतील मुख्य मुख्य लोकांची गैर हजिरी लागेल आणि ती गोष्ट उभयतांसही इष्ट नाही. प्रां-तिक सभेचा मुहूर्त लांबणीवर टाकतां येत नाही असा आमच्या नागपूर मित्रांचा आग्रह नसेल तर आह्मांस वाटतें की, प्रांतिक सभेची बैठक न.गारांस न करावतां आ-कोल्यासच माजी विद्यार्थी समाजाच्या वेळीच भरवावी ह्यागजे दोन्ही संस्थांचे कारभार चांगले चालतील व एकीचा आश्रय दुसऱ्याला पुष्टीदायक व लाभकारक होईल.

सण

सणाचे दिवस अलिकडे संक्षेपांत येत चालले आहेत. हिंदू व मुसलमान या

दोन जातींच्या लोकांच्या सणांस पुष्कळांदां फांट मिळतो. नेटिवांचे सण कमी करून इंग्रजी सण वाढविण्यांत आले आहेत. या रितीनें आमच्या मधील महालक्ष्मी, शिमगा, दिवाळा इत्यादि मोठमोठ्या महो-त्सवाच्या दिवशीं सरकार पुरेशा सुव्या देत नाही. नाताळची सुटी व इस्टरची सुटी या सार्वत्रिक करून त्या वाढविण्यांत आल्या; त्यांच्या संबंधानें आमचा नकार नाही पण या सुव्या वाढविल्या ह्यागून हिंदू व मुसलमान यांच्या सणां निमित्त मिळावयाच्या सुव्या कमी करण्याचा प्रयास पडला आहे ही गोष्ट अत्यंत दूषणास्पद होय. शिमगा व दिवाळी या दोन्ही सणांचो एक एक दिवस सुटी कमी करण्यांत आली आहे हें बरोबर झालें नाही.

हे सण मोठे असतात पण त्या संबंधानें इतकी कडक नजर सरकारांनी ठेविली आहे आणि त्याबद्दल अह्मांस फार वाईट वाटतें. आमच्या देशी महोत्सवांस इंग्रजी महो-त्सवांनीं प्राप्तून टाळें आहे असें ह्याटलें तरी चालेल. राज्यकर्त्यांचे विचार सर्वत्र विनयी होतात. आमच्या एकादशी, पौर्णिमा, दशी आमात्रास्या इत्यादि दिवशीं आह्मांसही सुटी कधीच मिळावयाची नाही. हे दिवस आमचे धरगच्च कामाचे असतात. त्या दिवसांच्या ऐवजीं अतां रविवारची सप्ताहिक सुटी पक्की झाली आहे याचा अर्थ असा होतो की, जेव्हां सुटी पाहिजे तेव्हां मिळत नाही आणि जेव्हां ती नको असते तेव्हां ती घ्यावी लागते. रविवार हा राज्यकर्त्यांच्या धर्म शास्त्राचा महोत्सवाचा दिवस होय. या रविवाराचें साम्राज्य आतां सर्वत्र आहे. सह-वासानें रविवार ह्यागजे आमचाही सुटीचा दिवस बनला आहे. रविवारची गोष्ट आतां अपवादत नाही. रुढीनें तो सार्वत्रिक सुटीचा झाला आहे. पण हिंदू व मुसलमान यांच्या सणा विषयी फार अनास्था दिसते ती अमूं नये ह्यागून आह्मी मुद्दाम ही सणाच्या सुटीची गोष्ट सरकाराच्या नजरेस आणीत आहों.

सलाम

(फोटोवरून ओळख)

'इंदु प्रकाश' कर्त्यांनी एक नामी युक्ती सूचविली आहे आणि तिचें अनुकरण सर्वत्र व्हावें अशी आमची इच्छा आहे. ज्या अधिकाऱ्याला वाटत असेल की मला लोकांनी सलाम केलाच पाहिजे त्यांनी आपली तसवीर प्रत्येक शालागृहांतून, कचेऱ्यांतून, लयबऱ्या-तून, धर्मार्थ दवाखान्यांतून टांगून ठेवावी ह्यागजे लोक ती पाहून ठेवतील आणि त्या तसबिरीला जुळणारा मूळ चेहरा दृष्टीस पडला ह्यागजे ते लागलीच त्या माणसाला सलाम करतील. ही तसबिरीची युक्ती त्यांनी राजश्री क्वाडी साहेब इनस्पेक्टर यांस सां-गितली आहे आणि तिचा हेतु असा की, साहेब बहादुरांस विद्यार्थ्यांनी सलाम करण्यास कधीही चुकूं नये. ही खबरदारी घेतल्या नंतर जर विद्यार्थी चुकतील तर मात्र ती चुक अक्षम्य होय. या सूचनेचा अंगीकार विस्तारानें व्हावा असें आझी

झणतो. प्रत्येक जिल्ह्यांतील सलामाच्या मंडळींचा यादी दर सहा महिन्यांनी सरकारी गाझिटंत त्यांच्या फोटोसह प्रसिद्ध केली जावी आणि त्यांच्या फोटोच्या प्रती प्रत्येक चामडीवर टांगलेल्या असाव्या. या रितीने सलामा संबंधाने कधीच चुक होणार नाही. ही गोष्ट कांहीं नवी नाही. आमचे जुन्या दरबाराचे भालदार चापदार 'दौलत जादा निगा रखे' वगैरे ललकारी देत असत त्यांचा अर्थ असा की थोर सन्मान्य राजपुरुषांचा योग्य आदरसत्कार होत जावा. ही गोष्ट मोठ्या श्रीमंताच्या घराण्या संबंधाने चालू असे पण अजिंकडे विजारीचे प्रेते व गवताची टोपी यांस इतका मान चढला आहे की जो सहेव उठतो तो झणतो की, मला सलाम करा. या सलामाच्या अतिरेकामुळे पुष्कळदां अनेक फारस दृष्टीस पडतात. सलामाचा जुळूम असा होऊ नये अशी आमची मनापासून इच्छा आहे आणि जर कोणा गुच्छोसी माणसाला सलामाची आवडच असेल तर त्याने आपला हात अगोदर उचलण्यास शिकावे. लोकांस आपण सलाम केला झणजे लोक तो सलाम उलट करित असतात. हा नियम सामान्य शिष्टाचाराचा आहे. हा जो मनुष्य पाळिल त्याचा सर्व दुनियेंत सलामासंबंधाने कधीच अपमान होणार नाही. आपली सद्गति स्वतांस अलंकृत करितेच आणि दुसऱ्याही सद्गती शिकविते हे कोणी धिसरू नये.

काव्यशास्त्रविनोदेन काळो गच्छति धीमताम् ।

व्यसनेन तु मूर्खाणां विद्वया कलहन वा ॥

उपनिषदेचा उद्योग झाल्या नंतर जो कांहीं थोडा बहुत वेळ प्रत्येक मनुष्यास फावतो तो त्याने काव्यशास्त्रादि ग्रंथाव-लोकनांत किंवा अशाच कांहीं तरी स्तूत्यांत बालवावा असे थोर लोकांनी ग्रंथांतरी मुद्दाम लिहून ठेविलेले आहे. निदान ही फुरसतीची वेळ व्यसनामध्ये, निद्रिमध्ये किंवा कलहामध्ये घालू नये असे निषेधाची त्यांचे वचन आहे. आणि हेच लोकांच्या डोळ्यापुढे स्पष्टपणे मांडावयाचे आहे. अजिंकडे पुष्कळ लोकांस ग्रंथवाचनाची आवडहि नसेत, मग काव्यशास्त्राच्या विनोदाच्या गोष्टी दूरच राहिल्या ! पूर्वीच्या काळी ग्रंथ दुर्मिळ असत तरी लोकांचे अवजोहन मोठे असे, त्यांस काव्यसास्वाद घेण्याची मनापासून हास वाटे व यासाठी ते मुद्दाम फुरसत करित असत. पण अजिंकडे दार्भिक वाचनाची हास मात्र फार दिसते. लायब्ररीसारख्या संस्था गांवोगांव व खेडोपाडी झालेल्या आहेत परंतु मार्भिक ग्रंथवचन क्वचितच असेल ! लायब्ररी झणजे वाचनालय असे झणण्यापेक्षा राजरोसपणे करमणूकी निमित्त गप्पासप्या करण्याचे सार्वजनिक स्थान हे झणणे जास्त शोभेल. वर्तमान पत्रांतील उडत उडत चा' दोन गोष्टी इकडच्या तिकडच्या झोडल्या झणजे त्या दिवसाच्या वाचनाची संपूर्णता झाली असा लोकांचा समज झाला आहे. लायब्ररीत जाऊन हातांत वर्तमानपत्र घेऊन वर खाली केले झणजे बहुभुतपणा

आपले अर्गी आला असे पुष्कळांस वाटू लागले आहे. लायब्ररीत जाणारे सर्वच लोक असे करितात असे नाही. पण हा वाचनाचा मिथ्या आवेश व डौल कोणाच्याहि सहज दृष्टीस पडे. विद्या शिकण्याची अंग-भूत इच्छा लोकांमध्ये दिसत नाही. चार चौघे जमून एकमेकांची टवाळी करण्याकडे व दुसऱ्यांचे उणे दुणे काढून कलह जोडण्या कडे लोकांची मनःप्रवृत्ती फार लोकर धांव वेते. हे नच साधले तर आळसांने झोप ताणावी किंवा ऐष आरामांत आपली चैन करावी असा लोकांचा अव्याहत उद्योग सुरू आहे. लोकांबरोबर, कळी मानविण्याच्या पक्षां आपल्याच व्यसनांत दंग होऊन निद्रा-सुखांत जे लोक आपला काळ घालवितात ते बरे ! परंतु अशा मालिकेंतील सर्वजण आपले सोन्यासारखे आयुष्याचे दिवस व्यर्थ घालवितात. मनुष्याने आपले आयुष्य असे वेचावे हे अनुचित होय. विद्यानेदाची थोरवी फार अवर्णनीय आहे. हा आनंदा सारखा दुसरा सत्कालक्षेपच नाही. कलहप्रिय, व्यसनांध, किंवा निद्रावश होणे झणजे मनुष्यजन्माचे मतेरे करणे होय. ही मूर्खांची लक्षणे आपल्या अंगास न शिवतां इतक्या-दूर राहण्याचा सर्वांनी प्रयत्न करावा. लहानपणापासून विद्येकडेच लक्ष्य असले पाहिजे. किंबहुना विद्येवरील लक्ष्य कधीच उडतां कामा नये. चारचौबंत ज्या गप्पागोष्टी निवतात त्या विद्याविनोदर अशा असाव्यात. वडील माणसाचा वर्तनकटा पाहून त्यांची लहान मुलेहि तेच कित्ता गिरवतात. अर्थात हे विद्याव्यापंगाचेच व्यपन आपल्या मुलावा-ळास लागेल असे सर्वांनी वागावे. मनुष्याने आपला काळ कसा वाचवावा व तो कसा घालू नये ही गोष्ट ठळकपणे प्रथमार्भ्यांच्या अवतरणांत चांगली सांगितली आहे. हा उपदेश सहृदय वाचक आपल्या नित्याच्या अनुभवशांी चांगला पडताळून पहातील व जरूर ती सुधारणा करतील अशी आम्हांस मोठी उभेद आहे.

प्रसिद्ध मि० कामा यांनी उमरावती येथे जे व्याख्यान दिले त्याचा उल्लेख आम्हां गतांकी केलेलाच आहे. रा. कामा यांनी गेल्या मंगळवारी आपल्या व्याख्या नाचा लाभ अकोलेकरांस दिला याजबद्दल सर्वजण त्यांचे फार आभारी आहेत. रा. कामा हे फार वृद्ध आहेत तरी त्यांची वाणी फार स्पष्ट व गोड आहे. इतके वय झाले आहे तरी व्याख्यान देण्याची त्यांची हास व उत्साह ही फारच प्रशंसनीय होत.

व्याख्यात्यांनी पारशी धर्मातील कांहीं गोष्टींची माहिती सांगितली त्यांतील एक दोन गोष्टी विशेष लक्ष्यांत ठेवण्यासारख्या आहेत. पारशी लोक हे सूर्योपासक व अग्नि-पूजक आहेत असे त्यांनी सांगितले. व कित्येक गृहस्थ धर्मातील ही अनुज्ञा वेदवाक्याप्रमाणे अक्षरशः पाळण्याचा कसा वेडेपणा करितात याची एक गमतीची गोष्ट सांगितली कः— एकदां एका वाऱ्यास आग लागून ती फार भडकली हे पाहून एक पारशी गृहस्थ चंदनाचे खेड घेऊन त्यांत टाकण्यासाठी तेथे आले अग्नीची पूजा केलीच पाहिजे व तो कधीहि

विज्ञावितां कामा नये ही धर्माची आज्ञा आहे, अर्थात आगीवर पाणी टाकण्यांत मह-त्वाप आहे असे तो सांगू लागला. पण इतका धर्म भोळा वेडा मनुष्य क्वचितच जो सांपडेल ! धर्मांत सांगितलेल्या गोष्टींचा सारसार विचार करून वागावयाचे असते हे तत्व पुष्कळ लोक विसरतात व कांहीं तरी छिष्ट वितंडवाद करितात. असो. आपले अंतःकरण हेहि एक अग्नीचे देवा-लय आहे व या अग्नीवर आपल्या सुकृ-तीरूपी चंदनाची खोडे घालून हा अग्नि सदैव प्रदीप्त ठेवावा असा त्यांनी सर्वास उपदेश केला.

रुसो-जपानी युद्धाकडे आतां लोकांचे फारसे लक्ष्य राहिले नाही, परंतु रशियाच्या राज्यांत जी धामधूम चालू आहे तिकडे मात्र त्यांचे लक्ष्य विशेष वेधले आहे. रशियांत जी बेवंदशाही मानली आहे ती अद्याप वाढत्या प्रमाणावरच आहे. मजुरदारांनी लोकांच्या चिथावणीने संप केले आहेत, व त्यामुळे नित्याचे व्यवहारहि बंद पडल्या सारखे आहेत. लहानापासून थोरापर्यंत सर्वांचेच लहानमोठ्या प्रमाणावर कट चालूच आहेत. राज्यप्रकणी आपला हात असावा व आमच्या संमती वांचून राज्य कारभार चालू नये अशी दाद सर्व लोक झार स हेवांजवळ मागत आहेत. झारांनी सर्वत्र कडक लष्करी अंमल सुरू केला आहे आणि लोकांनी आपले संप मोडून आपल्या उद्योग धंद्यास लागवे अशामार्गी कांहीं धाकधमकी दाखवून आणि कांहीं सवलती देण्याचे आश्वासन देऊन हा बंडाळी मोडण्याचा प्रयत्न चालू आहे. परंतु या प्रयत्नास अद्याप चांगलेसे यश आलेले नाही मोठमोठ्या लोकांचे खून होत असून सैन्यांतील लोकांमध्येही फितुरी चालू आहे. लोकनिधंत्रित अशी राजसत्ता असावी व लोकांवरील जुळूम कमी व्हावा अशी एकच आरोळी चोहोकडे उठली आहे. राजे साहेबांचे जाहीरनाम्यावरहि लोकांचा विश्वास पडत नाहीसा झाला आहे. आणि हीच अंदाधुदी आणखी कांहीं दिवस चालेल व वेळेवर यास आळा घातला जाणार नाही तर राजक्रान्ती कांहीं दूर नाही.

रशियाचा पाय अशा रितीने घरांत अडकून पडल्यामुळे जपान बरोबर आरंभलेल्या लढाईकडे त्यास लक्ष्य पुरवितां येत नाहीसे झाले आहे. मॅच्युरियामध्ये चकमकी झडत आहेत आणि रशियाच्या शिपायांसच पळ काढावा लागत आहे. रशियाचा सर्वतोपरी असा नाइलाज झाला असल्यामुळे एकदांचा कसातरी जपान बरोबर तह करून राज्यांत माजलेल्या कान्तीचा बीमोड करण्याच्या उद्योगास लागेल असा तर्क आहे.

वऱ्हाडवृत्त

नवीन व्यवस्थे प्रमाणे येथील सर्व कोटांच्या स्थलादिकांची योजना कसकशी कसवी हे ठरविण्यासाठी गेल्या शुक्रवारी सायंकाळी रा. रा. स्टानिअन जुडिजिअल कामिशनर हे येथे आले असून त्यांचा मुकाम दोन दिवस येथेच होता.

२०० रुपये बक्षीस— येथील तुरुंगां-तून जे वाळापुरचा खुनी कैदी नामें ताजखा वखद सादारखा पळून गेला आहे त्यास पकडून देईल त्याला २०० रुपये बक्षीस देण्यांत येईल.

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	१०००=
सोने २४१=	चांदी ७९
जवारी ९०-९२	जवस ९०
गहू काठे ८२॥	बनशी ९९
सरकी	९४४
तूप	१०॥ रु. मण
तेल	७४३ रु. मण
रुई	९४॥
कपाशी	३९

नोटीस

वेशमी रा. रा. 'जगन्नाथ जितमल' दुकान आकोला याचे वहिवाटदार मुनीम राजश्री रामकुवर पोदार मारवाडी राहणार आकोला. यांस— खाली सही करणार याजकडून कळविण्यांत येते की तुमच्या व आमच्या निभेनिम हिश्याच्या शराकतीत संवत १९६०।६ ? मारू साली रुई व कापूस खरिदी करण्यांत आला आणि अशा रितीने खरिदी केलेला सर्व माल भाद्रपद शुद्ध १९ पर्यंत मुंबईस अडत्यांच्या मार्फतीने विकून टाकण्यांत आला. त्या शिवाय शराकतीत रेल-डालर. वार्डच्या रितीने २३० रुपये खंडीच्या भावाने १०० गांठीचा भडोच जीनच्या रुईचा सवदा करण्यांत आला होता. त्या सवद्याचा माथापोता करण्याचा करार ता. ३० मार्च १९०५ रोजीचा आहे. त्याच प्रमाणे २९ टन गहू शराकतीत ४ रुपये १२ आणे ६ पै दर हंड्वेट या भावाने घेण्याचा सवदा केला व त्याचा करार मे तारीख २९ पासून ३० पर्यंत माल मोजून घेण्याचा आहे, शेवटील दोन्ही सवद्यांचा माथापोता बरोबर करण्यासाठी तुम्हास तोंडी झटले असतां तुम्ही अजून कोणतीच गोष्ट पुरी केली नाही झणून या बाहिर नोटीसीने कळविण्यांत येते की ही नोटीस पोचल्या तारखेपासून चार दिवसांच्या आंत मुंबईला तार पाठवून गठडीचा व गव्हाच्या सवद्यांचा अदलाबदल करून टाकावा आणि पूर्वी पासूनच्या शराकतीच्या सर्व व्यापाराचा हिशोब तुमच्या वहात नमूद असल्या प्रमाणे करून नफा नुकसानी काय ती नक्की कळवावी झणजे नुकसान असल्यास रुपये पाठविण्याला व नफा झाल्यास तुम्हाकडून रुपये वसूल करण्याला ठीक पडे. असे तुम्ही वरील योग्य मुदतीत न कराळ तर गठडीच्या व गव्हाच्या सवद्यांबद्दल जी अधिक नुकमानी होईल ती तुम्हावा पळे आणि एकंदर मंड्या हिश्याला जी नफ्याची रक्कम घेणारी आहे ती माझ्या पदरांत पडे-पर्यंत तुम्हांस दरमहा दर शेंकडा १ रुपया प्रमाणे व्याज द्यावे लागेल कळावे तारी १२ मार्च १९०५ इसवी.

सही (मारवाडीत)

बेगराज प्रसादीराम पाटोदे साहू राहणार आकोला दस्तुर खुद्द.

विलक्षण

—पॅरिस येथील एका पत्राने असे प्रसिद्ध केले आहे की, एका मनुष्याने दारूमद्ये आपले बापाचे मृत शरीर १९ वर्षेपर्यंत नसेच्या तसेच जपून ठेविले आहे. सध्या त्याचे कॅसास अंकर फुटले आहेत.

चातुर्याची गोष्ट— एक प्रशियन शिपाई मधी मोठी घड्याळाची सांखळी आपल्या कोटास अडकवून आपल्याजवळ घड्याळ असल्याचे लोकांस भासवी; परंतु दुर्दैवाने त्याजवळ घड्याळ नसल्या कारणाने तो त्या सांखळीच्या शेवटी, घड्याळाऐवजी, एक बंदुकीची गोळी अडकवून ती खिशांत टाकित असे. हा गोष्ट त्याच्या सोबत्यांस ठाऊक होती; व त्याच्या ह्या पोकळ भपक्या बद्दल ते नेहमी त्याची थडा करीत. प्रशियाचा राजा दुसरा फ्रेडरिक याच्या कानावर हळू हळू ही गोष्ट गेली. पुढे एकदा सैन्याच्या तपासणीच्या वेळी राजा या शिपायासमोर बघां आला तेव्हां त्यास फजीत करण्याच्या उद्देशाने तो हंसत हंसत म्हणाला, —“कायरे तुझे घड्याळ आतां काय वेळ दाखविते सांग पाहू” “सरकार, आपणासाठी दिवसास कोण त्याही वेळीं मी आपला जीव देण्यास तयार असले पाहिजे, असें हें घड्याळ दाखविते—” असा त्या शिपायाने चटकन जबाब दिला.

आपल्या ठिकाणी दृढभक्ति असेल त्या शिपायाचा आपल्या प्रश्नांने घाटाळा उडून हंशा पिकविण्याचा राजाचा जो वेत होता ते पार बदलून जाऊन, शिपायाच्या या समयासूचक उत्तराने तो फारच खूष होऊन गेला. आणि त्याने त्या शिपायास त्याच्या अत्यंत आवडीची वस्तु सुंदर घड्याळ—बक्षिस दिले.

अभिष्ट चिंतन कोणी केले पाहिजे— सर्व नेटिव लोकांनी ब्रिटिश साम्राज्याचे अभीष्टचिंतन करित रहावे असे लार्ड कर्झन म्हणतात परंतु आमचे म्हणजे असे की, आह्मी ब्रिटिश साम्राज्याचे अभीष्टचिंतन करून काय होणार आहे? रशिया, जर्मनी, वेगरे युरोपियन राष्ट्रांनीच मुख्यतः ब्रिटिश साम्राज्याचे अभीष्टचिंतन केले पाहिजे. तें शक्य आहे काय?

नवीनच बंड दिसते—वऱ्हाडातील विद्यार्थ्यांनी अंग्लोव्हेरनेक्युलर शाळांकरिता पुढील नियम केला आहेः—प्रत्येक विद्यार्थ्याने वार्षिक परिक्षेच्या वेळेस पाठ्या कापडाचा शिकारी कोट व टोपी घातली पाहिजे. हा नियम न पाळणारास परीसेस वेतले जाणार नाही. पुणे येथील सायन्स कॉलेज व कपुरथळा येथील रणधीर कॉलेज, ह्या कॉलेजांच्या विद्वान प्रिन्सिपलांनी विद्यार्थ्यांच्या दाव्यामिश्यांच्या बाबतीत जे नियम नुकतेच प्रसिद्ध केले होते, ते लक्षांत घेतां वरील नियमांत विशेष कांहीं अगेंहे दिसत नाही. परकीय अमलाखाली असले नियम व्हावयाचेच.

गुलाबी नाच—न्यूयार्क येथील प्रसिद्ध कोच्चापोश मि. जेम्स हाईड यांनी आपल्या बाड्यांत तीन लक्ष रुपये खर्चून नुकतीच एक गुलाबी नाचाची पार्टी केली. या प्रचंड नाचाची खबर आगाऊ एक आठवडा देण्यांत आला.

वनमानपत्रांतून प्रसिद्ध झाली होती. त्यामुळे सर्व लोक तो पाहण्याकरितां अगदीं उत्सुक होऊन गेले होत. एवढी मोठी रक्कम एका रात्रीत खर्च करून नाचाची बैठक आजपर्यंत कोणी केली नव्हती असे तेथील वृद्ध मंडळी म्हणत आहेत. या नाचान एकंदर वीस हजारोंवर पौड म्हणजे तीस लक्ष रुपयापेक्षा अधिक रक्कम खर्च झाली. नाचाचा दिवाणखाना इतक्या उत्तम रीतीने शृंगारिला होता की, तो पाहून इंग्रजनांची आठवण होत होती. निकडे निकडे गुलाबी फुले व झाडे लावण्यांत आली होती. तसेच दिवाणखान्यांत प्रत्येक वस्तु गुलाबी रंगाची ठेविली होती. दिव्यांचा प्रकाश गुलाबी, पंखे गुलाबी, जमिनावरील बिछाईत गुलाबी, पडदे गुलाबी, खुर्चा गुलाबी, दिवाणखान्यांचे छन गुलाबी, सारांश निकडे पहावे तिकडे गुलाबी रंगाशिवाय दुसरे कांहीं दिसत नव्हते. उपहराचे पदार्थ देखील गुलाबी रंगाचे बनविले होते. सुमारे पांचशे मोठमोठी मंडळी या समारंभास आली होती. त्यांच्या अंगावरील जवाहीर पाहिले म्हणजे दृष्टी थक्क होऊन जात असे.

कागदीं दांत—आजपर्यंत शंखांचे दांत करीत, आतां कागदांच्या रांध्यांचे कळं लागले आहेत. ही युक्ती जर्मनीत निवाली. कित्येक दंतवैद्यांनी त्यांचा उपयोग केला असून त्याबद्दल त्यांचे फारच उत्तम मत आहे! ते फार स्वस्त असतात, फुटत नाहीत, उष्णतेने किंवा थंडीने त्यांच्यावर कांहीं परिणाम होत नाही. त्याचप्रमाणे तोंडातल्या ओठाव्यानेही त्यावर कांहीं परिणाम होत नाही. एकंदरीत, चिनी मातीचे, हाडांचे किंवा दुसऱ्या रांध्यांचे दांत आजपर्यंत करित ओल त्यांच्यापेक्षा हे दांत फार सुरेख असे डाक्टरांचे मत आहे.

पुनर्विवाह—पुणे येथील सुधारक पत्राचे माजी संपादक रा. सिताराम गणेश देवधर बी. ए. यांचा रा. दत्तात्रय वामन लोहगांवकर यांची गतभर्तृका मेळुणु श्रीमती प्रयागबाई यांनवरोबर नुकतीच पुनर्विवाह झाला.

कयदा एक न्याय दोन—एका युरोपियन नवऱ्याने आपल्या बायकोच्या डोक्यावर अधणांचे पाणी ओतले याबद्दल त्यास कोर्टे उडेपर्यंत त्या दिवशीं कोर्टांत अटकेंत राहण्याची सजा व एक वर्षपर्यंत चांगली वर्तणुक राहिल असा जामीन अशी शिक्षा देण्यांत आली. परंतु एका हिंदु नवऱ्याने आपल्या बायकोच्या मार दिला त्याबद्दल, त्या गृहस्थाचा खुद्द सासरा माफी करण्याविषयी पदर पसरित असतांनाही, त्या हिंदु नवऱ्यास सहा महिन्यांची सक्त मगुतीची शिक्षा माजिस्ट्रेटनी दिली, व याच माजिस्ट्रेटनी शिक्षारस केल्यावरून हायकोर्टाने त्या मनुष्याची सजा दोन वर्षांची केली व शिवाय कोर्टापुढे नसलेल्या अशा गुन्हाबद्दल आणखी एक वर्षाची मिळून त्या हिंदु नवऱ्यास तीन वर्षांची शिक्षा देण्यांत आली. हे दोन्ही खंडे बंगाल प्रांतांत होऊन एका प्रकारच्याच अराधांचा असा भिन्न निकाल द्यावा देण्यांत आला.

नेटवास मज्जाव

वायव्य प्रदेशांत तेथे सगळेक झालेल्या बंगाल्यासही सरकारी नोकरी देऊ नये, असे तिकडे सरकारानें ठरविले आहे. बंगालपार सरकाराचा इतका रोप कां हें समजत नाही गोऱ्या लोकांस सर्व हिंदुस्थानांत नोकरी करण्यास पूर्ण मोकळीक आहे. परंतु बंगाल्यांस मात्र देशातल्या देशांत मज्जाव !!

कडू कारले गोड कारणाची युक्ती पडवळांचे वेळ पहिल्याने लावून त्यांस पडवळे आली म्हणजे तीं कांढी आहेत तोंच त्यांत कारल्याच्या विषा खोचून ठेवाव्या नंतर तीं पडवळे पिकून जाई पर्यंत तशीच वेडीवर ठेवून पुढे काढून ठेवावी. मग मृग लागण्याच्या सुमारास त्या पडवळातील विषा काढून त्याची लागवड करावी. तीं कारली मग कांहींशी गोड होतील, व लांबटही होतील. दुसऱ्या वर्षी पूर्वी पेक्षा अधिक गोड व अधिक लांबट होतील याप्रमाणे दोन तीन वर्षे प्रयत्न केल्यास कारलीं निखालस गोड होऊन पांढरी व पुष्कळ लांब होतील. युक्ती चांगली व सोपी आहे, प्रयत्न मात्र करून पाहिल्या पाहिजे.

जेवणाच्या टेवलावरील रेलवे— दुसऱ्या बाजीरावचे वेळीं ब्राह्मणभोजनाची अगदी रेलचेळ उडे, तेव्हां जेवणारांच्या नानाप्रकारच्या युक्त्या, कल्प्या निघत. त्यांचे वर्णन कोणी केले म्हणजे अद्यापि हसू येते कोणी म्हणतात, ब्राह्मणांना तूप वाढण्याची पंचाईत पडू नये म्हणून तुपाचे पाटच सोडलेले अपत, कोणी म्हणतात पान फार मोठे; पाटावर बसले म्हणजे कोशिंबिरीना हात पुरण्याची मारायार, म्हणून पाटाला खाली चाकें बसविलेली असत. कोणी कांहीं कोणी कांहीं म्हणून पेशवाईच्या जेवणावळीची टवाळी करितात. परंतु अमेरिकेंत एका श्रीमंताने पेशवाईपेक्षा कमाल केली आहे. त्याने आपल्या घराच्या जेवणाच्या मोठ्या टेवलासमोवती जेवणार मंडळी बसली, म्हणजे त्यांस दारू व चिखट पोंचविण्यासाठी टेवलावरून मंडळीच्या पुढून फिरण्यासाठी एक आगगाडीच केली आहे. ही आगगाडी ५० फूट लांब आहे. इंचे इंच, डेव, चाकें, सगळे खिळे, अडसर वेगरे सर्व कांहीं सपेटी मुळामा देऊन चकचक करून ठेविले आहे. ही आगगाडी चालविण्यास लागणारी शक्ति विजेची होय. ज्या योमाने ही गाडी चालते, ती कळ दिसनाशी ठेविली आहे. ज्या ठिकाणी यजमानाने बसावयाचे त्या ठिकाणी मूक कळ असल्या कारणाने त्या गाडीचे सर्व तंत्र त्याच्या अगदी हातांत असते. एक खटका टेवलाच्या खाली त्याच्या हाताशीच केलेला असतो. तो हालविळा म्हणजे गाडी चालू होते, जलद चालू लागते, किंवा चंद होते. जेवणार मंडळीपैकीही कोणास गाडी थांबवण्याची अकर्यास त्याने त्या गाडीतून एक दारूचा चंबू उचलला म्हणजे झाले. तो पुनः जागेवर ठेविले पर्यंत ती उभीच राहावयाची. तो चंबू जागच्या जागी आला की पुनः गाडी चालेली. या गाडीचा एकंदर चार डबे.

त्या पैकी पहिल्या तिहात दारूचे चंबू आणि चवथ्यांत चिखट ठेविलेले असतात. हा गाडी इंग्लंडांत केली आहे.

जाहिरात

तमाम लोकांस कळविले जाते की, माझा दत्तक बाप नामे कर्णाजी वल्लद व वृद्ध भटकर राहणार जवळे हा कांहीं लोकांच्या फंदाने सर्व इस्टेटीची विल्हेवाट लावण्याच्या विचारांत आहे. तर त्या इस्टेटीचा मी मालक आहे. सर्व ती-कोणी गहाण, बक्षिस किंवा खरेदी घेऊ नये. या उपपर जो घेईल तो फसेल. व तो व्यवहार पोकळ व रद्द होईल म्हणून मुद्दाम ही जाहीर सूचना दिली आहे. कळवे ता. ११३१०५ इ.

[सहीची निशाणी]

रंभू वल्लद कर्णाजी भटकर
रा. जवळे ता. खामगांव
दस्तुर सुब.

जाहिरनामा

सर्व लोकांस कळविण्यांत येते की, श्री शंभू महादेव शिखर शिंगणपूर ता. माण जि. सातारा येथे दरसाल चैत्र मासी यात्रा भरत असते त्या प्रमाणे चाळू साली चैत्र शु. ९ शके १८२७ ते चैत्र शु. १९ शके मजकूर पविती म्हणजे ता. १० माहे एप्रिल सन १९०५ ते ता. १९१४०५ पविती दोन्ही दिवस धरून यात्रा भरणार आहे. करितां ज्या लोकांस येणे असेल त्यांस येण्यास कोणत्याही प्रमाणाची हरकत नाही. कळवे. ता. २१२१०५ इ.

M. G. Blide
सेक्रेटरी
पो. फ. कमिटी
शिंगणपूर.

V. M. Dabholkar
मायलेदार
ता. माण.

जाहिरात.

हिंदुस्थानांतील सर्व व्यापाऱ्यांस
विन्ती

घडी, रेशमी पागोटी, मंदील, मुती व रेशमी वांड, सतरांजी, पटके, बरदार, दुपटे माळ मुती हावविणकरीचा कसोसिने खरेदी करून पाठवू. रकम आगाऊ आल्यास अदत दर शेकडा १ रुपया घेऊ. किरकोळ खर्च निराळा. औपची लागल्यास रोख निमे आल्यास बाकीचे व्ही. पी. नें पाठवू एकवेळ तरी मागवून अनुभव घ्या. मुखकर व फायदेशीर ठरल्यास पुन्हा मागवा असे सांगावयास नको.

विकाऊ मालास ज्यानां बाहेर गावी एजंट पाहिजेत त्यांचे एजंटचे काम आह्मी करू. माळ पाठवावा. अदत दर शेकडा रुपये २ दोन घेऊ व दिशेन देऊ.

पत्ता--- तुकारामसा यमानसा रंगारी बाळापूर पेठ, जिल्हा आकोला. प्रांत वऱ्हाड.

TWO CRORES AND TWENTY FIVE LAKHS

Claims paid for over One Crore and Twenty lakhs.

IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

IF there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when Claims arise, that the amount due under the Policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the "Oriental" keep well before them, and act up to treating their clients with the utmost liberality

UNQUESTIONABLE SECURITY

IT is not sufficient to read that a Company's Funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured

THE Funds of the "Oriental" are invested in Government Securities, and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured

GOVERNMENT Officers, Professional men, Tradesmen and others, by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

CREDITORS who expect the repayment of debts at some future period, may protect themselves from loss by the failure of life in the intermediate period, by an assurance on the life of the debtor

NO man can be sure how long he will live; and although he may save money, yet if he die early, before he has had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance, is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the "Oriental" where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. FOR TERMS PLEASE APPLY TO UNDER-SIGNED.

Prospectuses, forms, and any further information, can be obtained on application to—

M. De SOUZA,
CHIEF AGENT

for C. P. Berar and Khandesh

जाहिरात.

तुमाम लोकांस कळविण्यांत येते की, आमचा विडीचा व्यापार पुष्कळ वर्षांपासून चालू आहे, परंतु आमच्या व्यापारास कमीपणा आणण्याकरिता व माळ लोकांस नापसंत होण्याकरिता कांहीं दुष्ट बुद्धीच्या लोकांनी बऱ्याच खटपटी केल्या त्यापैकी झीनामई वेचारास मुळाम मळकापूर मांत वऱ्हाड यांनी आमच्या नांवाची लोठी लेवले होते. माळकर लावून आमचे नांवाने माळ विक्री करून बरंच दिवस आपला उदरनिर्वाह केला. परंतु आम्ही त्यास सुमारे सोळा महिन्यांपूर्वी मळकापूर येथे घळून त्यानवर सदा कृपावद्दळ फौजदारी सडला केला. त्या काळांत त्यास कैदे व दंड या प्रमाणे शिक्षा झाली अगुन त्याच इतमाने पुन्हां तसेच लोठी काम येथ्या कार्तिक महिन्यापसून सुरू करून माळ विक्री करित होता. करिता त्यास पुन्हां अहो मळकापूर येथे मळकून त्यानवर फौजदारी खटला केला त्यात त्यास तांरिख २८ माहे जून सन १९०४ इ० रोजी सहा महिने सक्तमजुरी व २०० रुपये दंड याप्रमाणे शिक्षा झाली तरी अशी लोठी कामे करून माळ विक्री व गारांनी व आमच्या नांवाचा लोठा माळ घेणारांनी सावध रहावे. तरी आमचे नाश्याचा माळ घेणारे ठोक व्यापारी लोक यांनी व किरकोळ घेणारे इतम यांनी सदा टुंढमार्के रजिस्टर नंबर व आमचे नांव पाहून माळ घेत माणे.

सही-वाळाराम पुलया द० खु०
सही-गुंडाप्पा नसाप्पा दस्तुर
देळप्यानरसप्पा
गुरुवारपेट कामाट पुरा, -पुणे सिटी.

जाहिरात

रुख लावून एक वेळ वाचा ! वाचा !!
एम. एम्. अँड सन्स
आफर रबर स्टांप मेकर वॉच रिपेयर
आणि स्टेशनरी मरचेट आकोला [वऱ्हाड]
आज पर्यंत कोणत्याही कंपनीनी इंग्लिश रबरकोप आपना या नांवाचे घेतल्या किमतीत विकली नसेल ती आम्ही रुपये ६ मध्ये ग्यारंठी वर्ष ९ ची देतो आहे. तर त्वरा करावी आणि घड्याळाचे रीवर काच, कमान, पेटी आणि याचे बरोबर घड्याळ घेणाराचे नांवाचे रबरी पेनपेनमील स्टांप तयार करून पाठवू आणि तीन घड्याळे घेणारांस व्ही. पी. खर्च माफ व एक इतम घेणारास एक घड्याळ वाक्षिप्त देऊं हे घड्याळ एक वेळ घेतजे तर पुनः १० वर्षे पर्यंत व्यावयास नको आणि दुसरे हर एक जातीचे घड्याळ किंवा हर एक जातीचे स्टेशनरी सामान माफक दराने व सचोटीने त्यांनी लायक

पाठवू. या शिवाय रवराचे छाप नांवाचे हर एक जातीचे करून देऊं. आणि रबर स्टांपाच्या नमुन्याकरिता अधर्षी आप्याचे टिकीट पाठवावे ह्याने नमुना फुकट पाठवू. आणि फोटो काढून घेण्याची इच्छा असिल त्यांनी यथे पावे. गाई पेशां आह्यांय बोलावावे. ह्याने आम्ही येऊ. आणि २५ रुपया पेशा जास्त माळ घेणारास दर रुपयास ८०॥ अर्षी आह्या प्रमाणे कमिशन देऊं. आणि या शिवाय कांही उपचारयचे असेल तर पत्र व्यवहार करावे ह्याने उत्तर देऊं. गाईपेशां समक्ष येऊन भेटावे ह्याने समजेल. आणि कोणता वापसिकरवर बसायला शिकणे असेल त्यांनी यावे. शिकविण्या बद्दल फी रुपये १० पडेल. रबरस्टांप करिता हर एक गांवास एंजट पाहिजेत. वमिशन भरपूर मिळेल या सर्व कामाची व साधनाचा मागणी करावी ह्याने खात्री होईल.

एम. एम्. अँड सन्स आकोला

जाहिरात

स्टोअर सहायर्षी

आम्ही गिरण्या, जिनिंग फॅक्टरी, म्युनि-सिपालिटी, वाटरवर्क, इंजिनिअर्म इरिगेशन लोकरळ बोर्डिंग वगैरेना लागणारे व मुंबईतील इतर सर्व प्रकारचे सामान फारच माफक दराने पुरवितो.

धी ग्लोब स्टोअर्स कंपनी.

जनरल मरचन्टस
काळवा देवी पोस्ट
मुंबई.

मुंबई बँकची सेविंग्स बँक

या बँकेत खाली दिलेल्या अटीवर ठेवी ठेवितां येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ली जानेवारी आणि ३१ दिसेंबर यांच्या दरम्यान एक हजार रुपया पर्यंत पैसा ठेविता येईल.

ठेवी देण अथवा अधिक इतमांच्या नाशानर ठेविता येतील. आणि ती पैसा त्या पैकीं एकास अथवा जास्त इतमास अगर त्यापैकीं मयताचे माणे राहिल त्यास काढतां येईल.

व्याज दरसाल दर शेकडा ३ तीन रुप या प्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी प्रत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिळक असेल तिन्वर केली जाईल. मात्र पांच हजारपर्यंत शिळक एकमेस व्याज नाही.

निषमांच्या प्रती बँकेत अर्न केला असतां मिळतील.

मुंबई बँक } J. Kinniburgh
आकोला ४१७०३ } एंजट

**शंत स. सा. मलापाअण्णा वारड,
सोलापूर-यांनी अनुभव घेऊन पसंत केलेल्या
वझेकृत कफनाशक गोळ्या.**

रुद्धान मुलांस कफ दाहून श्वास लागतो, खोकला येतो, कफ धुंकतां येत नाही, दूध किंवा अन्न खावेनासें होऊन मुलें घाल पडतात, ज्याला-
पोटांतले, डबा, सुशी,
असें ह्मणतात; त्यांवर हागदी इजा न होतां खातपीनें
दोन तासांत गुण देणाऱ्या
अनेक डॉक्टर, वैद्य यांच्या वीस वर्षांच्या अनुभवांनीं आयालुद्धादीं सर्वत्रांस सारख्या उपयोगी ठरलेल्या.

अनुमान कागदातह } रोखीनें अगर व्हा. पे. पार्सलेनें मिळतील.
५ गोळ्यांचे कुपीस - १ रु. }
२५ " " " १ रु. }
१०० " " " ३ रु. }
ग्राहकांचा पत्ता पोटाचे नांवासह मुवाच्य असावा. व्यापार्यांस कमिशन मिळते त्याचा ठराव समक्ष अगर पत्रद्वारे करावा.
मालक-वि. शि. बहो, सावंतवाडी.

जाहिरात

गुण न आह्यास पेहे परत
परम्यावर रामबाण औषध
शंभरां पैकीं शंभरांस गुण
दोनच दिवसांत हटकून गुण येतो
फसाही जुनाट व नवा परमा खात्रोनें नरहोसा होऊन लघ्वीची जळजळ व तिढीक एकच भाग घेतल्यानें बंद होत किंमत १। रुपया ट. ह. ॥
येथील चांदीची भांडी वगैरे पाठ १ रुपयास ०॥ कमिशन.
पत्ता:- एन्. जी. कांहेर अँड को. [नाशीक सिटी]

कापडाचे दुकान

(एक भाव व माफक दर)
आमच्या दुकानीं सर्व प्रकारचा रेशमी व सुती माळ विक्रीत आहे. आमच्या कापडाचे भाव फारच थोडा नफा घेऊन आकारलेले आहेत. बाहेर गावी व्हायु-पेवळनें माळ पाठविण्याची सोय केली आहे. एक वेळ आमच्या दुकानचा माळ पडताळून दुकानाच्या सचोटीचा अनुभव अवश्य घ्याता.

शा० नागसी शाई लब्धा
ठिकाणा- कॅप्टन मार्केट समोर
कच्छी बाजार, आकोला.

कापडाचे दुकान

किंमत रोळ } किंमत रोळ }
आमच्या दुकानीं सर्व प्रकारचा रेशमी सुती माळ विक्रीत तयार आहे. व्यापारी लोकांकरिता खाली लिहिल्या प्रमाणे नफा ठेविला आहे.

मुंबईचे माळास अर्षी आणा
देशावरलि माळास एक आणा
एकदां आमच्या दुकानचा माळ घेऊन अनुभव घ्याता ह्याने सचोटीची खात्री होईल.

शा० हरगोवनदास विठ्ठळदास
ठिकाणा:- मेन मार्केट समोर हाशम
शेटच्या तीन पत्रली
मकानांत आकोला
(ताजनाचेट)

जाहिरात

अगत्य वाचा ! अगत्य वाचा !!
वैद्यराज पी. सी. जोगळेकर
यांचा दवाखाना

आमच्या दवाखान्यांत हरएक प्रकारची इंग्रजी, मराठी व पेटेंट औषधे व ती औषधे तयार करण्यासाठीं लागणारे सामान हे सर्व माफक दराने विकत मिळण्याची अगदी उत्तम सोय केली आहे. तसेंच येथे कोणत्याही रोगाची चांगेल प्रकारे नाडी रीक्षा करून त्या रोगावर औषध योजना उत्तम रितीनें केली जाते. बाहेर गांवेचे लोकांनीं प्रकृतीचे मान बरोबर लुळासेवार लिहून कळविल्यास त्यावरून आहो त्यांना चांगली खात्रोची औषधे व्ही० पी० ने पाठवू. रोगपरीक्षेवद्दल एक रुपया फी पाठवावी. आमचे येथे खाली लिहिलेल्या रोगावर अगदी रामबाण औषधे आहेत. एकवेळ अनुभविक तडाका पहावा.

रोगांची नांवे
नापावर, पांथरीवर, पोटादुखीवर, ओकारीवर, उदावर, रीमावर, जुलाब बंद होण्यास, कपाळदुखीवर, परम्यावर.

बरोळ रोग कितीही जुनाट व कोणत्याही कारणाने झालेले असोत फक्त सात दिवसांतच चांगला आराम वाटेळ. नास्त हकीकत पत्र पाठविल्यास कळवू.

पी सी जोगळेकर

वैद्यराज,
आकोला.

शेत शेतकी आणि शेतकरी

" शेत, शेतकी आणि शेतकरी " या नांवाचे पंचवड्याचे वर्तमानपत्र मुळ झाले. गर्णी साडीना सर्व खर्चासद्वी दीड रुपया पत्ता-बगळा नंबर १९९ रेल्व स्टेशन नगीक, पुणे.

हे पत्र आकाले येथे केलासयासी लंडनाव बाळाना फडके यांचे वऱ्हाडसमाचार आपल्यांत नारायण खंडराव फडके यांनी आपून प्रसिद्ध केले.

नोटिशी वद्दल

१० ओळीचे आंत....१ रु.
दर ओळीस.....०१०६
दुसरे खेपस.....०१

बेराडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

Advertisements

Below 10 lines 2 Rs

Per line over 10.....3 as

Repetitions Per line...2 as

VOL XXXIX AKOLA MONDAY 20 MARCH 1905 NO 12

वर्ष ३१ आकोला सामवार तारीख २० माहे मार्च सन १९०५ इ० अंक १२

NOTICE

The Akola Municipal Committee has proposed the following additional rule regarding Slaughter House in their Special General Meeting held on the 3rd March 1905

All meat while being removed from the Slaughter House to the markets or to private houses shall be carried in baskets or other approved receptacles and shall be concealed from view protected by a covering of clean cloth.

Inhabitants objecting to the above, should submit their objections within 30 days from the date of publication of this notice, to the undersigned.

A. Haidar Ali
10-3-05 Vice-Chairman
Municipal Committee,
Akola.

नोटिस

तारीख ३३१०६ इ. रोजी मरलेला विशेष समेत कमेच्या संवेदी खालील जादानियम करण्याचे कनिडीने योजिले आहे.

सर्व प्रकारचे मांस कमेच्यातून जानारांत अगर दुसरे कोणचि धर्म नेत असतांना, तें दोषहीत अगर पसंत केलेल्या दुसऱ्या कोणत्याहि भांड्यांत घालून न्यावे व तें लोकांच्या दृष्टीस पडू नये व त्यांवर झांकण घालावयाचे तें स्वच्छ कपड्यांचे असावे. "

बरील नियमास कोणास हरकत घ्यावयाची असल्यास त्यांनी सदरहे नोटिशीचे प्रसिद्धीचे तारखेपासून महिन्याचे आंत खाली सही करणाराकडेस अर्ज पाठवावे. कळावे ता. १०-३-०५ इ.

A. Haidar Ali
व्हाईस-चेअरमन
म्युनिसिपाल कमिटी आकोला.

नोटिस

वेशमी:— गंगाबाई कृपणक्षीण राहणार आकोट

मी खाली सही करणार या लेखानें कळवितो की, तुम्हांस माझ्या चुलत्यानें ह्मणजे लक्ष्मणराव यांनी ठेविलें होतें व तुम्ही आमच्याच बरी राहत होता. लक्ष्मणराव मरून आज वर्ष दीड वर्ष होत आले त्यांच्या पश्चातहि तुम्ही आमच्याच घरांत आहांत. तुम्हांस अन्नवस्त्र देण्यास मी तयार आहे परंतु तुम्ही लोकांच्या सांगावासांगवोनें जिनगीची अफरातफर मांड-

ण्याच्या विचारांत दिसतां सव्व मला ही नोटिस देणें माग पडत आहे. तुम्ही जिनगी संवधानें अशी काही तरी विवेचाट कराल तर मात्र मी तुम्हांस घरांतून काढून घेईन व पोटापाण्यासहि देणार नाही. तुम्ही सुवासमाधानीनें व कांहीं एक गडबड न करितां राहाल तरच मी तुमची काळजी करीन. तुम्हांस मुद्दाम कळवीत आहे की, तुम्ही आमची स्यावर किंवा जंगम कोणचीहि इस्टेट विकाल, गहाण टेवाल, बक्षीस द्याल किंवा असाच कांहीं व्यवहार कराल तर तो सर्व पोकळ ठरेल व तो व्यवहार मला किंवा इस्टेटिया वांधू शकणार नाही. हें तुम्हांस पूर्वीच सुचविलें आहे. या उपर मर्जीस घेईल तसें वागोवे. मला जो योग्य उपाय सुचेल तो मीहि करीन. कळावे. ता. १२ मार्च सन १९०५ इ०

सही
नारायण बापूजी बोंबले रा. आकोट
दस्तुर खुद्द.

जाहिरात

सर्व लोकांस या लेखानें कळविलें जातें की, माझ्या चुलत्यानें ह्मणजे लक्ष्मणराव यांनी ठेविलेली गंगाबाई कृपणक्षीण हिजपासून कोणी कांहीं एक स्यावर वा जंगम इस्टेट गहाण, विक्री, बक्षीस वगैरे घेऊं नये किंवा तिला कर्ज देऊं नये. तिच्या जवळ कांहीं एक इस्टेट नाही. तिनबरोबर कोणचाहि व्यवहार कोणी करूं नये, केल्यास ते फसेल, व्यवहार रद्द होईल व सर्व जबाबदारी त्यांजवर राहिल. सर्वास कळावे. तारीख १२ मार्च १९०५ इ.

सही
नारायण बापूजी बोंबले रा. आकोट
दस्तुर. खुद्द.

नोटिस

वेशमी बखतबाई जवजे आत्माराम गुजराथी राहणार बाभळी ता. दर्यापूर यांस:—

मी खाली सही करणार या लेखानें कळवितो की, तुम्ही माझ्या सख्या चुलती आहात व मजजवळच तुम्ही राहात आहा. आतां मी मुलीच्या लग्नानिमित्त देशांत जाणार आहे. घरांत तुम्ही एकव्याच राहणार आहांत. ह्मणून मला भीति वाटत आहे की, माझी जिनगी तुम्ही कोणास गहाण, विक्री किंवा बक्षीस देऊन टाकाल. सव्व कळवितो की तुम्ही घरांत राहावे परंतु जिनगी संवधानें कोणाशी कसलाहि व्यवहार करूं नये. तसेच कांहीं कर्ज काढूं नये. मी अन्नवस्त्र देण्यास तयार आहे. या उपर

जर कांहीं उलाढाल कराल तर ती वातल होय. कळावे. ता. १२-३-०५ इ.

सही (गुजराथी)
शिवराम जागीराम गुजराथी साहू
राहणार बाभळी द. सु.

जाहिरात

तमाम लोकांस या लेखानें जाहिर करण्यांत येतें की, माझी चुलती नांभे बखतबाई राहणार बाभळी हिजकडून कोणी कांहीं लेख दस्तैवज वगैरे करून घेऊं नये, तिला कर्ज देऊं नये, किंवा तिनपासून कांहीं जिनगी गहाण, बक्षीस, विक्री घेऊं नये. तिच्या मालकीची अशी कांहीं एक इस्टेट नाही. असा व्यवहार तिनशी कोणी केल्यास तो पोकळ व रद्द होईल. त्याची जबाबदारी ज्याची त्याजवर राहिल व मला किंवा माझे इस्टेटिया वांधू शकणार नाही. कोणी फसूं नये ह्मणून मुद्दाम जाहिर केलें आहे. कळावे ता. १२/३/०५ इ.

सही (गुजराथी)
शिवराम जागीराम गुजराथी साहू
राहणार बाभळी ता. दर्यापूर द. सु.

नोटिस

वेशमी बिदाई मर्द उद्देभान व मोनाई मर्द मारुती उभयता राहणार निमोरे पेट तेलहारा यांस:—

खाली सही करणार यांजकडून नोटिस देण्यांत येतें की, सुमारे १०/११ महिन्यापूर्वी भंडारजी येथें बिदाईनें पंचासमक्ष झटले की, मोनाई मर्द मारुती इचे नवऱ्या पासून फारकत घेऊन तिचा, तुमचा भाऊ उद्देभान वा मानानी यांच्याशी गंधर्व लावून घेईन. असे बिदाईनें कबूल केलें त्याबद्दल माझे पासून तुम्ही ३०० तीनशे रुपये घेतले. तुम्ही रुपये घेऊन गेले ते गेलेच. त्याची नांव गोष्ट कांहींच नाही. तुम्हांस लोकांनी फितवा दिल्या वरून तुमचे मन बदलेल असें दिसते या गोष्टीचा खरा खोटा निर्णय करण्या करितां तुम्ही उभयतांनी भंडारजी येथें घेऊन तुम्हांस करावा. माझे भावाशी गंधर्व लावणे नसल्यास तीनशे रुपये वापस करावे सदरहू रुपये नेल्याची सावी यादी मजजवळ आहे. ही नोटिस पावतांच आठ दिवसांत या बद्दल तुम्हांस झाल्यास ठीक. नाही पक्षां पुढें तक्रार ऐकिली जाणार नाही. असें मुदतीत न झाल्यास आमचे रुपया बद्दल आम्ही किर्याद करून कोर्ट खर्चासुद्धां व नोटिशीचे खर्चासुद्धां सर्व पैसे भरून घेऊं. कळावे ता. १५-३-०५ इ.

सही
सूर्यभान दा मानानी राहणार
भंडारजी निशाणी रेव-

नोटिस

रा. रा. सदाराम जोगालाल साहु दुकान अकोट यांस:—

नोटिस देणार सविनाल मोहनलाल दुकान तेलहारा याजकडून नोटिस देण्यात येतें की, किसन व० शामानी राहणार रेल याणी तुम्हांस तारीख १-७-१९०२ रोजी रकम रुपये १९०० चे तुमचे नावचे ताबेगहाणखत लिहून देऊन त्यातील मिळकतीचे पीक तुम्ही व्याजा ऐवजी खावे अशी शर्त आहे व त्या प्रमाणें बरील गहाणखतांतिल मिळकत तारीख ४/९/१९०३ चे खरिदी खतावरून मी विकत घेतली आहे आणि त्या खरिदी खतावरून तुमचे ताबेगहाणाचे रुपये १९०० देणें मनला हक प्राप्त झाला आहे त्या वरून खरेदीखत झाल्यानंतर थोडे दिवसांनी ह्मणजे पावसाळ्याच्या तोंडीच रुपये गहाणाचे १९०० घेऊन तुम्हाकडे आले असतां तुम्ही घेतले नाहीत ह्मणून आम्ही ती रकम निवव्याजी अमानत ह्मणून तुम्हांस देण्यासाठी रामदत्त किसनदयाळ दुकान आकोट यांच्या येथें नमा ठोकिली होती पण तो तुम्ही नेली नाही. त्यानंतर १३/३ सालचे पीक तुम्ही काढून घेतल्या नंतर पुन्हां मारु १९६१ च्या चैत्र शुद्ध ५ च्या सुमाराला पुन्हां रकम घेऊन समक्ष तुम्हाकडे आलों असतां तुम्ही ती घेण्याचा इनकार केला आणि ताबेगहाणांतली शती आम्हांस परत दिली नाही. या दोन्ही वेळच्या तुमच्या इनकारामुळे आमची शेता च्या पिकांनी जी नुकसानी झाली आहे त्याबद्दल आम्ही तुम्हांवर निराळा दावा करून कोर्टामार्फत सर्व दाद मिळवू. परंतु तुम्हांस पुनः तिसऱ्यानें व या जाहिर नोटिशीनें कळवितो की तुमचे गहाणाचे रुपये १९०० आमच्या दुकानावरून किंवा शेट रामदत्त किसनदयाळ यांच्या आकोटच्या दुकानावरून सर्व रकम घेऊन जावी. आम्ही मनी आरडरीनें रकम पाठविली असती परंतु त्याच्या पूर्वीच मी समक्ष रकम देत असतां तुम्ही ती घेत नाहीत ह्मणून सांगितलें आणि त्याचमुळे मनीआरडरीचा खर्च केला नाही. सदरहू प्रमाणें तुम्ही ही नोटिस पोचल्या तारखेपासून आठ दिवसांच्या आंत रकम घेऊन जावी आणि शेती आमच्या ताब्यांत द्यावी. असें न कराल तर दिवाणी कोर्टात दावा करून योग्य दाद सर्व कोर्टखर्चासुद्धां मिळविली जाईल कळावे तारीख १६ मार्च १९०५ इ०

सही (मारवाडीत)
शिवलाल मोहनलाल दुकान तेलहारा
मालक मोहनलाल शिवलाल
दस्तुर खुद्द.

वऱ्हाडसमाचार

मिती फाल्गुन शुद्ध १९ शके १८२६

समरांगण.

गेल्या आठवड्यांत रुसो-जपानी युद्धास पूर्ण भरती चढली होती. युरोपियाच्या समरभूमीवर जो आज बरेच दिवस पर्यंत युद्धाचा अग्नि धुमसत होता त्याच्या सर्व-पसक उवाळा चोहोंकडे पसरून त्यांनी अफाट पसरलेल्या रशियन सैन्यातील पुष्कळ शिपायांस आपल्या पोटांत घेतले, पुष्कळांस करपून सोडले व बाकीच्यास मृत्यूच्या भीतीने पळवून लाविले. प्रत्यक्ष रशियन सेनाधिपती क्युरोपेटकिन यांस त्यांच्या सर्व सैन्यानिशी जपानी लोकांनी घेरून टाकले होते व आपण जिवानिशी या संकटांतून कसे पार होतो याची जनरल साहेबांसच मोठी भीती पडली होती तरी त्यांनी मोठ्या शिताफीने आपला जीव घेऊन पळ काढला व शत्रूच्या हातांतून ते निसटून गेले. रशियन सैन्यास पळतां पळतां वाट पुरेशी झाली आहे, सर्व सैन्य धुकून धागून गेले आहे व शत्रूच्या दरान्यांन म्याड बनले आहे. जपानी लोकांनी त्यांची सारखी पाठ पुरविली आहे आणि पुढे रशियन शिपाई व मागे जपानी शिपाई अशी शयत लागली आहे. येणे प्रमाणे जपानी लोकांनी रशियाची चांगलीच धुक धाण उडवून दिली आहे आणि या पुढे बरीच वर्षे तरी रशिया वर डोकें करणार नाही इतकी अडल त्यांस आज बडली आहे. पुन्हां सैरावैरा पळत सुटलेल्या सैन्याची जमवा जमव करून आणखी एखादी लढाई मारण्यासाठी रशियन शिपाई कंबर बांधतील ही गोष्ट संभवत नाही. रशियाची अंतस्थ स्थिती फार वाईट झाली आहे व आपल्या घरांतलीच राज्य क्रान्ती कशी टळते या काळजीत झार बसला आहे. लढाई विरुद्ध सर्व लोक असल्यामुळे रणांगणांत उभे करण्यासाठी शिपाई मिळण्याचीही आशा राहिली नाही. अशा स्थितीत तहाची तडजोड करून मिटते घेण्या पलीकडे दुसरा मार्ग रशिपांस उरला नाही.

जपानी लोकांच्या पराक्रमाची मात्र तारीफ करणे जरूर आहे. जपान सारख्या कानाकोपऱ्यांतल्या राष्ट्रांने रशिया सारख्या प्रचंड व वलिष्ठ राष्ट्रावर एकसारखी सरशी गानवावी आणि त्यास दे माय घरणी ठाय करावयास लावावे हे पूर्वेकडील राष्ट्रांच्या आगामी भाग्योदयाचे पूर्वे चिन्हच होय. पूर्वेकडील राष्ट्रे कसा तरी आपला अर्धमेला जीव धरून मृत्यूची मार्गप्रतीक्षा करीत बसले होते त्यांस जपानने जो हा अमृतसंजीवनीचा वळसा दिला त्यामुळे त्यांच्यांत नवा जीव येऊन ती पारतंत्र्यांत राहण्याचे झिट-करतील असे इतिहासशास्त्रज्ञ लोक बोलतात.

एकदंरत जपानच्या क्षितिनावर पूर्वेकडील राष्ट्रांचा स्वातंत्र्यमूर्धे उगवत आहे ह्या आशेने कोणाचे अंतरंग आनंदोस्फुट होणार नाही ?

✓ राजनिष्ठेचे यंत्र

✓ इंग्रजी राज्यांत सर्व गोष्टींची किंमत एक पैसा ठरवीत असतो. षडगुणेश्वर हे एका कांचना नवळ आहे असे जे क्षणतात त्याची सत्यता सांप्रतकाळी चांगली दृष्टीस पडते. मनुष्याचा प्राण किंवा त्याची स्वदेशप्रति किंवा राजनिष्ठा किंवा असेच मुखदुःखाचे त्याचे मनोधर्म हे खरोखरी पहलां अमोल्य होत; यांचो किंमत करणे अशक्य आहे. परंतु इंग्रजीमध्ये या त्रिनमोलाच्या गोष्टी कांहीं विशिष्ट किंमतीवर मोडल्या जातात. पैशामुळे नसलेले सगुण प्राप्त होतात व एका पैशाच्या अमावी असलेले गुण लुप्त प्राय ठरतात. जुन्या रोमनपादशाहात कोणी कोणाचा जीव घेतला, किंवा असाच कांहीं दुमरा अपराध केला तर त्याची किंमत ह्मणून दुमन्यास ठराविक दंड पडत असे. ह्मणजे एका खुना चढल १० रुपये दंड धरला तर एखादा मनुष्य जितके खून करील त्या प्रमाणाने त्याने दंड भरला ह्मणजे तो दोषमुक्त ठरे. दंड भरून त्याने कितीही खून पाडते तरी मग हरकत नाही अशाच प्रकारे राजनिष्ठा मापण्याचे एक अजब माप या इंग्रजीत चालू झाले आहे. या पैशाच्या मापांत राजनिष्ठा घालून ती किती भरते हे ठरवीत असतात. व्हाइसराय साहेबांस पाहुणचार करण्यासाठी, किंवा त्यांनी शब्द टाकला ह्मणून कलकत्याच्या अजब बंगल्यासाठी, किंवा लढाई सारख्या दुमन्या एखाद्या राजकारणासाठी, किंवा राणीचा पुतळा उभारण्यासाठी किंवा एखादा दरबार भरविण्यासाठी जे नेटिव राजेरजवाडे आपला खजिना रिता करितोले तेच सर्वांत मोठे राजनिष्ठ समजले जातात. ग्याने वर सांगितलेल्या कार्या निमित्त एक रुपया पुढे केला असेल त्याची निष्ठा एक डिग्री घरली तर जो शंभर रुपये त्याच कामासाठी दक्षिणा देतो, मग ती खुर्षाने असो किंवा थोरान्या विनंती. आग्रहाने असो, त्याची राजनिष्ठा शंभर डिग्रीपर्यंत चढणार आणि हाच हिशोब पुढे लावावयाचा. अशा रीतीने पैका हा मनुष्याचे मनोधर्ममापक यंत्र बनले आहे.

✓ लोकरच आपले युवराज विजायतेहून आपल्या हिंदुस्थानांत येणार आहेत त्यांच्या बद्दल आपली निष्ठा दशविण्यामध्ये पुष्कळ लोक आपल्या निष्ठेचे माप उघासत उतरावे ह्मणून ऐततो बाहेर चढा ओढ करू लागले आहेत. हिंदुस्थानच्या विपन्नावस्थेत हे राजनिष्ठा. मापणारे यंत्र मोठेच वातुक आहे. आपला हिंदुस्थान देश फार खालावला आहे, त्यांस उद्योग धंदे उरले नाहीत व दिवसानुदिवस त्याची गरीबी वाढत आहे ही गोष्ट लक्षांत आणली ह्मणजे प्रजेचा पैसा राजनिष्ठेच्या गोड नांवाखाली कसा अस्थानी खर्च होतो हे स्पष्ट दिसेल. राजनिष्ठा ज्या मापाने मापावयाची त्याच मापाने प्रजानिष्ठाही मापली जाईल तर गोष्ट निराळी. आधी प्रजेच्या कल्याणाकडे दुर्लक्ष्य करणार नाही, अशा कोर ज्या वचनामध्ये राजकर्त्याची प्रजानिष्ठा अयोप

थरलेली असते. इतके शब्द राजकर्त्यांनी ह्मटले की, त्यांचो प्रजेवराल निष्ठा व प्रेम ही भरून वाहू लागली असेच समजावयाचे असते. असो. राजनिष्ठा म्यक्त करण्याचे मार्ग फार निराळे आहेत. हा अंतर्धामीची खूण सद्बुद्ध जनांच्या अंतर्धामासच कळणारी आहे. पुष्कळसे पैसे पुढे आणून दिल्याने वा न दिल्याने कशाचेच मनातील भक्तिभाव ओळखता येत नाही. अंतःकरणाचा प्रेमा हेच एक राजनिष्ठेचे खरे द्योतक होय. आणि प्रेमळ अंतःकरण हे गरिबांचे व श्रीमतांचे सारखेच असणार आहे. आपल्या ह्या नैसर्गिक रानप्रेमाचा वर्षाव सर्वांनी युवराजावर आपल्या मुहास्यमुद्देने, आनंदपरिपूर्ण नेत्रांनी आणि अंतःकरणाच्या प्रेमाद्वारांनी करावा ह्मणजे झाले. त्यांच्यासाठी मोठमोठे टोलेजंग दरबार नकोत लांबलचक, नीरस व ठराविक मानपत्रे नकोत; किंवा दारुकाम व नाचरंगही नकोत. नुसते एक अव्याज प्रेम बस आहे.

× परंतु आमच्या लोकांचा सांप्रदाय आहे की, गुरुजनांचे भेटीस रिक्त हस्ताने कधीही जावयाचे नाही. आपल्या ऐपती प्रमाणे कांहींना कांहीं तरी भेट ह्मणून नजर नजराणा नेलाच पाहिजे. पण हा भेटीचा अहेर अमुकच रुपयांचा पाहिजे असे मात्र नाही, कारण या भेटीची किंमत त्या वस्तूच्या किंमतीवर नसून ती ज्या प्रेमाने दिली असते त्या प्रेमावर असते. एका भक्तिभावाने दिलेले फूल मुद्दां करोडो रुपयांच्या भेटीपेक्षा किंमतवान होय. गुरुजनांनीही उलट आश्रय प्रसाद ह्मणून कांहीं तरा देण्याचा प्रचार आहे. पण हा प्रचार इंग्रजी पद्धती प्रमाणे चुकलेल, आहे. गव्हरनर साहेब निजाम साहेबाकडे गेले की त्यांच्या आदर आतिथ्या निमित्त काय काय करावे लागते हे त्या राजासच माहित. पण हा पाहुणचार गव्हरनर साहेबा कडून निजाम साहेब त्यांच्या घरी गेले असतां मिळूच असे स्वप्नांतमुद्दां आणावयास नको. पैसे खर्चून पदरास झीज घेण्याची गोष्ट साहेब लोकांस आडव नाही. पैसे मोठ्या काटकसरीने खर्चण्याचा धडा. आपले लोकांनी त्यांच्या पामून शिकला पाहिजे. दरिद्री हिंदुस्थानाने युवराज येतील त्यावेळी आपले दारिद्र्य निष्कांचन रूपाने त्यांच्यापुढे मांडून त्यांच्या कडून कांहीं राजकृपाप्रसाद मागून घ्यावा इतकेच सांगावयाचे आहे.

✓ मोहरमचा उत्सव.

मोहरम ह्मणजे मुसलमानांची दिवाळीच होय. हा सण त्यांच्यांत फार मोठा मानतात. व सर्व गरीब व श्रीमान लोक आपापल्या शक्ती प्रमाणे दहा दिवस चांगला उत्सव करीत असतात. मुसलमान लोक हे स्वभावतःच मोठे हौशी, चेनी व उत्सवप्रिय असे आहेत. गेला मोहरमचा आठवडा त्यांनी मोठ्या आनंदोत्सवांत व खेळण्या वामडण्यांत घालविला. रोषनाई, नाचरंग, छविना वगैरे नाना प्रकारचे जलसे चांगले झाले. आमच्या इकडे व दुसऱ्या पुष्कळ ठिकाणी मोहरमचा सण हा एकदा मुसलमानांचाच नसतो. ह्या सणानिमित्त हिंदुलोकांहि जलसा करीत असतात. चार पांचसे वर्षांच्या मुसलमानांनी

रहाशतीमुळे हिंदु मुसलमान लोक हे सार्वजनिक उत्सव एकत्र करू लागले. कित्येक ठिकाणी तर हिंदु लोक ताबूत करितात आणि मुसलमान लोक गणपती करीत असतात. अशा रीतीने दोघांच्या उत्सव प्रसंगांत हिंदु मुसलमानांचे मुखसंमेलन होत असते. दोघही एकमकांचे उत्सवसमारंभ मोठ्या थाटामाटांने पार पडावेत ह्मणून आपापल्या परीने त्या आनंदांत रंग मरीत असतात. दहा पंधरा वर्षांपूर्वीचे हे उत्सव व सांप्रतचे उत्सव यांत महदंतर दृष्टीत पडते. पूर्वीप्रमाणे हे मलेस थाटामाटांचे होत नाहीत. सर्वथ लोक गरिबीमुळे तंगीत आसलेले दितात, आणि त्यांत विशेषतः मुसलमान बंधूंचा वर्ग हा फारच गरिबीत येत चालला आहे. लोकांचो ही दिवसानुदिवस वाटणारी गरिबी पाहून मनास वाईट वाटते.

मोहरम, दिवाळी आदिकरून सणवारांच्या सुच्या सरकारांनी कमी केल्या ही गोष्ट बरी केली नाही. आमच्या सणवारांचा आह्लास सुच्या पाहिजे आहेत. नातळची किंवा इस्टरची सुटी मिळाली नाही तरी आमचे कांहीं अडत नाही. राज्यकर्त्यांच्या ह्या सणवारांच्या दिवशी आह्लास कांहींच करावयाचे नसते. सरकारची सर्व प्रजा हिंदु मुसलमानांचीच आहे. हिंदु मुसलमानां या सणाबद्दल सार्वजनिक म्हा पाहिजे आहेत ही गोष्ट आधी गेल्या अंकांही सूचविली आहे. सुटी नसल्यामुळे आमचा किती विरस होतो व आमची मने किती तडफडतात हे नुसत्या शब्द नी सांगून कळावयाचे नाही. ख्रिश्चन लोकांत नाताळची सुटी दिली नाही तर त्यांना वाईट वाटेल तितकेच आह्ला लोकांनाही वाटणार आहे हे लक्षांत घेऊन या पुढे तरी सरकार आमच्या सणवारांच्या सुच्या आह्लास देण्या संबंधने कुरकुर करणार नाहीत अशी उमेद आहे.

कळकळीचा उपदेश

प्रसिद्ध विदुषी अॅनि बॉयल्ट चर्चनी हिंदुधर्मा संबंधाने हिंदु लोकांस एक मोठा कळकळीचा उपदेश दिला आहे तो उपदेश सर्व हिंदुंनी चांगल्या लक्षांत ठेवण्यासारखा आहे. हिंदु लोकांनी आपल्या धर्माचा फारच काळजी घेतली पाहिजे. कारण हिंदुधर्माच्या स्थैर्यवर हिंदुस्थानच्या भावी सुखाचा दिवस अवलंबून आहे. आणि हिंदुस्थानास तर हिंदु लोकांचा धर्म नष्ट होईल की काय हीच सर्वांत मोठी भीती आहे. सांप्रतच्या मुखमुधारणा हिंदुस्थानास आपोआपच लाभताळ, त्यासाठी निराळी काळजी वाहण्याची जरूर नाही. सध्यांच्या विचारांचा ओष, भौतिक संपत्तीकडे असलेली ओढ आणि पश्चिमकडील लोकांचा सहवास ह्यामुळे हिंदुस्थानांत इतर सुधारणा अनायासेच होतील. परंतु नव्याजुन्या गोष्टीच्या लढाईमध्ये हिंदुधर्माचा न्हास होईल ही मात्र मोठी भीती आहे. हिंदु लोकांनीच या धर्माचे रक्षण केले पाहिजे. हे काम दुसऱ्या कोणत्याही लोकांचे नाही हिंदुस्थानचे लोक हिंदुत्व राखणार नाहीत तर दुसरे कोण राखणार आहेत ?

हिंदुस्थानचे रक्षण हिंदुस्थानच कळू शकणार आहे. हिंदुत्व आणि हिंदुस्थान हे निरनिराळे नाहीत. ते एकच शब्द आहेत. तुम्हा हिंदु जे काही कराल ते हिंदू व्यतिरिक्त देहधारण करणारांचे हातून कदापि होणें नाहीं. मी कितीहि तुमच्या देशावर प्रीति केळी, मी कितीहि या देशाची सेवाचाकरी केळी किंवा माझी कितीहि भक्ती त्याजवर जडली तरी माझ्या या परकीय देहामुळे तुमच्या सारखे देशकार्य माझे कडून होणें शक्यच नाही. हिंदू हा जन्माचा लयातो; करून हिंदू होत नाही. हिंदूंचे धर्माचरण, त्यांचेच आचारविचार, त्यांचेच धर्मश्रद्धा किंवा हिंदुत्वाचे शिक्षण या पैकीं कशांनीं हे हिंदू न जन्मलेल्या मनुष्यास हिंदुत्व प्राप्त होत नाहीं. तर जे हिंदू अंतःकरणाचे व हिंदूचेच वंशज असतील त्यांनाच हिंदुत्वाचा वडल अभिमान ठेवला पाहिजे.

हिंदुत्वा खेरीज हिंदुस्थानचा भाग्योदय नाही हे विदूषक नका. हिंदुधर्माचे हिंदुस्थानच्या सौख्यरूपतत्त्वाचे मुळे खोलचर गेली आहेत. हिंदुधर्म नष्ट झाल्यास हा कलतकळी उलथून पडेल.

पुष्कळ दुसरे धर्म व जाती हिंदुस्थानांत नांदत आहेत परंतु हिंदुधर्मा इतका जुना एकहि नाही. इतर सर्व धर्म व जाती उद्यां नाहीशा झाल्या तरी हिंदुस्थान हे कायमच राहिल. परंतु हिंदुधर्म जर कां गेला तर मात्र हिंदुस्थान हे नामशेष उरेल. हिंदुस्थानचा इतिहास, कला, वाङ्मय स्मारके या सर्वांवर हिंदुधर्माचा छाप मारलेला आहे. पारशीधर्म व बुद्धधर्म या दोन धर्मांनीं आपल्या हिंदुस्थानचा आश्रय केला व ते दोघेहि गेले तरी इंडिया आतां तसाच राहिल. मुसलमानी धर्माचीहि एके काळीं जमी लोट आली व तो फार प्रबल झाला व मागे पुढें मुसलमान लोक हे हिंदुधर्म मिळतील तरी मुसलमानी धर्म गेला तरी हिंदुस्थान नाहीत होणार नाही. ख्रिस्ती धर्म सांप्रत राज्य करीत आहे तोहि नष्ट झाला तरी हिंदुस्थान नष्ट होणार नाही. हिंदुस्थान हे सर्व परधर्म येण्या पूर्वी होता व हे परधर्म नष्ट झाले तरी तसाच राहिल. परंतु हिंदुधर्माचा नाश झाला तर मात्र हिंदुस्थानचे राष्ट्र मृत होईल. इजिप्तच्या राज्या प्रमाणें व इजिप्तच्या धर्माप्रमाणें हिंदुस्थान नामशेष होईल. मृत झालेले शरीर ज्या प्रमाणें चिरफाड करून यांत अमक होते आणि तमक होते असे जुनाट शोष हिंदुस्थाना संवधानें सज्ज लोक करू लागतील. आणि स्वदेश प्रीतिस योग्य स्थान असें हे राष्ट्र राहणार नाही. हिंदुधर्माचा त्याग करणें म्हणजे आपल्या देशमातेचा घात करण्याचें पातक कर्णें होय. सांप्रतकाळीच तिला दुसऱ्यांनीं पादाक्रांत केले आहे, जखमी केले आहे, छिन्नभिन्न केले आहे तरी ती राजमुकुट हिरावून नेलेल्या राज्ञी प्रमाणें आहे. ती आपल्या धर्माच्या सहावर जीवंत आहे. तुम्हांला तुमचें पुढें चांगलें व्हावें अशी इच्छा असेल, तुमची स्वदेशभूमीवर प्रीति असेल तर तुम्ही आपला धर्म सोडू नका. तो चांगला राखा; हिंदुधर्मा इतके शुद्ध सोन्याचे आणि अमोल असें दुसरे मांडे धार्मिक जीवनरस सांठविण्यास

मिळणार नाही. तर तुम्ही याचें रक्षण करा. हाच तुमचा जीव आहे आणि यास दुसऱ्या कोणाचे हात लावून देऊन विटाळवू नका.

वऱ्हाडवृत्त

सुटी-- या आठवऱ्यांत होलिका-

पूजन, घुळवड व रंगपंचमी हे महोत्सव आल्यामुळे मामुली प्रमाणें आमची कचेरी बंद राहिल आणि म्हणून पुढील तारीख २० मार्च ०५ चा अंक निवणार नाही.

हवामान—ऋतूचा पालट मासू लागला आहे. प्रातःकाळीं हवेंत बराच गारवा असतो. परंतु दिवसास उन्हा चांगलें तारतें तरी सायंकाळीं पुनः लौकर थंडोसा येतो. एकंदरीत सध्यांचें हवापाणी निरोगी व उत्साहदायी आहे.

नवीन होणाऱ्या क्रांती मध्ये आकोला हायस्कूलाची उठावणी होणार आहे म्हणून जी वातमी पत्तरी हाती ती खोटी असण्याबद्दल आह्मांस कळलें आहे. येथील हायस्कूलवर आलेली गदा गेली हे ऐकून सर्वास मोठा आनंद वाटणार आहे. पश्चिम वऱ्हाडाला एका हायस्कूलाची अत्यंत जरूरी होती व येथें असणाऱ्या हायस्कूलाची वाढती भरभराट व लोकांची सोय ही लक्षांत घेऊन स्थानिक सरकारानें येथील हायस्कूल कायम ठेवण्याचा जो विचार केला तो फार वेळ व चांगला झाला आणि यामुळे लोकांना वाटणारी एक काळजी दुरावली ही समाधानीची गोष्ट होय.

बरील प्रमाणेंच दुसरीहि एक आनंदाची गोष्ट आहे. आह्मी कांहीं दिवसा पूर्वी असें छानिले होतें कीं, येथील डेप्युटी कमिशनर रा० ग० रुस्तुमजी साहेब यांची बदली होणार आहे. पण ही बातमी निराचार आहे हे वाचून सर्वास मोठें बरें वाटणार आहे. रा० रुस्तुमजी साहेबा सारखे लोकप्रिय, कार्यचतुर व कर्तृत्ववान अधिकारी दुसरीकडे नाऊं नयेत अशी लोकांची उत्कट इच्छा असणें आणि या निमित्त दुसरे लोकांनीं आमचा हेवा करणें हे साहजिकच आहे.

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	१००।।।।
सोने २४।=	चांदी ७३
जवारी ४८	जवस ८६
गहू काटे ६५	बनशी ८०
सरकी	९४६
तूर	१०।६. मण
तेल	९४।४ रु. मण
रुई	९३।।
कपाशी	३८

नोटीस.

वेशमीः—मोतीलाल बनसालाल साहू आकोला यांसः— खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येतें कीं, तुमच्या दुकानच्या २०५ रुपयांच्या कर्जा बद्दल मी आपली कंठी सैन्याची वजन तोळे ११। व चांदीचे तोडे जोड एक वजन तोळे ६० हे महाण ठेविले

अमून त्यांत रुपये ७५ मी वपूळ दिला आहे. बाकीचे रुपये १३० व त्याचे व्याज तुमचे दुकानावर मी घेऊन आलो असतां तुम्ही रुपये घेतले नाहींत व माझे महाणही परत दिले नाहीं करितां या नेटिशीनें कळवितों कीं, सदरहू रुपये व्याजाबरोबर रा. रा. गं. गावर जोरावरमल साहू आकोला यांचे दुकानां ठेविले आहेत ते रुपये नेटीस पावले दिवसापासून २४ तासांचे आंत घेऊन जाऊन महाण माल परत देणें नाहींपेक्षां रिती प्रमाणें योग्य तजवीज केली जाईल व कोर्टाचा खर्च नेटिशी सुद्धां देणें भाग पडेल. आजपासून व्याज बंद राहाल कळावें. तारीख १९ मार्च १९०५ इ० सही

मानराव चंद्रमान देशमुख
आकोला दस्तुर खुद.

NOTICE

Under Section 150 (1) of the Berar Municipal Law of 1886.

Notice is hereby given to the public that the Municipal Committee of Akot has proposed the following rules under section 116 (1) (j) of the Berar Municipal Law of 1886 for keeping the Town in a better sanitary condition than at present and that the said rules will finally be taken into consideration on or after the 30th. of March 1905. Any one objecting to the proposed rules may present objections if any, in writing to the undersigned before the date mentioned above.

1. No person shall perform the offices of nature in any public road, drain or channel, or in any place of public resort, their vicinity or in any abandoned site or any open place not specially set apart by the Committee for the purpose. And no parent or guardian of any child under 10 years shall, unless on the ground of the child's ill-health allow such child to perform the office of the nature in any such place.

2 Every breach of this rule shall be punishable with fine not exceeding Rs. 50.

Dated Akot 16th. March 1905

M. A. AZEER
Chairman
Municipality Akot.

जाहिरात

वऱ्हाड म्यु० कायद्यांतील कलम १९० (१) अन्वयेः—

या जाहिरातीनें सव लोकांस कळविण्यांत येतें कीं, आकोट म्यु. कमिटीनें ता. २४ फेब्रुवारी सन १९०५ इ० रोजी स्पेशल सभा भरवून सफाई संबंधीं खाली लिहिलेले नियम वऱ्हाड म्यु. कायद्यांतील कलम ११६ (१) (जे) अन्वयेकरण्याचें मुचविलें आहे. सदरहू नियमांविषयी ज्यांची कांहीं तक्रार असल त्यांनीं ता. ३० मार्च सन १९०५ इ० चे आंत खाली सही करणारा कडेस लेखी अर्जां कळवावी.

नियम—कोणीही इसमानें कोणत्याही सार्वजनिक रस्त्यावर नाडीवर अगर घ्यानळ-वर अगर कोणत्याही सार्वजनिक जागेवर अगर त्याचे आसपास अपवा कोणतेही

उजाड जागेवर अगर त्या कामा करितां नेमली नेमल अशा कोणत्याही खुले जागेवर शौच किंवा लवचीम वसू नये. अगर उळाट बांगरे करूं नये तसेंच कोणत्याही १० वर्षांचे आंतील मुळाचे आडिशापानें अगर पालन करणाऱ्यानें तें मूल आजारी असल्या शिवाय त्याजला वर प्रमाणें काम वर लिहिलेले ठिकाणीं करूं देऊं नये.

हा नियम मोडला असतां प्रत्येक वेळीं पन्नास ५० रुपयां पावतो देणें केला जाईल. ता. १६ मार्च १९०५

M. A. AZEER
चेअरमन
म्यु० कमिटी अकोट.

NOTICE

Under section 150 (1) of the Berar Municipal Law of 1886.

Notice is hereby given to the public that the Municipal Committee of Akot has proposed the following rule under sub-section (1) (e) of section 116 of the Berar Municipal Law of 1886 as an addition to the rules regarding slaughter-houses framed by this Municipality and published in Hyderabad Residency Orders notification No. 39 dated the 7th February 1899.

" All meat while being removed from the slaughter house to the markets or to private houses shall be carried in baskets or other approved receptacles and shall be concealed from view and protected by a covering of clean cloth."

Any one objecting to the above proposed rule may present objections if any, in writing to the undersigned before the 30th March 1905 as the said rule will finally be taken into consideration on or after the 30th March 1905.

16th March 1905

M. A. AZEER
Chairman
Municipality Akot.

जाहिरात.

वऱ्हाड म्यु० कायद्यांतील कलम १९० (१) अन्वयेः—

या जाहिरातीनें सर्व लोकांस कळविण्यांत येतें कीं, आकोट म्यु० कमिटीनें तारीख २४ फेब्रुवारी सन १९०५ इ० रोजी स्पेशल सभा भरवून पूर्वीचे स्लाटर हाऊस संबंधीं असलेले नियमांस खाली लिहिलेला नियम सन १८८६ सालच्या वऱ्हाड म्यु० कायद्यांतील कलम ११६ (१) (ई) अन्वये जोडण्यास मुचविला आहे. सदरहू नियमांविषयी ज्यांची कांहीं तक्रार असल त्यांनीं ता० ३० मार्च सन १९०५ इ. चे आंत खाली सही करणाराकडेस लेखी अर्जां कळवावी.

नियम—स्लाटर हाऊस मधून सर्व प्रकारचे मांस बाजारांत अगर कोणाचे खासगी मकानांत आणतांना तें टोल्यांत किंवा दुसरे कोणतेही पसंत केलेले पात्रांत घालून आणावें आणि त्यावर स्वच्छ कपडा आच्छादन घालून आणावें म्हणजे तें कोणाचें दृष्टीस पडणार नाही. ता. १६ मार्च १९०५ इ.सवी.

M. A. AZEER
चेअरमन
म्यु० कमिटी अकोट.

सुभाषित— संपत्ति विनाश पावणारी ओह. कीर्ति काळावळवी आहे. सन्मान माणसांच्या मर्जावर आहे. देह मर्तांत जाणारा आहे ईश्वराची रूपा मात्र अविनाशी काळावरही सत्ता करणारी, माणसांच्या हाती नसणारी, सदा स्थिर अशी आहे. तेवढीच मला पुरे !

समजणें व उमजणें यांत हेंच अंतर आहे कीं, जें समजतें त्याचा अनुभव नसला तरी चालतें, पण उमजण्याला अनुभवच लागतो.

अमानुष क्रूर— कामठी येथें एक सुसलमान छी झोंपी गेली असतां तिच्या अंगावर कोणी राकेल तेल ओतून तिच्या कपड्यांस आग लावून दिली. पोलीस या मनुष्याचा तपास करित आहे.

गमतीचा हुकूम— उमरावती येथील सरकारी हायस्कूलच्या बोर्डिंगमधील लायब्ररीत केसरी व काळ हीं पत्रें घेण्यांत येत होती, पण तेथील हेडमास्तरांस हीं पत्रें विद्यार्थ्यांनीं वाचणें न आवडल्यामुळे त्यांना तीं बंद करण्याचा हुकूम फर्माविला आहे असें समजतें. लायब्ररीत हीं पत्रें बंद केल्यानें त्यांचें मोठेंसें नुकसान होईल किंवा विद्यार्थी तीं वाचावयाचें बंद होतील अशी समजूत मास्तर साहेबांची झाली असल्यास ती त्यांची चूक आहे.

चमत्कारिक चाल— रस्त्यांत ओळखीचा एखादा मनुष्य भेटला ह्मणजे नमस्कार करण्याची आपल्याकडे चाल आहे. पण तिबेटांत रस्त्यांत मनुष्य भेटला ह्मणजे त्याचे दोन्ही हात घट्ट आवळून आपली जीभ बाहेर काढून त्यास दाखवावयाची असा चमत्कारिक प्रथा आहे.

पोपटाची शाळा— अमेरिकेंतील फिलाडेल्फियामधें एका बाईनें एक चमत्कारिक शाळा स्थापन केली आहे ही शाळा पोपटांसाठीं अमून येथें पोपटांनां फोनोग्राफनें बोलावयास शिकवितात ह्या बाईनें शोधून काढिलेली युक्ती अतिशय उत्तम अमून त्याला श्रम मुळींच लागत नाहींत. ज्या पोपटाला शिकवावयाचा त्याच्या कानाशी ती बाई एक फोनोग्राफ चालू ठेवते आणि नंतर दुसऱ्या कामाला लागते जो शब्द किंवा वाक्य त्या पक्ष्याला शिकवावयाचे असतें, तें ह्या फोनोग्राफी शिक्षक इतक्या उत्तम तऱ्हेनें उच्चारित असतो कीं, तसें मनुष्यास मुळींच कारंतां येणार नाहीं. ह्या शक्येमध्ये शिकण्याची मुदत सहा महिनेपर्यंत असते व तेवढ्या मुदतींतच फी चाळीस डॉलर्स ह्मणजे सरासरी १२९ रुपये असतें.

साहेबाला शिक्षा झाली; आश्चर्य— रंगपूर येथील म्याजिस्ट्रेटपुढें मि. वटलर नांवाच्या एका युरोपियनवर रात्रीं झोंपलें असतां चालत्या आगगाडीच्या सेकंड क्लासच्या डब्यांतून एका सभ्य सुसलमान गृहस्थाला बाहेर फेंकून त्याचे सोन्याचे घड्याळ चोरून काढून घेतलें या आरोपाची पुढें चवकशी झाली त्यांत आरोपीवर गुन्हा शाबित झाल्याचें म्याजिस्ट्रेट यांत दिमून आत्म्यावरून त्यांनीं वटलर यांस एक दिवसाच्या साध्या कैदेची शिक्षा दिली. ह्या आरोपाला ही शिक्षा फारच कमी झाली असें लोक ह्मणतात.

अमदावाद जिल्ह्यांत श्रिमाळी जातीचे, एक ६२ वर्षांच्या वयाचे बोलकें सुधारक

आपला सर्व उपदेश विसरून जाऊन एका १२ वर्षे वयाच्या कुमारिकेची विवाह लावण्यास उद्युक्त झाले आहेत या दिशेने त्यांचा हा दुसरा प्रयत्न आहे. थोडे दिवसापूर्वी यांची बोटरीची धर्मपत्नि निवृत्त असतां यांनीं असाच एका लहान मुलीशीं विवाह लाविला होता, परंतु त्या मुलीच्या मुदेंवांने तिला यांच्या देखभाल मृत्यूनें गाठिलें. पण यामुळे धैर्य खरून देतां त्यांनीं पुनः यत्न करून पाहण्याचा यत्नें मिश्रय केला आहे अद्यापिही यांची पहिली पत्नी निवृत्तच आहे.

१९ दिवसा खाली वेळगांव येथें कोणी बहिरीपंत नांवाचे वृद्ध पृश्च आपल्या इष्टमित्राच्या हितोपदेशाकडे बहिरा कान देऊन एका तेरा वर्षांच्या पोपट्या पोपटास ठार बुडविणार होते मुळाची एक मावशी, व वेळगांवचे एक उदरंभर दीक्षित, यांचा संगनमतानें हा प्रकार व्हावयाचा होता तथापि तेथील एका मुशिक्षित तरुण वकिलांनीं मध्ये पडून मावशीची समजूत काढिली, आणि दीक्षितांस हांकून लाविले. या खटाटोपांने दोन प्रहराचा मुहूर्तरी टळला सायंकाळी नवरदेव आपण होऊन नवरीच्या दारी काळासारखें येऊन उभें राहिले. पण हा वेळपर्यंत 'मेल्या सुधारकांना' शिष्यांची लाखेची वाहणाऱ्या मावशीबाईच्या हृदयासही पाझर फुटला, आणि मुलगी देत नाहीं, असा रोकडा जव व त्या हाताऱ्या नवऱ्या मुलांस त्यांनीं दिला. 'ठीक आहे नाहीं देत तर नाहीं, पण एकदां लग्न करण्यास निवाळीं, तो लग्न केल्यावाचून रहात नाहीं' अशी घोर प्रतिज्ञा करून नवरदेव चालते झाले. हल्लीं या मुलीने आईबाप हयात असल्यास कोठें आहेत, याची चौकशी करून ते नसल्यास किंवा त्यांना सामर्थ्य नसल्यास, मुलीस मुश्येची देण्याची व्यवस्था करण्याची हमी वेळगांवच्या या तरुण मुधा रकांनीं घेतली आहे.

दारू कामांत पक्षांचें उद्घाण— जपानांत नागासाकी येथें एक दारू काम करणारा आहे. तो मोठ्या आकाराचे पक्षांचा दारू कामांत घटनां साधितो. दारू उडविल्या वरोवर त्यांतून जीवंत पक्षांसारखे पक्षी हवेंत उडूं लागतात, जीवंत पक्षांप्रमाणें विरव्या घेतात व खालीं वर होतात. ह्या चमत्कारिक कामांतिल गुह्य आज ४०० वर्षे एकाच कुटुंबांतल माणवांस माहित आहे. दुसरे कोणास समजलें नाहीं.

जाटीस.

रा. रा. रामजी वा वावूजी कारंजकर राहणार पातुरशेखवाबू हल्लीं वस्ती अकोला यांस.

खाली सही करणार इजकडून नोटीस देण्यांत येते कीं, तुमचे व माझे लग्न होऊन सुमारे ७१ वर्षे झाली तितक्या वेळांत माझी ने आण २३ वेळां केली. सुमारे एक वर्ष झाले माझ्या भावास तुम्ही सांगितल्या वरून त्यानें मला आपले घरी नेले. तुम्ही माझे भावास पंचा समस असे ह्मणाले कीं मी तुमचे बहिणीस वागवीत नाहीं तुम्ही तिची मनपासून फारकत घेऊन वाटेल तेव्हां वाटेल त्याशीं गंयवे लावल्यास माझी कोणतेच

प्रकारची हरकत नाहीं कारण ती माझे मर्जाविरुद्ध वागत असून वाईट चाडीची आहे सबब मी तिचा त्याग करणार जर तुम्हास आपल्या बहिणीची चाड असेल तर माझे समस तिजला घेऊन जावे. ह्मणून माझे भावानें मला आपले घरी नेले. तुम्हांस माझे भावानें फारकत द्या अगर ती देत नसल्यास मला वागविण्या विषयीं हाटलें परंतु या दोहोपैकीं तुम्ही एकही करित नाहीं. यावरून तुमचे मनांत वागविणें नाहीं असेच दिसते ह्मणून माझे भावानें तुम्हांस हस्तलिखित नोटीस दिली होती परंतु तुम्ही ती वापस केली सबब वर्तमानपत्रांतून देणे थाम पडले तर तुम्हास या नोटीशीनें कळविण्यांत येते कीं ही नोटीस पावतांच आठ दिवसांत माझे खावटीचे पैसे एक वर्षाचे ९० रुपये माझे भावास देऊन मला घेऊन जावे मी नांदण्यास खूब आहे अगर वागविणें नसल्यास फारकत द्यावी. असें मुदतीत न केल्यास हीच नोटीस फारकत समजून मी दुसरा घराटाव करीन मग तुमचा नवरपणाचा हक्क मजवर राहणार नाहीं. कळवे. तारीख १४ मार्च १९०५ इ.

सही

जनाबाई मर्द रामजी रा. सिंदखेड ता. अकोले.

दस्तुर— पांडुरंग गणपा रा. सिंदखेड द. खु.

नोटीस

वेशमी— (१) नथू वल्लद मुकुंदा देोर व (२) सुशाल वल्लद वापूजी देोर उभयतां राहणार आळंद तालुके आकोला या उभयतांस—

मी खाली सही करणार या नोटीशीनें कळवितो कीं माझे घराचे पूर्व बाजूस तुमची राहण्याची घर अमून सदहू घरांना तुम्ही नवीन काम सुरू केलें आहे. पैकीं नथूचें काम पुरें होऊन त्यानें पन्हाळ वसविण्या करितां जाग ठेविली आहे व बहुत करून सुशालही पन्हाळ वसविण्याच्या इराद्यांत आहे. सदहू उभयतांच्या घरांना आजपर्यंत पन्हाळांची बहिवाट नसून तुम्ही आज ती नवीन पाहू पहातां त्या योगानें माझे रहते घरास पावसाळ्यांत पाणी पडून धोका होण्याचा संभव आहे तरी ही नोटीस पावल्यापासून १९ दिवसांत नथूनें केलेली गार जावी व नुजल्यास गारीचे नजीक माझी पेंवे तीन जवारीनें भरली आहेत त्यांत सुमारे २०॥ साडेवीस खंडी जवारी आहे तिचें नुकसान झाल्यास मी तुमचे जवळून भरून घेईन. तुम्ही पन्हाळ वसवूं नयेत. वसविण्यास मजला रीतीप्रमाणें व्यवस्थ करणें भाग पडेल. यांत जो माझा खर्च होईल तो या नोटीशीचें खर्चासुद्धां तुम्हांस द्यावा लागेल. कळवे. ता. १६-३-०५ इ०

सही

रावजी वल्लद जानजी पाटील देोर मोने आळंदी ता. आकोला दस्तुर सुद.

जाहिरात.

देशाचे देशमुख सभेची वार्षिक बैठक मलकापूर येथें चैत्र शुद्ध १ शके १८२७ ता. ९ एप्रिल सन १९०५ इ० बुधवारी होणार आहे. तरी देशमुख बंधूंनीं अगत्य येण्याचें करावें. अनमान करूं नये. याच वेळीं यज्ञावहलहि दिवा होणार आहे. करितां ज्यांनीं वगण्या दिल्या असतील त्यांनीं अवश्य येण्याचें करावें. ह्मणजे याहि प्रथाचा विकास केला जाईल.

१ सभे तर्फे एक स्कालरशिप देण्याची आहे. तरी देशमुख जातीच्या विद्यार्थ्यांनीं आपल्या गरिबीचें व शाळेंत असल्या बद्दलचें सर्तिफिकीटासह अर्ज करावेत.

२ चांगल्या वर्तनाच्या, व चांगल्या शरीर प्रकृतीच्या देशमुख मुलांस, जे २१६ नमस्कार घालून दाखवितील, त्यास इनामें मिळतील.

३ देशमुख मुलांच्या अक्षरपेकीं ज्यांचीं अक्षरें चांगली ठरतील त्यास इनामें मिळतील.

४ देशमुख मुलांच्या मंडीत जीं मुलें जिकतील त्यास इनामें मिळतील.

५ देशमुख मुलें जीं दांडपट्टा, छडी-पट्टा चांगला खेळून दाखवितील त्यास इनामें मिळतील.

वरील कळम १ ते ५ यांत दाखविल्या प्रमाणें मुलांचे पालकांनीं आपलीं मुलें सभेस घेऊन येऊन त्यास इनाम मिळविण्याची संधी गमावू नये अशी विनंती आहे. विशेष माहितीस्तव खालील पत्त्यावर पत्रव्यवहार करावा कळवे.

मलकापूर } संपतराव पर्वतराव दे०
ता. १९।३।०५ } संकेतरी
'देशमुख सभा'

हिंदुस्थानातील सर्व व्यापाऱ्यास विनंती

घटी, रेशमी पागोटी, मंदील, मुती व रेशमी वांड, सतरंजी, पटके, वरदार, दुपटे माळ मुती हातविणकरीचा कसोतीनें खरेदी करून पाठवूं. रकम आगाऊ आल्यास अडत दर शेकडा १ रुपया घेऊं. किरकोळ खर्च निराळा. औषधी लागल्यास रोख निमे आल्यास बाकीचे व्ही. पी. नें पाठवूं एकवेळ तरी मागवून अनुभव घ्या. मुखकर व फायदेशीर ठरल्यास पुन्हा मागवा असें सांगावयास नको.

विकाऊ माल्यास ज्यानां बाहेर गावी एजंट पाहिलेत त्यांचे एजंटचें काम आह्मी करूं. माळ पाववावा. अडत दर शेकडा रुपये २ दोन घेऊं व हिंशेच देऊं.

पत्ता— तुकारामसा भवानसा रंगारी वाळापूर पेठ, जिल्हा आकोला, प्रांत वऱ्हाड.

जाहिरात.

तुमाम लोकांस कळविण्यांत येते कीं,

आमच्या विडीचा व्यापार पुष्कळ वर्षांपासून चालू आहे, परंतु आमच्या व्यापारास कमीपणा आणण्याकरिता व माल लोकांस आपसंत होण्याकरिता कांहीं दुष्ट बुद्धीच्या लोकांनी बऱ्याच खटपटी केल्या त्यापैकी झीनापई बेचरदास मुक्ताम मलकापूर प्रांत वऱ्हाड यांनी आमच्या नांवाची खोटी लेवळे सोड्या मालावर लावून आमचे नांवाने माल विक्री करून बरेच दिवस आपला उदरनिर्वाह केला. परंतु आम्ही त्यास सुमारे सोळा महिन्यांपूर्वी मलकापूर येथे धरून त्यानवर सदा कृयात्रदल फौजदारी खटला केला. त्या कामांत त्यास कैद व दंड या प्रमाणे शिक्षा झाली असून त्याच हप्त्याने पुन्हा तसेच खोटी कामे गेल्या कार्तीयक महिन्यापसून सुरू करून माल विक्री करित होता. करिता त्यास पुन्हा आम्ही मलकापूर येथे पकडून त्यानवर फौजदारी खटला केला त्यात त्यास तागिल २८ माहे जून सन १९०४ इ० रोजी सहा महिने सक-अजरी व १०० रुपये दंड याप्रमाणे शिक्षा झाली तरी अशी खोटी कामे करून माल-विक्री व गणारांनी व आपल्या नांवाचा खोटा माल घेणारांनी सावध रहावे. तरी आमचे नावाचा माल घेणारे ठोक व्यापारी लोक यांनी व किरकोळ घेणारे इसम यांनी सदा ट्रेडमार्क रजिस्टर नंबर व आमचे नांव पाहून साह्य घेव जाणें.

सही-वाळाराम पुलया द० खु०
सही-गुंडाप्पा नसाप्पा दस्तुर
थेलप्पा नरसप्पा.
शुक्रवारपेठ कामाट पुरा, -पुणे सिटी.

जाहिरात

लक्ष लावून एक वेळ वाचा ! वाचा !!

एम. एम्. अँड सन्स

ग्राफर रबर स्टॉप मेकर बॉच रीपेयर आणि स्टेशनरी मरचंट आकोला [वऱ्हाड]

आज पर्यंत कोणत्याही कंपनीने इमी-टेशन रामकोप अपना या नांवाचे थोड्या किमतीत विकली नसेल ती आम्ही रुपये ५ मध्ये ग्यारंटी वर्षे ५ भी देतो आहे. तर खरा करावी आणि घड्याळाचरोवर काच, कमान, पेटी आणि याचे चोबर घड्याळे घेणाराचे नावाचे रबरी पेनपेनमोल स्टॉप तयार करून पाठवू आणि तीन घड्याळे घेणारास श्री. पी. लॅथी माफ व एक डझन घेणारास एक घड्याळ बाक्षिस देऊं हे घड्याळ एक वेळ वेतले तर पुनः १० वर्षे पर्यंत घ्यावयास नको आणि दुसरे हर एक जातीचे घड्याळ किंवा हा एक जातीचे स्टेशनरी सामान माफक दराने व सचोटीने लात्री लायक

पाठवू. या शिवाय रबराचे छप नांवाचे हर एक जातीचे करून देऊं, आणि रबर स्टॉपाच्या नमुन्याकरिता अर्ध्या आण्याचे टिकीट पाठवावे ह्मणजे नमुना फुकट पाठवू. आणि फोटो काढून विण्याची ईच्छा असेल त्यांनी येथे पावे. माहीं पेशां आह्मांस बोळावावे. ह्मणजे आम्ही येऊ. आणि २९ रुपया पेशा जास्त माल घेणारास दर रुपयास ४०॥ अर्धा आण्या प्रमाणे कमिशन देऊं. आणि या शिवाय कांही ११वारावयच असेल तर पत्र व्यवहार करावे ह्मणजे उत्तर देऊं. नाहींपेशां समक्ष येऊन घेतावे ह्मणजे समनेल. आणि कोणता बायसिकलवर बसायला शिकणें असेल त्यानी यावे. शिकविण्या बद्दल फी रुपये १० पडेल. रबरस्टॉप करितां हर एक गांवास एजंट पाहिजेत. कमिशन भरपूर मिळेल या सर्व कामाची व सामानाचा मागणी करावी ह्मणजे खात्री होईल.

एम. एम्. अँड सन्स आकोला

जाहिरात

स्टोअर सहायर्म

आम्ही गिरण्या, निनिंग फॅक्टरी, म्युनि-सिपालिटी, वाटरवर्क, इंजिनिअरिंग इन्ड्रिगेशन लोअल बोर्ड्स वगैरेना लागणारे व मुंबईतील इतर सर्व प्रकारचे सामान फारच माफक दराने पुरवितो.

धी ग्लोब स्टोअर्स कंपनी

जनरल मरचंट्स
काळवा देवी पोस्ट
मुंबई.

मुंबई बँकची सेविंग्स बँक
या बँकेत लाठी दिलेल्या अटीवर ठेवी ठेवितां येतात.

कोणत्याही वर्षीचे १ ली जनेवारी आणि ३१ दिसेंबर यांच्या दरम्यान एक हजार रुपया पर्यंत पैसा ठेविता येईल.

ठेवी देत अथवा अधिक इसमांच्या नावावर ठेविता येतील. आणि तो पैसा त्या पैकीं एकास अथवा जास्त इसमास अथर त्यापैकीं मयताचे मागे राहिल त्यास काढतां येईल.

व्याज दरसाल दर शेकडा ३ तीन रुप या प्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी पत्येक महिन्याची नी कनिष्ठ शिल्लक असेल तिनवर केली जाईल मात्र पाच हजाराला शिल्लक रकपेस व्याज नाही.

नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां मिळतील.

मुंबई बँक } J. Kinniburgh
आकोला ४७०३ } एजंट

**मंत रा. सा. मल्लापाअण्णा वारद,
सोलापूर-यांनी अनुभव घेऊन पसंत केलेल्या
वझेकृत कफनाशक गोळ्या.**

लहान छुलांस कफ दाटून त्वास लागतो, खोकला येतो, कफ धुंक्तां येत नाही, दूध किंवा अन्न खावेनासें होऊन मुलें घाळ पडतात, ज्याला-

पोटांतलें, उवा, सुशी,

असें ह्मणतात; त्यांवर अगदी इजा न होतां खातरीनें

दोन तासांत गुण देणाऱ्या

अनेक डॉक्टर, वैद्य यांच्या वीस वर्षांच्या अनुभवानें आबालवृद्धादि सर्वत्रांस सारख्या उपयोगी ठरलेल्या.

बानुपान कागदासह	रोखीनें अगर व्हा. पे. पार्सलनें मिळतील.
५ गोळ्यांचे कुपीस - १ रु.	ग्राहकांचा पत्ता पोष्टाचे नांवासह सुवाच्य असावा. व्यापाऱ्यांस कमिशन मिळते त्याचा ठराव समक्ष अगर पत्रद्वारे करावा.
२५ " " १ रु.	
१०० " " ३ रु.	मालक-वि. शि. बहे, सावंतवाडी.

जाहिरात

गुण न आल्यास पेने परत परम्यावर रामबाण औषध शंभरां पैकीं शभारास गुण दोनच दिवसांत हटकून गुण येतो कसाही जुनाट व नवा परमा खात्रीनें नाहीवा होऊन लघ्वीची जळजळ व तिडीक एकच माग घेतल्यानें बंद होत किंमत १। रुपया ट. ह ।= पेथील चादीची मांडी वगैरे पाठ १ रुपयास ०॥ कमिशन. पत्ता:- एन्. जी. कान्हेर अँड को. [नाशीक सिटी]

कापडाचें दुकान

(एक भाव व माफक दर)
आमच्या दुकानांनी सर्व प्रकारचा रेशमी व सुती माल विक्रीस आहे आमच्या कापडाचे भाव फारच थोडा नफा घेऊन आकारलेले आहेत. बाहेर गावी व्हा-यु-पेवलेनें माल पाठविण्याची सोय केली आहे. एक वेळ आमच्या दुकानचा माल पडताळून दुकानाच्या सचोटीचा अनुभव अवश्य घ्यावा.

शा० नागसी भाई लघ्वा
ठिकाणा- कॅाटन मार्केट समोर कच्छी बाजार, आकोला.

कापडाचें दुकान

किंमत रोख किंमत रोख
आमच्या दुकानांनी सर्व प्रकारचा रेशमी सुती माल विक्रीस तयार आहे. व्यापारी लोकांकरितां खात्री लिहिल्या प्रमाणे नफा ठेविला आहे. मुंबईचे मालास अर्धा आणा देशावरलि मालास एक आणा एकदां आमच्या दुकानचा माल घेऊन अनुभव घ्यावा ह्मणजे सचोटीचा खात्री होईल.

शा० हरगोवनदास विठ्ठलदास
ठिकाणा:- ग्रन मार्केट समोर हाशम शेटच्या तीन पसळी एकानांत आकोला (ताननापिठ)

जाहिरात

अगत्य वाचा ! अगत्य वाचा !!
वैद्यराज पी. सी. जोगळेकर
यांचा दवाखाना

आमच्या दवाखान्यांत हरएक प्रकारची इंग्रजी, मराठी व पेटेंट औषधे व ती औषधे तयार करण्यासाठीं लागणारे सामान हे सर्व माफक दराने विकत मिळण्याची अगदी उत्तम सोय केली आहे. तसेच येथे कोणत्याही रोगाची चांगेल प्रकारे नाडी रीता करून त्या रोगावर औषध योजना उत्तम रितीनें केली जाते. बाहेर गांवेच ठाकांना प्रकृतीचे मान वरोवर खुलासेवार लहून कळविल्यास त्यावरून आम्ही त्यांना चांगली खात्रीची औषध वही० पी० ने पाठवू. रोगपरीक्षेबद्दल एक रुपया फी पाठवावी. आमचे येथे खाली लिहिलेल्या रोगावर अगदी रामबाण औषधे आहेत. एकवेळ अनुभविक तडाका पहावा.

रोगांची नांवे
गापावर, पांथरीवर, पोटदुखीवर, ओकारीवर, उदगावर, गर्मावर, जुळाव बंद होण्यास, कपाळदुखीवर, परम्यावर.

वरील रोग किततीही जुनाट व कोणत्याही कारणाने झालेले असोत फक्त सात दिवसांतच चांगला आराम वाटेल. जास्त हकीकत पत्र पाठविल्यास कळवू.

पी सी जोगळेकर

वैद्यराज.
आकोला.

शेत शेतकी आणि शेतकरी
“ शेत, शेतकी आणि शेतकरी ” या नांवे पंचवच्च्येने वर्तमानपत्र मुद्र झाले. मर्णा साक्षीना सर्व खर्चासह दोड रुपया पत्ता-वगडा नंबर १९९ रत्न स्टेशन नशीक, पुणे.

हे पत्र आकोले येथे कैलासवाडी वहराव बाळाने फडके यांचे वऱ्हाड समाचार छापखान्यांत नारायण खंदेराव फडके यांनी छापून प्रसिद्ध केले.

उपनाम: श्रीगणेशाय.

आर्यवनायधालय सुडी

व्हाडिसराय व हिंदुस्थानचे गवहरकळ जनरल यांजकडील आनरी असिस्टंट सर्जन माली अ० स० डाक्टरा विश्राम रामजी घेले यांनी आमची औषधे वारकाईने तपासून हल्ली वर्तमानपत्रांतून त्या काही नव्या जुन्या जाहिराती प्रसिद्ध होत आहेत त्याहू आमची औषधे त्या आ रोगांवर अथत गुणकारी असल्याचे सर्टिफिकेट अह्लासच दिले आहे हे अवश्य लक्षांत ठेवावे.

आह्मी अत्यंत खात्रीच्या औषधांचा गण संगमांतून एक देण रोग्यांस वदा-चित् आला नही तर पैमे परत देऊनही त्यांचे आरोग्यर्थ आणखी एखाडे औषध दावे लागण्यास ते कुकटही देऊं परंतु रोग्यास पुर्णपणे बरा वरू अशी प्रतिज्ञा आहे.

मदनामत संजीवनी

धातुवर्धक, अत्यंत कामाजक, व पौष्टिक, विर्यस्तंभक, रक्त शोधक, मनेदसाहकान्तिबुद्धिवर्धक; सुवर्णी-माक्षिक, मौक्तिक, कस्तूरी व अनेक वनस्पती मिश्र अद्भुत गुटिका.

शरीरांतिल मुख्य रजा जो धातु ती शुद्ध असेल तरच शरीर निरोगी राहून सर्व सौख्य प्राप्त होते, ती दोषी असेल तर शरीरांत नानाप्रकारचे रोगरुग्ण क्षत्र उत्पन्न होऊन शारीरिक मीख्याचा खरा आभ मुळांच होणार नाहा करितां धातु शुद्ध व पुष्ट होण्यास या गुटिका प्रत्येक वर्षी पाहिजे त्या दिवसांत एखादा तरी अवश्य सेवन केल्याने शरीर रोग रहित होऊन सौख्य प्राप्त होते. हे अवश्य लक्षांत ठेवावे. यांच्या सेवने नपुंसकत्व स्पन्दजन्य व इतर धातुपात, उन्हाळे हांमप शिथिलता, कडकी, गर्मी सवेधी पुरलेले विकार, मुत्रसंकोच, धातुचा पतळपणा, स्त्रियांची धुरणी, छर्तांतिल रोग, हात, पाय, मुत्रमार्ग, व नेत्र यांचा दाह, क्षय पांडुरोग, मुळांची खरा, कीणज्वर, अग्निमाद्य, मस्तकशुभ्र मुश्र्याधो, वातरोग, निद्रानाश पिचावकर, नाळेतरीग, मधुमेह, जुनाट परमा मुष्टियुनाने आरुळी कृशता, इत्यादि अनेक विकार खत्रीने बरे होऊन शरीर निरोगी मजबूत व सतेज बनते, पचनशक्ति व मरणशक्ति भरपूर वट्टा धातु व रक्त यांची शद्धि, वृद्धि, वर्धितभन व म पूर कामोद्दि-पन होते, व मनास उत्साह देत त. दूध व जट ल भरपूर पचू लागते. त्यांत उपयुक्त वनस्पतींचे मिश्रण गुणकारक आहेत करितां गुणाबद्ध असंख्य सर्टिफिकेटा मिळाल्या व नित्य पिळतात. पथ्य सेवनाची गरज मुळांच नसून स्त्रिया, पुरुष, मुले व यांस पाहिजे त्या दिवसांत घेण्यास अत्यंत उपयोगी आहेत गुटिका रूपयाचे आत मिळणार जाहीत एकदम ४ रूपयांच्यावर विरते हि घेणारांस टपालखर्च माफ आचार रूपयाचे आंत वेगळा टपालखर्च ९ आणे पडळ अनुपान खर्चा सोबत किंवा व्ही० पी० ने खालील पत्र्यावर मिळतील.

दर:- एकदम ३६ गो० १ रु०, ७५ गो० २ रु०, ११५ गो० ३ रु०, १६५ गो० ४ रु०, २७५ गो० ६ रु०, ५९० गो० १० रु०.

२ अपूर्व नेत्राजन-यांचे वडस, साह्या, फुल, खुरच्या, विंदू, काच, इत्यादि नेत्राचे सर्व विकार त्वरित बरे होऊन दृष्टी तीव्र व थंडगार रहाते. या रोगांस हे अंजन खरे रामनाण आहे. १॥ तेलपच्या डबेस १ रु०

३ पथ्यविर अपूर्व मिश्रण- कीणत्याही नवा जना परमी, व तज्जन्य दाह, तिडीक मुत्राची लाळी, संकोच, पुष्टत्व, रक्तस्राव इ. विकार पथ्य नसतां सात दिवसांत जातात. तिडीक एका वटवते जाते. अस रामनाण औषध काठेच मिळत नाही. बा० कि० १ रु० १। भर वटवतास २ रु०

४ दंतवर्धक पूड-दंतपंचेची सर्व विकार उत्तम बरे होतात. ड. ६ आणे.

५ निचुंच विष- औषध लावितांच उरते. मुळी ३ तो० ८ आणे.

६ गजवर्णी-खडशा, नायटे वगैरे विकार ३ दिवसांत जातात. ड. ६ आणे.

७ सर्व हिमज्वर-औषध घेताच कशाही प्रकारचे ज्वर असले तरी ते औषध घेताच जाऊन पुढां उलटत नाहीत १२ पुड्या १ रु.

८ हेगवर रामनाण औषध-आजपर्यंत आमचे अषवांचे हजारों लोक बरे झाले आहेत करितां येग सुरू होताच सर्वांनी जखर संग्रह करून तापावर गोच्या, गांठीत मलय, व वात वट्ट नये हाणून कतवा मात्रा याचा एकवार अनुभव पहवाच. गुगावट्ट खत्री पडलेच. परीपकारार्थ माफक किं. २ रु. अ. ख. सी.

९ सर्व मामानच जेव्हा जगावलास मागवा तो फकट पातवू औषधांचे उपायकारक पदार्थ अगदी नसून पूर्ण खात्रीची प्रत्येक वट्टल अखंड सर्टिफिकेट आहेत. याशिवाय मोठमोठे गांवर अनेक प्रकारचे, प्रयोगकार्याने, यंत्रे, पाक, गुटिका, आसव, तैले, व सुगंधी अत्तों वगैरे माफक दराने मिळतात. अनु० ख० सो० ट० ख० वे० पडेल. रोखीने किंवा व्ही. पी. ने पाठवू. प्रकृत मान कळवण्यास रोग्यांचे निदान व चिकित्सा कळवू.

अत्यंत अगत्याची विशेष सूचना.

हल्ली वर्तमानपत्रांतून औषधांच्या अनेक जाहिराती सुरू असून प्रत्येक जाहिरात नाइक लेखानी सुशोभित करून जा तो पुढे येऊं पहात आह, यामुळे खरे सोडेपणाबद्ध

आमचे अनेक ग्रहक सांशक हातात व तसें हणें रास्तही आहे. हा प्रकार केवळ आपला समाज निवडणी, आळशी व वेअकळी वनस्पामुळे एकाने जा धंदा सुरू करावा याचेच अनुकरण हुंहुव करून पाहिजे त्याने करावे यमुळे अशा जाहिरातीस वोंकण, वन्हाड, गजगध, म्हाराष्ट्र इ० प्रांतात जत अलेला असून अम्. च्या आजले वगैरे गावी तर तो पुर्णवस्थेत यऊन आणखी ही नवीन जाहिराती सुरू होत आहेत. अशा जाहिराती किंवा ते लाक यांचे आह्लास निदा किंवा स्तुती मुळांच करणे नाही इंग्रजी राज्यांत आपणा घारवी गण्यास ज्याचा तो स्वतंत्र आह्लास ग्रहकाम सुचविले हेव की ज्यांचा कारखाना आज सतत १५२० वर्षे अस्पा-हत सुरू असून ज्यांच्या औषधास घेजे डक्टरांनी सर्टिफिकेट दिले व ज्यांच्या औषधांनी कोव्यवधी ग्राहक रोगमुक्त झाले व नित्य होत आहेत यांचीच औषध नेहमीं उपयोगांत आणणे अर्थात हितकारक आहे. यपुढं जरी हजारों जाहिराती-प्रसिद्ध झाल्या तरी आमची जाहिरात न बदलता व कोणाचीही निदा न करितां अशाच कायम राहून हा सार्वजनिक कल्याणकारक करित असलेला व्यवसाय नवीन नवीन उपयुक्त सुध गणा करून ऊर्जातावस्थेस आणणेची खटपट करू. आजपर्यंत आमचे खट पथीने बसही बरेच आले आहे, कवितां मकळ आर्यवंधुस व ग्राहकां प इतकीच प्रथना आहे की रोगमुक्त होण्यास आमचीच औषधे अत्यंत गुणकारक आहेत. तीच सर्वांनी वापरावी एकवार अनुभव नेच खत्री हाइले इतर जाहिरातींशी आमचा वाकळूळ संबंध नाही हे लक्षांत ठेवून औषधे मागणे ती खालील विनचूक सही व पत्र्यावरच मागवा वा ह्यापने खरी गुणकारक औषधे मिळून हटकून व त्वरित आरोग्य हाईल.

कृष्णशास्त्री पेंडसे वैद्य

पत्ता:--मु. सुडी, ता. दपोली. जि. रत्नागिरी

ORIENTAL
GOVERNMENT SECURITY
LIFE ASSURANCE COMPANY, LIMITED.
Established 1874,
Head Office--**BOMBAY**
Chief Agency for C. P. Berar & Khandesh
Head-quarters--Nagpur, C. P.
FUNDS EXCEED

TWO CRORES AND TWENTY FIVE LAKHS
Claims paid for over One Crore and Twenty lakhs.
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

IF there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when Claims arise, that the amount due under the Policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the "Oriental" keep well before them, and act up to treating their clients with the utmost liberality UNQUESTIONABLE SECURITY

IT is not sufficient to read that a Company's Funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured

THE Funds of the "Oriental" are invested in Government Securities, and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured

GOVERNMENT Officers, Professional men, Tradesmen and others, by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

CREDITORS who expect the repayment of debts at some future period, may protect themselves from loss by the failure of life in the intermediate period, by an assurance on the life of the debtor

NO man can be sure how long he will live; and although he may save money, yet if he die early, before he has had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance, is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the "Oriental" where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. FOR TERMS PLEASE APPLY TO UNDER-SIGNED.

Prospectuses, forms, and any further information, can be obtained on application to--

M. De SOUZA,
CHIEF AGENT
for C. P. Berar and Khandesh

जाहिरात.

सामान्य लोकांस कळविण्यांत येतें कीं, आमचा विक्रीचा व्यापार पुष्कळ वर्षांपासून चालू आहे, परंतु आमच्या व्यापारास कमिशन आणण्याकरिता व माल लोकांस पसंत होण्याकरिता कांहीं दुष्ट बुद्धीच्या लोकांनी बऱ्याच खटपटी केल्या त्यापैकी शोनामाई बेचारास मुकाम मळकापूर प्रांत वऱ्हाड यांनी आमच्या नांवाची खोटी लेखलेल्या मालावर लावून आमचे नांवाने माल विक्री करून बरेच दिवस आपला उदरनिर्वाह केला. परंतु आम्ही त्यास समोरें सोळा महिन्यापूर्वी मळकापूर येथें धरून त्यानवर सदा कृपावद्दल फौजदारी खटला केला. त्या कामांत त्यास कैद व दंड या प्रमाणें शिक्षा झाली असून त्याच इतमानें पुन्हां तसेच खोटी कामे गेल्या कार्त्तिक महिन्यापसून सुरू करून माल विक्री करित होता. करिता त्यास पुन्हां आम्ही मळकापूर येथें पकडून त्यानवर फौजदारी खटला केला त्यात त्यास तांखी २८ माहे जून सन १९०४ इ० रोजी सहा महिने सका-द्वारी व १०० रुपये दंड याप्रमाणें शिक्षा झाली तर अशी खोटी कामे करून माल विक्री करणारांनी व आपल्या नांवाचा खोटा माल घेणारांनी सावध रहावे. तरी आमचे नांवाचा माल घेणारे ठोक व्यापारी लोक यांनी व फिरकाले घेणारे इतम यांनी सदा दंडमार्फत रजिस्टर नंबर व आमचे नांव पाहून माल घेव जाणें.

सही—वाळाराम पुलया द० खु०
सही—गुंडाप्पा नसाप्पा दस्तुर
थेलप्पानरसप्प.
शुक्रवारपेठ कामाट घुग, -पुणे सिटी.

जाहिरात

लक्ष लावून एक वेळ वाचा ! वाचा !!

एम. एम्. अँड सन्स

आफू रबर स्टॉप मेकर वॉच रीपेरेर आणि स्टेशनरी मार्केट आकोला [वऱ्हाड] आज पर्यंत कोणत्याही कंपनींनी इमो-टेशन रामकोप अपना या नांवाचे घड्याळ किमतीत विकली नसेल ती आम्ही रुपये ५ मध्ये ग्यारंटी वर्षे ५ ची देतो आहे. तर खरा करारी आणि घड्याळाचोबर काच, कमान, पेटी आणि पाचे चोबर घड्याळे घेणाराचे नावाचे रबरी पेनपन्थील स्टॉप तयार करून पाठवू आणि तीन घड्याळे घेणारास श्री. पी. खर्च माफ व एक डझन घेणारास एक घड्याळ काक्षित देऊं हे घड्याळ एक वेळ घेतले तर पुनः १० वर्षे पर्यंत घ्यावयास नको आणि दुसरे हर एक जातीचे घड्याळ किंवा हा एक जातीचे स्टेशनरी सामान माफक दराने व सचोटीने खात्री लायक

पाठवू. या शिवाय रबराचे छप नांवाचे हर एक जातीचे करून देऊं. आणि रबर स्टॉपाच्या नमुन्याकरिता अर्धा आण्याचे टिकीट पाठवावे ह्याने नमुना फुकट पाठवू. आणि फोटो काढून घेण्याची ईच्छा असेल त्यांनी येथें यावे. गाई पेशां आह्यांम बोलावावे. ह्याने आम्ही येऊ. आणि २५ रुपया पेशा जास्त माल घेणारास दर रुपयास ८०॥ अर्धा आण्या प्रमाणें कमिशन देऊं. आणि या शिवाय काढी वाचावयच असेल तर पत्र व्यवहार करावे ह्याने उत्तर देऊं. गाईपेशां समक्ष येऊन भेटावे ह्याने समजेल. आणि कांणास बायसिकलवर बसायला शिकणें असेल त्यांनी यावे. शिकविण्या वद्दल फी रुपये १० पडेल. रबरस्टॉप करितां हर एक गांवास एजंट पाहिजेत. कमिशन भरपूर मिळेल या सर्व कामाची व सामानाचा मागणी करावी ह्याने खात्री होईल.

एम. एम्. अँड सन्स आकोला

जाहिरात

स्टोअर सहायर्म

आम्ही गिरण्या, जिनिंग फॅक्टरी, म्युनि-सिपालिटी, वाटरवर्क, इंजिनिअर्स इरिगेशन लोकल बोर्ड्स वगैरेना लागणारे व मुंबईतील इतर सर्व प्रकारचे सामान फारच माफक दराने पुरवितो.

धी ग्लोब स्टोअर्स कंपनी

जनरल मरचन्टस
काळया देवी पोस्ट
मुंबई.

मुंबई बँकची सेविंग्स बँक

धा बँकेत खाली दिलेल्या अटीवर ठेवी ठेवितां येतात.

काणयाही वर्षी १ ली जानेवारी आणि ३१ दिसेंबर यांच्या दरम्यान एक हजार रुपया पर्यंत पैसा ठेविता येईल.

ठेवी देान अधवा अधिक इसमांच्या नावावर ठेविता येतील. आणि तों पैसा त्या पैकीं एकास अधवा आस्त इसमास अगर त्यापैकीं मयताचे मागे राहिल त्यास काढतां येईल.

व्याज दरसाल दर शेकडा ३ तीन रुप या प्रमाणें दिलें जाईल. व्याजाची आकारणी प्रत्येक महिन्याची नी कनिष्ठ शिल्लक असेल तिनवर केली जाईल मात्र पाच हजारावरिल शिल्लक रकमेस व्याज नाही.

नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां मिळतील.

मुंबई बँक } J. Kinniburgh
आकोला ४१७०२ } एजंट

**मंत रा. सा. मळापाअण्णा वारद,
सोलापूर-यांनी अनुभव घेऊन पसंत केलेल्या
पझेकृत कफनाशक गोळ्या.**

लहान मुलांस कफ दाहून श्वास लागतो खोकला येतो, कफ थुंकतां येत नाही, दूध किंवा अन्न खावेनास होऊन मुलें घाळ पडतात, ज्याला-

पोटांतलें, डवा, सुशी,

असे ह्याणतात; त्यांवर अगदी इजा न होता खातरिने

दोन तासांत गुण देणाऱ्या

अनेक डॉक्टर, वैद्य यांच्या वीस वर्षांच्या अनुभवानें आबालवृद्धादि सर्वजांस सारख्या उपयोगी ठरलेल्या.

अनुपान कागदासह	रोखीनें अगर व्हा. पे. पार्सलनें मिळतील.
५ गोळ्यांचे कुपीस १-रु.	ग्राहकांचा पत्ता पोटाचे नावासह सुवाच्य असावा. व्यापार्यांस कमिशन मिळते त्याचा ठराव समक्ष अगर पत्रद्वारे करावा.
२५ " " १ रु.	
१०० " " ३ रु.	मालक—वि. शि. वझे, सारंगनाडी.

जाहिरात

गुण न आल्यास पेने परत
परम्यावर रामवाण औषध

शंभरां पैकीं शंभरास गुण

दोनच दिवसांत हटकून गुण येतो

फसाही जुनाट व नवा परमा खात्रिनें नाहोमा होऊन लष्वीची जळजळ व तिडीक एकच माग घेतल्यानें बंद होत

किंमत १। रुपया ट. ह ।=

येथील चादीचीं मांडी वगैरे पाठ १ रुपयाम ॥ कमिशन.

पत्ता:- एन्. जी. कान्हेर अँड को
[नाशिक सिटी]

कापडाचें दुकान

(एक माव व माफक दर)

आमच्या दुकानीं सर्व प्रकारचा रेशमी व सुती माल विक्रीस आहे आमच्या कापडांचे माव फारच थोडा नफा घेऊन आकारलेले आहेत. बाहेर गावी व्हायु-पेवळनें माल पाठविण्याची सोय केली आहे. एक वेळ आमच्या दुकानचा माल पडताळून दुकानाच्या सचोटीचा अनुभव अवश्य घ्यावा.

शा० नागसी भाई लध्वा

ठिकाणा— कॅाटन मार्केट समोर
कच्छी बाजार, आकोला.

कापडाचें दुकान

किंमत रोख किंमत रोख
आमच्या दुकानीं सर्व प्रकारचा रेशमी सुती माल विक्रीस तयार आहे.

व्यापारी लोकांकरिता खाली लिहिल्या प्रमाणें नफा टेंविला आहे.

मुंबईचे मालास अर्धा आणा देशावरिल मालास एक आणा

एकदां आमच्या दुकानचा माल घेऊन अनुभव घ्यावा ह्याने सचोटीचा खात्री होईल.

शा० हरगोवनदास विठ्ठलदास

ठिकाणा:- ग्रैन मार्केट समोर हाशम शेटच्या तीन पजली

गकानांत आकोला
(ताजनाथ)

जाहिरात

अगत्य वाचा ! अगत्य वाचा !!

**वैद्यराज पी. सी. जोगळेकर
यांचा दवाखाना**

आमच्या दवाखान्यांत हरएक प्रकारची इंग्रजी, मराठी व पेटेंट औषधे व ती औषधे तयार करण्यासाठी लागणारे सामान हे सर्व माफक दराने विकत मिळण्याची अगदी उत्तम सोय केली आहे. तसेच येथे कोणत्याही रोगाची चांगेल प्रकारे नाडी रीक्षा करून त्या रोगावर औषध योजना उत्तम रितीने केली जाते. बाहेर गांवेच लोकांना प्रकृतीचे मान बरोबर खुलासेवार लहून कळाविल्यास त्यावरून आम्ही त्यांना चांगली खात्रोची औषध व्ही० पी० ने पाठवू. रोगपरिक्षेवद्दल एक रुपया फी पाठवावी. आमचे येथे खाली लिहिलेल्या रोगावर अगदी रामवाण औषधे आहेत. एकवेळ अनुभविक तडाका पहावा.

रोगांची नांवे

पापावर, पांथरीवर, पोटादुखीवर, ओकारीवर, उदरावर, रिंगावर, जुलाब बंद होण्यास, कपाळदुखीवर, परम्यावर.

बरील रोग कितीही जुनाट व कोणत्याही कारणाने झालेले असोत फक्त सात दिवसांतच चांगला आराम वाटेल. जास्त हकीकत पत्र पाठाविल्यास कळवू.

पी सी जोगळेकर

वैद्यराज.
आकोला.

शेत शेतकी आणि शेतकरी

“ शेत, शेतकी आणि शेतकरी ” या नावे पंचवच्च्येने वर्तमानपत्र सुरू झाले. याची साक्षिना सर्व खासद्वारा दीड रुपया वना—वगटा नंबर १९९ रत्न स्टेशन नजीक, पुणे.

हे पत्र आकोले येथे कैलासशाही वडाव वाळाने फडके यांचे वऱ्हाड समाचार छाखान्यांत नागयण खेड्याव फडके यांनी छापून प्रसिद्ध केले.

उपनामः श्रीगणेशाय.

आर्यवनौषधालय मुर्डी

व्हाईसराय व हिंदुस्थानचे गव्हर्नरल जनरल यांजवडील आनरी असिस्टंट सर्जन माजी ४० स० डाक्टरा विश्राम रामजी घेले यांनी आमची औषधे वारकाईने तपासून व्हाई वर्तमानपत्रांतून उपा काहीं नव्या जुन्या जाहिराती प्रसिद्ध होत आहेत याहू आमची औषधे त्या या रोगावर अत्यंत गुणकारी असल्याचे सर्टिफिकेट अह्वांसच दिवें आहे हे अवश्य लक्षांत ठेवावे.

आह्मी अत्यंत खात्रच्या औषधांचा गण शंभ्यांतून एक देण रोण्यांस वद्विषित् आला नही तर पैम परत देऊनही त्यांचे आरोग्यर्थ आणखी एवढे औषध घावे लागण्यास ते फुकटही देऊ परंतु रोग्यास पुर्णपणे बरा वरून अशी प्रतिज्ञा आहे.

मदनामृत संजिवनी

- घातुवर्धक, अत्यंत कामोत्तजक, व पौष्टिक, विर्यस्तंभक.
- रक्त शोधक, मनोत्साहकान्तिबुद्धिवर्धक; सुवर्ण.
- माशिक, मौक्तिक, कस्तूरी व अनेक
- वनस्पती मिश्र अद्भुत गुटिका.

शरीरांतिल मुख्य राजा जो घातु ती शुद्ध अमेळ तरच शरीर निरोगी राहून सर्व सौख्य प्राप्त होतें, ती दोषी असले तर शरीरांत नानाप्रकारचे रोगरुपी शत्रू उत्पन्न होऊन शारीरिक सौख्याचा खरा लाभ मुर्डीच होणार नाहा करिता घातु शुद्ध व पृष्ठ होण्यास या गुटिका प्रत्येक वर्षी पाहिजे त्या दिवसांत एवढी तरी अवश्य सवन केल्याने शरीर रोग रहित होऊन सौख्य प्राप्त होतें. हे अवश्य लक्षांत ठेवावे. यांच्या सव्याने नपुंसकत्व स्पन्तजन्म व इतर घातुपात, उन्हाळे इन्द्रप शिथिलता, कडकी, गर्भा संबंधी पुरलेले विकार, मूत्रसंकोच, घातुचा पतळपणा, स्त्रियांची धुपणी, छर्तांतिल रोग, हात, पाय, मूत्रमार्ग, व नेत्र यांचा दाह, क्षय पांडुरोग, मुर्डीची खर, जीणज्वर, अग्निमांद्य, मस्तकशुं मुळव्याधी, वातरोग, निद्रानाश पितावका, वाळंतरोग, मधुमेह, जुनाट परमा मृष्टमधुनाने आलली कृमता, इत्यादि अनेक विकार खत्रीने बरे होऊन शरीर निरोगी मजबु व सतेज वनते, पचनशक्ति व मणशक्ति सापूर वाढून घातु व रक्त यांची शक्ति वृद्धि, वर्धस्त्रंभन व म पूर कामोद्दिपन होते, व भनास उत्साह देत त. दूध व जटाल भरपूर पचू लागते. यांत उपयुक्त वनस्पतींचे मिश्रण गुणकारक आहेत. करिता गुणवदल असंख्य सर्टिफिकेटा मिळाल्या व नित्य भिलतात. पथप सेवनाची गरज मुर्डीच नसून स्त्रिया, पुरुष, मुले व यांत पाहिजे त्या विवसांत घेण्यास अत्यंत उपयोगी आहेत गुटिका रूपयाचे आत भिलणार नाहीत एकदम ४ रूपयांच्यावर विरते हि वेणारांस टपाळखेचे माफ आहे चार रूपयांचे आत वेगळा टपाळखेचे ९ आणे पडले अनुपान खर्चा सोबत किंवा व्ही० पी० ने खालील पत्र्यावर भिलतील.

दरः- एकदम ३९ गो० १ रु०, ७९ गो० २ रु०, ११९ गो० ३ रु०, १६९ गो० ४ रु०, २७९ गो० ६ रु०, ९९० गो० १० रु०.

२ अपूर्व नेत्रांजन-याने वदस, साहगा, फुल, खूपण्या, बिंदू, काच, इत्यादि नेत्रांचे सर्व विकार त्वरित बरे होऊन दृष्टी तीव्र व थंडगार रहाते. या रोगांस हे अंजन खरे रामबाण आहे. ११ तोळ्यांच्या डबेस १ रु०

३ पथ्यावर अपूर्व मिश्रण- कोणत्याही नवा जुना पसी, व तज्जन्म दाह, तिडीक मुशानी लाळी, संकोच, पुणस्र व, रक्तस्राव इ. विकार पथप नसतां सात दिवसांत जातात. तिडीक एका घटकेत जाते. असं रामबाण औषध काठेच मिळत नाही. बा० किं० १ रु० ११ भर वाटलास २ रु०

४ दंतवर्धक पूड-दंतवर्धकी सर्व विकार उत्तम बरे होतात. ड. ६ आणे.

५ विचूच विष- औषध लावितांच उतरते. मुळी ३ तो० ८ आणे.

६ गजवर्ण- खरुश, नासरे वगैरे विकार ३ दिवसांत जातात. ड. ६ आणे.

७ सर्वे हिमज्वर-औषध घेताच कशाही प्रकारचे ज्वर असले तरी ते औषध घेताच जाऊन पुन्हा उलटत नाहीत. १२ पुड्या १ रु०

८ वेगवेगळे रामबाण औषध-आजपर्यंत आमचे औषधांने हजारों लोक बरे झाले आहेत करिता येग सुरू होताच सर्वांनी जरूर संग्रह करून तापावर गोळ्या, गांठीस मळप, व वात चट्ट नये हणून वातावर मात्रा याचा एकवार अनुभव पहवाच. गुणावदल खात्री पडलेच. पुरीपकारार्थ माफक किं. २ रु. अ. ल. सी.

९ सर्वे मामानाचे पंजा वयातलाग मागवा तो फकट पाठवु औषधांत अपायकारक पदार्थ अगदी नसुन पूर्ण खात्रीची भरवण वदल अमख्य सर्टिफिकेट आहेत. याशिवाय मेठमाडे गांवावर अनन्य अपय, त्रयोकरसायने, मसं, पाक, गुटिका, आसच, तेडे, व सुगंधी अत्तरे वगैरे माफक दराने भिलतात. अनु० ख० सी० ट० ख० वे० पडेल. रोखीने किंवा व्ही. पी. ने पाठवु. प्रकृति मान कळवल्यास रोग्याचे निदान व चिकित्सा कळवु.

अत्यंत अगत्याची विशेष सूचना.

व्हाई वर्तमानपत्रांतून औषधांच्या अनेक जाहिराती मुर्डी असून प्रत्येक जाहिरात नांदक खेखांनी सुशोभित करून आ तो पुढे येऊं पहात आहे, यामुळे खरे. खोटेपणाबद्दल

आमचे अनेक ग्रहक सांशक हांतात व तसे हणें रास्तही आहे. हा प्रकार केवळ आपला समाज निवडणी, आळशी व वैभक्ती वनण्यामुळे एकाने जो धंदा सुरू करावा याचेच अनुकरण हुंहुव नकळ करून पाहिजे त्याने करावे यमुळे अशा जाहिरातीस वोरुण, वऱ्हाड, गजगाथ, महाराष्ट्र इ० प्रांतात ऊत आलेला असून आमच्या आंमळे वगैरे गावी तर तो पुर्णवस्थेत यऊम आणख ही नवीन जाहिराती सुरू होत आहेत. अशा जाहिराती किंवा ते लाक पांची आह्वांस निदा किंवा स्तुती मुर्डीच करणे नाहीं इंग्रजी राज्यांत आपली पारवी गाण्याम ज्याचा ता स्वतंत्र आह्वांस ग्राहकांम सुचविणे हेच की ज्यांचा कारखाना आज सतत १९२० वर्षे अद्याप हत सुरू असून ज्यांच्या औषधास घाळे डक्टरानी सर्टिफिकेट दिले व ज्यांच्या औषधांनी कोट्यवधी ग्राहक रोगमुक्त झाले व नित्य होत आहेत यांचीच औषध नेहमी उपयोगांत आणणे अत्यंत हितकारक आहे. य पुढे जरी हजारों जाहिराती-प्रसिद्ध झाल्या तरी आमची जाहिरात न बदलता व कोणाचीही निदा न करिता अशाच कायम राहून हा सार्वजनिक वन्याणकारक करीत असलेला व्यवसाय नवीन नवीन उपयुक्त सुध रणा करून ऊर्जावस्थेस आणणेची खटपट करूं. आजपर्यंत आमचे खट पथीने यशही बरेच आले आहे, करितां मकळ आर्थवधूस व ग्राहकांम इतकीच प्रार्थना आहे की रोगमुक्त होण्यास आमचीच औषधे अत्यंत गुणकारक आहेत तीस सर्वांनी वापरावी एकवार अनुभव नेच खात्री हाईल इतर जाहिरातींशी आमचा पचकूत संबध नाहीं हे लक्षांत ठेवून औषधे मागणे ती खालील बिनचूक सही व पत्र्यावरच मागवावे. ह्याणजे खरी गुणकारक औषधे भिलून हटकून व त्वरित आरोग्य हाईल.

कृष्णशास्त्री पेंडसे वैद्य

पत्ताः--मु. मुर्डी, ता. दपोली. जि. रत्नागिरी

ORIENTAL
GOVERNMENT SECURITY
LIFE ASSURANCE COMPANY, LIMITED.
Established 1874,
Head Office--**BOMBAY**
Chief Agency for C. P. Berar & Khandesh
Head-quarters--Nagpur, C. P.
FUNDS EXCEED
TWO CRORES AND TWENTY FIVE LAKHS
Claims paid for over One Crore and Twenty lakhs.
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

IF there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when Claims arise, that the amount due under the Policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the "Oriental" keep well before them, and act up to treating their clients with the utmost liberality

UNQUESTIONABLE SECURITY

IT is not sufficient to read that a Company's Funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured

THE Funds of the "Oriental" are invested in Government Securities, and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured

GOVERNMENT Officers, Professional men, Tradesmen and others, by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

CREDITORS who expect the repayment of debts at some future period, may protect themselves from loss by the failure of life in the intermediate period, by an assurance on the life of the debtor

NO man can be sure how long he will live; and although he may save money, yet if he die early, before he has had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance, is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the "Oriental" where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. FOR TERMS PLEASE APPLY TO UNDER-SIGNED.

Prospectuses, forms, and any further information, can be obtained on application to—

M. De SOUZA,
CHIEF AGENT
for C. P. Berar and Khandesh